

Dopravnímu a energetickému úřadu
Nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12
110 00 Praha 1
prostřednictvím
Krajského úřadu Kraje Vysočina
Odbor územního plánování a stavebního úřadu
Ke Skalce 5907/47
586 01 Jihlava

VÁŠ DOPIS ZNAČKY / ZE DNE

KUJI 75593/2024

NAŠE ZNAČKA

131/2024/190042/h10.7

VYŘIZUJE/ LINKA

Martina Hanzelková
595 132 061/737 435 189
m.hanzelkova@dpova.cz

OSTRAVA

15.11.2024

Název akce: „I/23 Třebíč, obchvat“, z. č. 190042

Věc: Vyjádření k odvolání účastníků proti rozhodnutí Krajského úřadu Kraje vysočina, odbor územního plánování a stavebního řádu ze dne 19. srpna, č.j. KUJI 75593/2024

Žadatel:

Ředitelství silnic a dálnic s. p.

IČO: 65993390

se sídlem Čerčanská 2023/12, Krč, 140 00 Praha 4

zast. na základě plné moci

společníkem společnosti „Morava – RD zakázky většího rozsahu“

DOPRAVOPROJEKT Ostrava a.s., IČO: 42767377

IČO: 42767377

se sídlem Masarykovo náměstí 5/5, 702 00 Ostrava

I. Úvod

Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor územního plánování a stavebního úřadu vydal dne 19. srpna 2024 územní rozhodnutí o umístění stavby I/23, obchvat (dále jen „**Záměr**“ nebo „**Obchvat**“), č. j. KUJI 75593/2024 (dále jen „**Napadené rozhodnutí**“). Proti Napadenému rozhodnutí podali někteří účastníci odvolání, v nichž namítli, že se Krajský úřad Kraje Vysočina, Odbor územního plánování a stavebního úřadu (dále jen „**Stavební úřad**“) s dříve vznesenými námitkami účastníků směřujícími nejen proti podkladům, na základě kterých bylo Napadené rozhodnutí vydáno, řádně nevypořádal. Žadatel se s podanými odvoláními a v nich vznesenými námitkami podrobně seznámil, přičemž má za to, že v nich vznesené námitky nejsou opodstatněné. Žadatel uvádí, že většina dříve vznesených námitek se zakládá na ničím nepodložených informacích, když žadatel nabyl dojmu, že ty byly povětšinou vzneseny bezdůvodně za účelem zmaření předmětného územního řízení a zejména následného realizování Obchvatu. Žadatel je přesvědčen, že veškeré podklady, na základě kterých bylo Napadené rozhodnutí

vydáno, po formální i obsahové stránce, splňují podmínky dle příslušných právních předpisů, přičemž ani postupu Stavebního úřadu, či jiného orgánu, který vydal příslušné podklady, na základě kterých bylo Napadené rozhodnutí vydáno, především Krajskému úřadu Kraje Vysočina, Odbor životního prostředí a zemědělství (dále jen „**Odbor životního prostředí**“), nelze ničeho vytknout, a to ani z důvodu, že by se Stavební úřad nebo Odbor životního prostředí s dříve vznesenými námitkami či připomínkami řádně nevypořádal.

S ohledem na výše uvedené si žadatel dovoluje předložit své následující vyjádření k odvoláním proti Napadenému rozhodnutí a v nich vzneseným námitkám.

II.

KE VZNESENÝM NÁMITKÁM

Jak již bylo výše uvedeno, někteří účastníci proti Napadenému rozhodnutí podali odvolání, v nichž uvedli, že Stavební úřad nebo Odbor životního prostředí se s doposud vznesenými námitkami či připomínkami řádně nevypořádal. Tyto námitky a dříve vznesené připomínky byly účastníky v jimi podaných odvoláních proti Napadenému rozhodnutí zopakovány, přičemž řada vznesených námitek byla v rámci odvolání účastníků totožná. S ohledem na tuto skutečnost lze vznesené námitky (připomínky) účastníků v rámci nadepsaného řízení, ve kterém bylo vydáno Napadené rozhodnutí, kategorizovat do následujících jedenácti (11) typových okruhů námitek, přičemž žadatel se k těmto vyjádří v první řadě souhrnně, když u jím vybraných odvolání proti Napadenému rozhodnutí konkrétních účastníků poskytne vyjádření zvlášť.

Okruh vznesených námitek v rámci odvolání proti Napadenému rozhodnutí lze členit následovně:

1. **Stavební úřad se nedostatečně vypořádal s dříve uplatněnými námitkami.**
2. **Nebylo svoláno veřejné projednání.**
3. **Žádosti o přezkum závazných stanovisek dle ustanovení § 149 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“):**
 - a. K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč, Oddělení právního a personálního ze dne 24. října 2022, zn. OKVM 76411/22 o souladu s ÚPD;
 - b. K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 12. dubna 2023, č. j. OŽP 35872/23 o povolení zásahu do VKP;
 - c. K závaznému stanovisku MŽP ze dne 18. května 2022, č. j. MZP/2022/560/673 o povolení zásahu do ZPF;
 - d. K závaznému stanovisku KHS Kraje Vysočina ze dne 18. května 2022, č. j. KHSV/09199/2022/JI/HOK/Sme o povolení zásahu do veřejného zdraví;
 - e. K závaznému stanovisku KÚ ze dne 30. června 2021, č. j. KUJI 56779/2021 o povolení zásahu do okraje lesa šířky 50 metrů;
 - f. K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 1. prosince 2021, č. j. OŽP 95451/21 o povolení zásahu do povrchových vod;
 - g. K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 30. srpna 2021, č. j. OŽP/69028/21 o povolení kácení mimolesních dřevin;

- h. K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 11. dubna 2022, č. j. OŽP/29664/22 o povolení kácení mimolesních dřevin;
 - i. K závaznému stanovisku ObÚ Střítež ze dne 24. května 2021 o povolení kácení mimolesních dřevin;
 - j. K závaznému stanovisku ObÚ Kožichovice ze dne 22. června 2021, č. j. 1/2021/kác ve znění KÚ ze dne 31. října 2022, č. j. KUJI/92684/2022 o povolení kácení mimolesních dřevin;
 - k. K závaznému stanovisku MD ze dne 14. dubna 2021, č. j. MD-10344/2021-910/3;
 - l. K závaznému stanovisku KÚ, Odboru dopravy a SH ze dne 21. dubna 2021, č. j. KUJI 31004/2021 Ma/V/044;
 - m. K závaznému stanovisku EIA ze dne 15. ledna 2024, č. j. KUJI 3914/2024 dle zákona č. 100/2001 Sb.
- 4. Absence pravomocného rozhodnutí dle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů.
 - 5. Napadené rozhodnutí se nedostatečně zabývalo variantami Záměru.
 - 6. Vydáním Napadeného rozhodnutí dojde k neúměrnému zásahu do vlastnického práva vlastníků pozemků nebo staveb, na kterých má být stavba nebo její dílčí část realizována, nebo pozemků sousedních.
 - a. K posouzení znehodnocení majetku v rámci EIA.
 - 7. Nedostatečné posouzení hlukových emisí v oblasti umístěného Záměru.
 - a. K požadavku na aktualizaci hlukové a akustických studií.
 - b. K posouzení vlivu hluku na obyvatele.
 - c. K požadavku na aktualizaci hlukové a akustických studií.
 - d. K posouzení vlivu hluku na obyvatele.
 - 8. Zvýšení provozu v ulicích nacházejících se v blízkosti stavby a s tím spojené snížení bezpečnosti v této oblasti a ztížení propojení okolí.
 - a. Dojde ke ztížení propojení oblasti v důsledku umístění Záměru.
 - 9. Rozptylová studie nebyla zpracována v dostatečném rozsahu.
 - 10. Vodohospodářské řešení Obchvatu není dostatečné.
 - 11. K tvrzení, že ve spise chybí podklady důležité pro vydání Napadeného rozhodnutí.

Ad 1) Stavební úřad se nedostatečně vypořádal s dříve uplatněnými námitkami.

Řada účastníků v rámci odvolání uvedla, že dosud vznesené námitky a případné připomínky nebyly ze strany Stavebního úřadu, případně Odboru životního prostředí řádně vypořádány nebo zpracovány. Žadatel si v úvodu dovoluje připomenout, že účastníci mají právo v rámci územního řízení podávat mimo jiné námitky, avšak ty musí být v souladu s ustanovením § 89 odst. 3 a 4 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním úřadu, ve znění platném do 31. prosince 2023 (dále jen „**stavební zákon**“) řádne zdůvodněny, což se týká především účastníků dle ustanovení § 85 odst. 2 stavebního zákona, tedy vlastníků pozemků a staveb, na kterých má být Záměr uskutečněn nebo osob, jejichž vlastnické nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být územním rozhodnutím přímo dotčeno. Žadatel uvádí, že námitky těchto účastníků nesplňovaly jednu ze základních náležitostí, čímž je řádné zdůvodnění. Ze strany těchto účastníků se povětšinou jednalo o pouhé projevy nesouhlasu, když to nelze kvalifikovat jako řádné zdůvodnění námitek ve smyslu stavebního zákona.

K povinnosti řádně námitky odůvodnit lze uvést i z odborné literatury, cit: „V tomto odstavci jsou zakotveny dva formální požadavky na uplatňování námitek účastníků územního řízení. Ti musí ve své námitce uvést především skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a dále musí uvést důvody podání námítky, tzn. musí svoji námitku náležitě zdůvodnit. Z toho vyplývá, že nemůže ve své námitce uvést pouze prostý nesouhlas. Námitka může směřovat proti projednávanému záměru v rozsahu, jakým je její právo přímo dotčeno, jinak se k ní nepřihlíží. (...) je nutné rozlišovat námitku od pouhého nesouhlasu či vyjádření. Námitkou například bude tvrzení, že zamýšlená stavba zastíní již existující sousední stavbu a obytné místnosti v ní. Každý účastník může uplatňovat pouze námitky, kteří se týkají jeho nebo jím chráněných práv a zájmů. Vlastník sousedního pozemku tak může namítnout například zatékání v důsledku realizace záměru na svůj pozemek, nikoliv již na pozemek souseda.“¹ Žadatel zdůrazňuje, že valná většina dosud vznesených námitek nebyla řádně zdůvodněna, neboť se jednalo o pouhé vyjádření nesouhlasu s umístěním stavby bez uvedení odůvodnění projeveného nesouhlasu. Namátkově lze demonstrovat např. námitky vznesené Renatou Husákovou, cit.: „5) Přehodnotit umístění stavby v intravilánu města Třebíče a pro přeložku silnice I/23 zvolit variantu vedoucí mimo zastavěné území města. (...) ad 5) S umístěním stavby nesouhlasím, zásadním způsobem zasáhne do mých práv jako vlastníka sousední nemovitosti. Tato trasa zároveň výrazně poškodí další obytné a rekreační zóny města.“ Nebo námitka Radima Vrzala, cit.: „4) Negativní vlivy stavby ovlivní hodnotu mé nemovitosti. (...) ad 4) Hluk, emise a snížení bezpečnosti významně znehodnotí moje nemovitost.“ Z citovaných pasáží je patrné, že účastníci v první řadě své námitky řádně neodůvodnili.

Ostatně výše uvedené závěry potvrzují i odůvodnění předmětných odvolání, z nichž rovněž není patrné, jaký postup účastníci považují za nesprávný, nebo o jaké informace své úsudky opírají. Ze strany účastníků se spíše jedná o sdělení subjektivních dojmů nežli relevantních námitek. Závěr o tom, že účastník musí své námitky vznést dostatečně konkrétně a odkázat na podklady, o které svůj úsudek opírá, byl opakovaně potvrzen i Nejvyšším správním soudem, který ve svém rozhodnutí ze dne 17. prosince 2008, č. j. 1 As 80/20008-68, uvedl, cit.:

„Ve správních řízeních vedených dle stavebního zákona je nezbytné, aby účastník ve svých námitkách uvedl jednak skutečnosti, na jejichž základě se domáhá účastenství v řízení, jednak samotné důvody podání námitek, tj. co vytyká záměru, o němž se vede správní řízení.“

V tomto ohledu žadatel dále poukazuje např. na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 11. července 2007, č. j. 2 As 10/2007-83, kde Nejvyšší správní soud uvedl, cit.:

„(...) je zřejmé, že se musí jednat o námitky natolik konkrétní, že je možné je jako námitky rozpoznat a posoudit; to znamená, že jsou vzneseny konkrétní výhrady proti umístění stavby, jímž může dojít k dotčení práv účastníka námitku uplatňujícího.“

Žadatel shrnuje, že postupu Stavebního úřadu, který se s některými námitkami vyjádřil pouze v obecné rovině, nebo souhrnně, nelze s ohledem na skutečnost, že námitky nebyly řádně odůvodněny, ničeho vytknout.

¹ MACHÁČKOVÁ, J. Stavební zákon. 3. vydání, 2018, s. 495–503.

V této souvislosti se sluší připomenout, že účastník řízení je sice oprávněn dle ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona v rámci územního řízení vznášet námítky, avšak pouze v rozsahu, jakým může být jejich právo přímo dotčeno. Účastníci dle zvláštního právního předpisu (tzn. ekologické spolky) pak mohou uplatňovat námítky, pokud jde projednávaným záměrem zasažen veřejný zájem, jehož ochranou se podle zvláštního předpisu zabývají. Dojde-li ze strany účastníků k překročení tohoto rozsahu, k uplatněným námítkám se nepřihlíží. Žadatel uvádí, že řada vznesených námitek však tento rozsah přesáhla.

Dále žadatel uvádí, že další skupina dosud vznesených námitek směřovala proti skutečnostem, o kterých bylo rozhodováno při řízení o vydání územně plánovací dokumentace, zejména územního plánu Třebíč. Přitom dle ustanovení § 89 odst. 2 stavebního zákona se k námítkám vzneseným k věcem řešeným v řízení o vydání územně plánovací dokumentace **nepřihlíží**. V tomto ohledu žadatel poukazuje na námítky směřující proti umístění Záměru do plochy určené dle územně plánovací dokumentace, když někteří účastníci a jiné subjekty se dovolávají toho, aby Obchvat byl umístěn odlišně. V této souvislosti však účastníci zřejmě zapomínají, že samotné vymezení plochy pro budoucí umístění dopravní stavby je zejména věcí řízení o vydání územně plánovací dokumentace, přičemž námítky směřující proti vymezení plochy v rámci územně plánovací dokumentace nemá své místo v územním řízení. Z odborné literatury se ke koncentraci námitek obsažené v ustanovení § 89 odst. 2 stavebního zákona výslovně uvádí, cit.: „V tomto ustanovení je upravena jedna ze základních zásad při uplatňování závazných stanovisek a námitek, a to že k závazným stanoviskům a námítkám **k věcem, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace (zásad územního rozvoje, územního plánu nebo regulačního plánu), se nepřihlíží**. Tento princip je i jedním ze základních principů součinnosti s dotčenými orgány vyjádřených v ustanovení § 4 StavZ, spočívající v přístupu k věcem rozhodnutým. **Jde o vyjádření principu určité koncentrace, který vyjadřuje požadavek, aby námítky i závazná stanoviska, které se věcně vztahují k určitému typu řízení či postupu, byly uplatňovány právě v tomto řízení a postupu a nebylo možné jimi argumentovat v řízení jiném.**“² Tento závěr potvrzuje i konstantní judikatura Nejvyššího správního soudu, jenž je ustálen v závěru, že koncentraci námitek nelze prolamovat. Nejvyšší správní soud např. ve svém rozhodnutí ze dne 17. února 2012, sp. zn. 8 As 54/2011, uvedl, cit.:

*„(...) stavební zákon obsahuje relativně samostatnou úpravu několika druhů řízení, která na sebe v procesu realizace výstavby mohou navazovat, a to z chronologického hlediska i míry obecnosti směrem od činnosti plánovací (územní plánování), přes problematiku umísťování již konkrétních staveb v územním řízení **po stanovení podmínek jejich realizace ve stavebním řízení**. Jednotlivá řízení jsou završována samostatnými správními rozhodnutími (popřípadě opatřeními obecné povahy), která jsou samostatně způsobilá soudního přezkumu. **Bylo by též v rozporu s požadavkem právní jistoty, pokud by byl účastník správního řízení oprávněn v řízení brojit proti závěrům, které vyplynuly z řízení jiného a fakticky tak derogovat předchozí pravomocné správní rozhodnutí.**“*

V návaznosti na výše uvedené žadatel již nyní uvádí, že se Stavební úřad s dosud vznesenými námítkami vyjádřil řádně, přičemž ani postupu Odboru životního prostředí při zpracování připomínek účastníků nelze ničeho vytknout.

² MACHÁČKOVÁ, J. *Stavební zákon*. 3. vydání, 2018, s. 495–503.

Závěrem k této námitce žadatel rovněž uvádí, že nesouhlasí ani s náměty nových náhradních podmínek do územního rozhodnutí, které ve svém odvolání uvádí Děti Země, když Děti Země tyto své náměty nijak neodůvodňují ani nevysvětlují, k čemu tyto podněty mají přispět.

Ad 2) Nebylo svoláno veřejné projednání.

Účastníci v odvolání uvedli, že nebylo svoláno veřejné projednání Záměru, ačkoliv proti stavbě dlouhodobě protestuje významná část obyvatel města Třebíče. Rovněž napadají, že Stavební úřad neuvedl žádné konkrétní důvody nesvolání veřejného projednání. Účastníci ve svých odvolání konkrétně namítli:

- Hana Coufalová namítla, že odůvodnění nesvolání veřejného projednání není dostatečné vzhledem k důležitosti Záměru.
- Radim Vrzal namítl, že odůvodnění nesvolání veřejného projednání není dostatečné vzhledem k důležitosti Záměru.
- Lenka Vrzalová namítla, že odůvodnění nesvolání veřejného projednání není dostatečné vzhledem k důležitosti Záměru.
- Vladimír a Božena Štěpničkovi namítli, že odůvodnění nesvolání veřejného projednání není dostatečné vzhledem k důležitosti Záměru.
- Renata Husáková namítla, že odůvodnění nesvolání veřejného projednání není dostatečné vzhledem k důležitosti Záměru.
- Ing. Jaroslav Mauer namítl, že odůvodnění nesvolání veřejného projednání není dostatečné vzhledem k důležitosti Záměru.
- Rudolf Seger namítl, že odůvodnění nesvolání veřejného projednání není dostatečné vzhledem k důležitosti Záměru.
- Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková, v zastoupení Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, namítli, že Stavební úřad upustil od veřejného projednání.

Účastníci Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková ve svém odvolání namítají zásah do jejich procesních práv tím, že „*oproti jiným záměrům posuzovaným v procesu EIA, u záměrů, při nichž je posuzování EIA spojeno s územním řízením, neprobíhá veřejné projednání. Zákon zde zjevně počítá s tím, že u velkých stavebních záměrů proběhne ústní jednání příp. spojené s místním šetřením. V daném případě však stavební úřad od ústního jednání rovněž upustil, a tak dokonce i účastníci řízení, na jejichž pozemcích má být záměr umístěn a jimž hrozí v případě realizace Záměru vyvlastnění, neměli ani jednu možnost, jak osobně vyjádřit své výhrady a jak je konfrontovat s názory jiných účastníků, stavebního úřadu a dotčených orgánů. To považují Vlastníci za nesprávné. Na tuto námitku stavební úřad v Rozhodnutí vůbec nereagoval.*“

Žadatel předně uvádí, že jako u ostatních námitek ani tato námitka nebyla řádně odůvodněna ze strany účastníků. Žadatel zdůrazňuje, že záměr žadatele byl řádně oznámen všem známým účastníkům, dotčeným orgánům i veřejnosti, když dne 5. června 2023 Stavební úřad vyvěsil na úřední desce Krajského úřadu kraje Vysočina veřejnou vyhlášku Oznámení o zahájení územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí ze dne 31. května 2023, č. j. KUJL 53893/2023 (dále jen „**Oznámení**“). V uvedeném Oznámení Stavební úřad mimo jiné uvedl, že cit.: „*Stavebnímu úřadu jsou dobře známy poměry v území, proto v rámci projednání předmětného záměru nenařizuje ústní, respektive veřejné ústní jednání a tedy jako stavební úřad příslušný podle § 2e liniového zákona a podle § 13 odst. 1 písm. b) stavebního zákona*

v souladu s ustanovením § 94e odst. 1 stavebního zákona oznamuje zahájení územního řízení dotčeným orgánům a známým účastníkům řízení a stanovuje lhůtu 30 dnů, ve které účastníci řízení mohou uplatnit připomínky k vlivům stavebního záměru na životní prostředí, a dotčené orgány závazná stanoviska, popřípadě vyjádření. Lhůta počíná běžet ode dne vyvěšení tohoto oznámení na úřední desce Krajského úřadu Kraje Vysočina. K později uplatněným připomínkám a k připomínkám, které se nebudou vztahovat k vlivům stavebního záměru na životního prostředí, nebude přihlédnuto.

V souladu s ustanovením § 94f odst. 2 stavebního zákona budou moci účastníci řízení uplatnit námitky, veřejnost připomínky a dotčené orgány dodatečná závazná stanoviska ke stavebnímu záměru na základě všech podkladů pro vydání územního rozhodnutí až po vydání závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí. Proto i poučení k uplatnění námitek dle § 89 ve spojení s § 94g stavebního zákona bude obsaženo v písemnosti, ve které bude zveřejněna informace o vydání závazného stanoviska k posouzení vlivů na životní prostředí a oznámena lhůta, ve které budou moci být uplatněny námitky, připomínky, případně dodatečná závazná stanoviska.“

Žadatel má za to, že Stavební úřad postupoval v souladu se zákonem, když dle ustanovení § 94e odst. 1 stavebního zákona oznámil zahájení územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí a stanovil lhůtu, ve které mohou účastníci řízení a veřejnost uplatnit připomínky ke stavebnímu záměru z hlediska vlivů na životní prostředí a dotčené orgány závazná stanoviska, popřípadě vyjádření. Účastníci řízení i veřejnost měli k uplatnění připomínek lhůtu 30 dnů od vyvěšení Oznámení.

Dle ustanovení § 94e odst. 1 stavebního zákona může stavební úřad k projednání stavebního záměru nařídit veřejné ústní jednání, a je-li to účelné, spojí jej s ohledáním na místě. Základní princip projednání stavebního záměru v rámci územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je tedy založen na zásadě, že stavební úřad nenařizuje povinné veřejné ústní jednání, ale stanoví lhůtu, ve které mohou účastníci řízení a veřejnost uplatnit připomínky k záměru z hlediska vlivů na životní prostředí; v této lhůtě mohou dotčené orgány případně doložit svá závazná stanoviska. Nařízení veřejného ústního jednání k projednání stavebního záměru je možností stavebního úřadu, nikoli jeho povinností.

Stanovená lhůta k předložení připomínek a závazná stanovisek nesmí být kratší než 30 dnů ode dne vyvěšení oznámení na úřední desce, což bylo v tomto případě dodrženo.

Žadatel poukazuje na to, že námitka týkající se nenařízení veřejného ústního projednání byla účastníky uplatněna již v rámci územního řízení a Stavební úřad se s nimi v Napadeném rozhodnutí vypořádal.

V Napadeném rozhodnutí stavební úřad rovněž uvedl, že umožnil každému nahlédnout do podkladů rozhodnutí, a to v kanceláři 1.09 E Krajského úřadu Kraje Vysočina, Odbor územního plánování a stavebního řádu, Ke Skalce 5907/47, 586 01 Jihlava, přičemž současně vyhovoval žádostem o dálkové nahlédnutí do spisu. Žadatel se domnívá, že tímto postupem spolu s možností uplatnit připomínky bylo zachováno právo veřejnosti na účast při rozhodování o životním prostředí.

V této souvislosti žadatel odkazuje na nález Ústavního soudu ze dne 26. ledna 2021, sp. zn. Pl. ÚS 22/17, dle kterého vyplývá, cit.: „Právo na příznivé životní prostředí podle čl. 35 odst. 1 Listiny je právem s relativním obsahem a lze se ho domáhat pouze v rámci zákonů, které ho provádějí (čl. 41 odst. 1 Listiny).

Ústavnost zásahu do tohoto základního práva je třeba posuzovat nikoliv testem proporcionality, ale testem racionality. Za podstatu tohoto práva lze považovat závazek státu k ochraně proti zásahu do životního prostředí, dosahuje-li zásah takové míry, že znemožňuje realizaci základních životních potřeb člověka. Ustanovení § 70 odst. 3 věty první zákona České národní rady č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění zákona č. 225/2017 Sb., ve slovech „podle tohoto zákona“ do podstaty tohoto práva nezasahuje, neboť pouze zužuje procesní aspekt jeho uplatňování ve správním (nikoliv rovněž soudním) řízení. Je navíc vedeno zcela legitimní snahou o zrychlení územního a stavebního řízení. Toto ustanovení ob stojí i z pohledu své racionality sensu stricto. Důvodem k jeho zrušení Ústavním soudem nemůže být skutečnost, že nemusí jít nutně o nejvhodnější a nejúčinnější možné řešení neúměrné délky některých správních řízení.“

Z konstantní judikatury Ústavního soudu se podává, že jádrem práva na příznivé životní prostředí podle čl. 35 odst. 1 Listiny základních práv a svobod je zejména možnost každého domáhat se zákonem stanoveným způsobem ochrany přirozených environmentálních podmínek své existence a udržitelného rozvoje, s čímž koresponduje pozitivní závazek státu střežit zděděné přírodní bohatství, dbát o šetrné využívání přírodních zdrojů a chránit přírodní bohatství (preambule a čl. 7 Ústavy ČR). Pozitivní závazek státu tedy mj. spočívá v ochraně proti zásahu do životního prostředí v takové míře, která by znemožňovala realizaci základních životních potřeb člověka (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 20. prosince 2023, sp. zn. Pl. ÚS 7/23).

Stavební úřad v daném případě postupoval v souladu se zákonem, přičemž nenařazení veřejného ústního jednání v rámci územního řízení se nijak přímo nedotýká realizaci základních životních potřeb člověka a nezasahuje tím do ústavně zaručeného práva na příznivé životní prostředí dle čl. 35 Listiny základních práv a svobod. Jak je uvedeno výše, účastníci řízení, dotčené orgány i veřejnost měli dostatečnou lhůtu k uplatnění písemných připomínek. Nadto na předmětnou stavbu byla zpracována vizualizace, která je volně přístupná na internetu přibližující konkrétní podobu stavby široké veřejnosti, a všem, kdo měl zájem, umožnil Stavební úřad nahlédnout do podkladů pro rozhodnutí, a to jak osobně, tak dálkovým způsobem. Účastníci i veřejnost měli tak široký přístup k celému územnímu řízení, k informacím k předmětné stavbě a k realizaci svých práv.

Ze shora uvedených důvodů považuje žadatel tuto námitku účastníků za neopodstatněnou.

Ad 3) K žádosti o přezkum závazných stanovisek dle ustanovení § 149 správního řádu.

Řada účastníků ve svých odvoláních proti Napadenému rozhodnutí namítá, že výše vyjmenovaná závazná stanoviska vydaná dle ustanovení § 149 odst. 1 správního řádu jsou pro dosažení účelu, který mají chránit nedostatečná, nepřezkoumatelná nebo vydaná v rozporu s právními předpisy. Z těchto důvodů účastníci navrhuji, aby tato závazná stanoviska byla zrušena nebo změna.

Žadatel s podanými odvoláními směřujícími proti závazným stanoviskům nesouhlasí, když většina námitek, které byly v jednotlivých odvoláních ze strany účastníků vzneseny, byly vzneseny již v průběhu územního řízení vedeného u Stavebního úřadu, který se s těmito jednotlivými námitkami řádně vypořádal a na základě tohoto svého vypořádání je shledal za nedůvodné, když shledal, že jednotlivá závazná stanoviska byla vydána v souladu s právními předpisy a závěry v nich jsou řádně odůvodněné.

Stejně tak nepovažujeme za důvodnou námitku Děti Země, že se Stavební úřad v rámci Napadeného rozhodnutí nedostatečně zabýval otázkou platnosti závazných stanovisek, když Děti Země v průběhu řízení opakovaně namítali, že je nutné zkoumat, zda jednotlivá závazná stanoviska v průběhu řízení o vydání územního rozhodnutí nepozbyla platnosti a zda ve správním spise nechybí podklady, které byly podstatné pro vydání Napadeného rozhodnutí. Tato námitka je však zcela účelová, když veškerá závazná stanoviska byla v době vydání Napadeného rozhodnutí platná. Ostatně tuto skutečnost uvádějí i samotné Děti Země, které ve svém odvolání uvádějí, že před vydáním Napadeného rozhodnutí došlo k aktualizaci řady podkladů, pokud jejich platnost v průběhu řízení skončila. S ohledem na tuto skutečnost považujeme tuto námitku za nedůvodnou, když s ohledem na odůvodnění této námitky ze strany Děti Země si nedůvodnosti své námitky jsou vědomi i oni sami a skutečnost, že v Napadeném rozhodnutí není explicitně uvedeno, že Stavební úřad shledává tuto námitku za nedůvodnou nemůže založit nepřezkoumatelnost Napadeného rozhodnutí.

K jednotlivým závazným stanoviskům se žadatel podrobně vyjadřuje následovně:

Ad 3a) K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč, Oddělení právního a personálního ze dne 24. října 2022, sp. zn. OKVM 76411/22 o souladu s ÚPD.

Někteří účastníci namítají, že závazné stanovisko MěÚ Třebíč o souladu Záměru s územně plánovací dokumentací neobsahuje žádné požadavky a není tak zaručeno, že bylo vydáno zákonným a správným postupem, když v této souvislosti např. namítá, že SO 152 přeložka polní cesty část vlevo není v souladu Územním plánem Třebíč.

S uvedenou námitkou však nelze souhlasit, když MěÚ Třebíč se při vydání tohoto závazného stanoviska otázkou souladu posuzovaného Záměru s platnou územně plánovací dokumentací v dotčeném území podrobně zabýval, když soulad Záměru posuzoval zejména s následující územně plánovací dokumentací:

- politikou územního rozvoje České republiky 2008 schválené usnesením vlády České republiky č. 929 ze dne 20.07.2009, ve znění Aktualizace č. 1 závazné od 17.04.2015 na základě usnesení vlády České republiky č. 276, Aktualizace č. 2 závazné od 01.10.2019 na základě usnesení vlády České republiky č. 629, Aktualizace č. 3 závazné od 01.10.2019 na základě usnesení vlády České republiky č. 630, Aktualizace č. 5 závazné od 11.09.2020 na základě usnesení vlády č. 833 a Aktualizace č. 4 závazné od 01.09.2021 na základě usnesení vlády č. 618 (dále jen „PÚR“),
- zásadami územního rozvoje Kraje Vysočina účinnými od 22.11.2008, ve znění Aktualizace č. 1 účinné od 23.10.2012, Aktualizace č. 2 účinné od 7.10.2016, Aktualizace č. 3 účinné od 7.10.2016, Aktualizace č. 5 účinné od 30.12.2017, Aktualizace č. 6 účinné od 14.06.2019, Aktualizace č. 4 účinné od 09.11.2020, Aktualizace č. 8 účinné od 13.04.2021 a Aktualizace č. 7 účinné od 20.10.2021 (dále jen „ZÚR“),
- územním plánem Třebíč účinném od 01.10.2020 ve znění Změny č. 1a účinné od 16.02.2022 a Změny č. 1b účinné od 12.10.2022,
- územním plánem Kožichovice účinném od 26.07.2014 ve znění Změny č. 1 účinné od 05.01.2018 a Změny č. 2 účinné od 01.12.2021,
- územním plánem Střítež účinném od 26.05.2021,
- územní studií Zahrádkářské kolonie — Třebíč ze dne 19.10.2022,
- územní studií krajiny SO ORP Třebíč ze dne 15.05.2019,

a na základě všech shora uvedených podkladů dospěl k závěru, že Záměr (stavba přeložky silnice I/23) je v souladu se zásadami územního rozvoje, územními plány dotčených obcí i dalšími územně plánovacími podklady, přičemž tento závěr byl v závazném stanovisku podrobně odůvodněn.

V této souvislosti zdůrazňujeme, že v ZÚR Kraje Vysočina je pro účely realizace Záměru vymezen koridor DK03, který je zároveň v ZÚR zařazen mezi veřejně prospěšné stavby v oblasti dopravy. V tomto koridoru se přitom přeložka silnice I/23 – Obchvat, tak jak je vymezen v projektové dokumentaci skutečně nachází a Záměr je tak zcela zjevně v souladu se ZÚR. ZÚR jsou přitom dle ustanovení § 36 odst. 5 stavebního zákona nejvyšším stupněm územně plánovací dokumentace a vydané územní plány musejí být se ZÚR v souladu, což v projednávaném případě platí, když ze stanoviska MěÚ Třebíč vyplývá, že Záměr je i v souladu s územními plány města Třebíč, obce Kožichovice i obce Střítež. Navíc nelze přehlédnout, že i pokud by byly územní plány v rozporu se ZÚR, tak dle ustanovení § 54 odst. 6 stavebního zákona platí, že dle částí územního plánu, které jsou v rozporu se ZÚR nelze rozhodovat a obec je povinna tuto rozpornost bez zbytečného odkladu napravit, když výslovně uvádí, cit.: „Obec je povinna bez zbytečného odkladu uvést do souladu územní plán s územně plánovací dokumentací vydanou krajem, územním rozvojovým plánem a schválenou politikou územního rozvoje. Do té doby nelze rozhodovat podle částí územního plánu, které jsou v rozporu s územně plánovací dokumentací vydanou krajem, územním rozvojovým plánem nebo s politikou územního rozvoje“.

Ostatně k souladu Záměru s platnou územně plánovací dokumentací se velmi podrobně vyjadřuje i samotné Napadené rozhodnutí, a to ve svém odůvodnění na str. 133 až 154, když z tohoto odůvodnění vyplývá, že Záměr je v souladu s politikou územního rozvoje, zásadami územního rozvoje, územně plánovací dokumentací i s uplatňovanými cíli a úkoly územního plánování.

Skutečnost, že MěÚ Třebíč ve svém stanovisku nestanovil žádné podmínky pro realizaci Záměru, pak nemůže mít na správnost a zákonnost tohoto stanoviska žádný vliv, když z ustanovení § 96b odst. 3 stavebního zákona nijak nevyplývá, že by orgán územního plánování musel ve svém stanovisku stanovit podmínky pro uskutečnění záměru, když výslovně uvádí, cit.: „*jestliže shledá záměr přípustným, může stanovit podmínky pro jeho uskutečnění.*“ Stanovení podmínek pro realizaci záměru je tak pouze možností, kterou může orgán územního plánování využít, dospěje-li k závěru, že je jejich uložení s ohledem na plánovaný Záměr vhodné, avšak pokud k takovému závěru nedojde, není jeho povinností jakékoliv podmínky ukládat. Vzhledem ke skutečnosti, že MěÚ Třebíč na základě svého posouzení dospěl k závěru, že Záměr je zcela v souladu s veškerou územně plánovací dokumentací, je žadatel přesvědčen, že MěÚ Třebíč nelze ničeho vytknout, jestliže ve svém stanovisku o souladu Záměru s územně plánovací dokumentací nestanovil žádné podmínky pro realizaci Záměru.

Žadatel je tak přesvědčen, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy, přičemž závěry v něm uvedené jsou řádně odůvodněny a je tak řádným podkladem pro vydání Napadeného rozhodnutí.

Ad 3b) K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 12. dubna 2023, č. j. OŽP 35872/23 o povolení zásahu do VKP dle ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb. a do krajinného rázu dle ustanovení § 12 odst. 1 zákona č. 114/1992 Sb.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko MěÚ Třebíč o povolení zásahu do významného krajinného prvku (dále jen „VKP“) a do krajinného rázu není pro ochranu významného krajinného prvku a krajinného rázu dostatečné. Z tohoto důvodu navrhuji jeho zrušení nebo několik změn, které mají zaručit, že ochrana VKP a krajinného rázu bude zvýšena a jednoznačně kontrolována.

Nelze souhlasit s tvrzením, že by uvedené stanovisko bylo pro ochranu VKP a krajinného rázu nedostatečné, když MěÚ Třebíč se podrobně zabýval vlivem Záměru na VKP a krajinný ráz. Na základě tohoto podrobného posouzení shledal, že se jedná pouze o lokální zásah do současného krajinného rázu a zároveň konstatoval, že za předpokladu vhodné revitalizace může v dlouhodobém výhledu dojít k zapojení komunikace do krajiny. K tomuto rovněž doplnil, že větší část trasy povede v terénním zářezu bez významného vlivu na krajinný ráz a zároveň vymezuje kritická místa, ve kterých by mohlo dojít ke změně krajinného rázu a v souladu s ustanovením ustanovení § 12 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (dále jen „**zákon o ochraně přírody a krajiny**“) stanovuje podmínky pro realizaci Záměru v těchto kritických oblastech.

Na základě tohoto podrobného posouzení dospěl MěÚ Třebíč k závěru, že vliv Záměru na zákonná kritéria krajinného rázu vymezená v ustanovení § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny je slabý až žádný a stanovil zmírňující podmínky pro realizaci Záměru, když mezi tyto podmínky patří např.:

1. Ustanovit odborný ekologický dozor prostřednictvím odborně způsobilé osoby, která má minimálně pětiletou praxi s výstavbou silnic I. třídy nebo dálnic. Tento biologický dozor je povinen zajistit prohlídku dotčeného místa před zahájením prací, rozhodovat i vzhledem k postupu a dohlížet na veškeré práce, při nichž by mohlo dojít k dotčení zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny. Zároveň je povinen vypracovávat zprávu o provedených zásazích, a to průběžně vždy do 31. prosince běžného roku až do závěrečné kontrolní prohlídky stavby, přičemž tyto zprávy budou průběžně a bezodkladně zasílány na MěÚ Třebíč, odbor životního prostředí, který bude po dohodě s biologickým dozorem zván na kontrolní dny.
2. Provádět kácení po etapách dle harmonogramu stavby a pouze u dřevin, které jsou přímo v kolizi se stavbou Záměru. Navíc byla uložena povinnost v hnízdním období od 1. března do 31. června provádět kontrolu dřevin bezprostředně před kácením a povinnost identifikovat dřeviny s dutinami, které by mohly být osídleny netopýry, přičemž tyto dřeviny mohou být káceny pouze v období 1. září do 15. listopadu běžného roku pod dohledem biologického dozoru.
3. Na území všech významných krajinných prvků dle ustanovení § 3 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně přírody a krajiny nezřizovat v průběhu stavby mezideponie výkopové zeminy, stavebního nebo odpadního materiálu, neskladovat žádné závadné látky nebo velmi závadné látky a nenarušovat toto území pojížděním stavebních mechanismů mimo trasu stavby.
4. V rámci vegetačních úprav násypy komunikace neosazovat dřevinami nebo případně osadit mozaikou křovin a jednotlivých dřevin do pokryvnosti 30 %. Pro výsadbu použít pouze autochtonní druhy, trávo bylinné směsi. Horninové a jiné na živiny chudé půdy ponechat obnažené (zejména zářezy, násypy), případné podobné prvky na náspech přímo vytvářet (pásy z kamení apod.). Neprovádět (nebo jen v nezbytné míře) rekultivace typu převrstvení výchozů zeminou. Tedy neprovádět ohumusování a osetí kulturními travními směsmi. Na prudších svazích upřednostňovat namísto geotextilií přirozené materiály z kamení či přímo vytvářet pásy a terasy z kamení nebo zídky.
5. Vodní toky v maximální možné míře ponechat v přirozeném stavu, minimalizovat technické úpravy, ponechat přirozené břehy a břehové porosty kolem toku včetně zachování plynulého přechodu mezi upraveným tokem pod mostem a navazujícími úseky vodoteče. Na tocích v souvislosti se stavbou nebudovat nové trvalé příčné objekty - stupně, prahy apod.

6. Na násypy, do zářezů a do podmostí mimo záplavová území vodních toků, tam kde je to z pohledu bezpečnosti provozu možné, umístit biotopové prvky nestavebního charakteru - hromady kamenů, mrtvé dřevo.
7. V případě realizace protihlukových stěn je zakázáno použití průhledných nebo lesklých ploch větších rozměrů.
8. Práce provádět tak, aby nedošlo k narušení terénního povrchu pojižděním stavebních mechanismů mimo trasu stavby a negativním projevům půdní eroze. V maximální možné míře omezit nároky na prostor - skládky materiálu, pohyb mechanizačních prostředků, zařízení staveniště apod.
9. Zabezpečit použité mechanizační prostředky tak, aby nedošlo ke kontaminaci prostředí škodlivými látkami a po ukončení prací odstranit přebytečný stavební materiál.
10. Během stavby respektovat obecnou ochranu rostlin a živočichů dle ustanovení § 5 zákona o ochraně přírody a krajiny.
11. V případě zjištění výskytu zvláště chráněných živočichů postupovat v souladu s ustanovením § 48 a § 50 zákona o ochraně přírody a krajiny.

Žadatel je přesvědčen, že veškeré shora uvedené podmínky pro zajištění ochrany VKP a krajinného rázu jsou velmi podrobné a zajišťují jejich komplexní ochranu. Navíc nelze přehlédnout podrobné odůvodnění vydaného stanoviska, ze kterého vyplývá, že MěÚ Třebíč podrobně zkoumal vlivy Záměru na VKP a krajinný ráz a na základě tohoto podrobného zkoumání stanovil několik kritických míst, která budou realizací Záměru dotčena. Zároveň však stanovil, že za splnění uložených podmínek lze s realizací Záměru souhlasit. V daném případě tak nelze MěÚ Třebíč ničeho vytknout, když tento se otázkou ochrany VKP a krajinného rázu podrobně zabýval a na základě tohoto podrobného posouzení dospěl k závěru, že v projednávaném případě jsou splněny podmínky pro vydání souhlasného stanoviska. S ohledem na shora uvedené máme za to, že uvedené stanovisko je pro ochranu VKP a krajinného rázu zcela dostatečné a navrhované změny jsou nadbytečné.

Ad 3c) K závaznému stanovisku MŽP ze dne 18. května 2022, č. j. MZP/2022/560/673 o povolení zásahu do ZPF dle ustanovení § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko MŽP o povolení zásahu do zemědělského půdního fondu (dále jen „ZPF“) není dostatečně věcně a procesně dostatečné a z tohoto důvodu navrhuje jeho zrušení nebo změnu, která má zaručit, že ochrana ZPF bude zvýšena a jednoznačně kontrolovatelná. K naplnění tohoto cíle navrhuje zejména následující změnu: „V případě zásahu stavby do stávajícího systému meliorací budou provedena následná opatření k zajištění a udržení jeho funkčnosti.“

S výše uvedenou námitkou nelze souhlasit, když účastník v rámci této námítky zcela účelově přehlíží, že meliorace jsou řešeny samostatným stavebním objektem SO 380 – úprava meliorací. Z popisu tohoto stavebního objektu pak explicitně vyplývá, cit.: „v trase obchvatu jsou evidována meliorační zařízení. Pokud bude při stavbě dotčeno stávající plošné odvodnění pozemků je třeba tato zařízení sanovat vybudováním záchytných drénů. Toto podchycení bude provedeno budováním záchytných drénů podél hranice stavby se spolehlivým odvedením do vodoteče. Drenáž podchytí všechny přerušené drény a hlavníky směřující směrem k obchvatu“. Požadavek na změnu stanoviska MŽP je tak zcela zřejmý bezpředmětný, když navrhovaná změna má v případě zásahu do stávajícího systému meliorací zajistit jejich stávající funkci. Požadované opatření je však již součástí samotného Záměru, když zajištění řádné funkce má stávajících meliorací zajišťuje SO 380.

Samotné závazné stanovisko MŽP přitom splňuje veškeré zákonem stanovené náležitosti uvedené v ustanovení § 9 odst. 8 zákona č. 334/1992 Sb., o ochraně zemědělského půdního fondu (dále jen „**zákon o ochraně zemědělského půdního fondu**“), když v příloze tohoto stanoviska jsou uvedeny pozemky, kterých se souhlas týká a zároveň stanoví podmínky, které MŽP považuje za nezbytné k zajištění řádné ochrany ZPF, když, souhlas s trvalým odnětím půdy byl dán za následujících podmínek:

1. Odnímanou zemědělskou půdu nelze využít jiným nezemědělským způsobem.
2. Před zahájením vlastních prací v terénu zřetelně vytyčit hranice trvalého odnětí.
3. Provést z celé odnímané plochy o výměře 11,3487 ha skrývku kulturních vrstev půdy, v mocnosti stanovené na základě doložených výsledků pedologického průzkumu (JP EPROJ s.r.o., listopad 2020), přičemž při skrývce je nutno dohlížet na skladbu sejmutých vrstev, aby nedocházelo k nadměrnému nebo nedostatečnému ohumusování.
4. Veškerou podornici v množství a části skryté ornice třídy ochrany V. v množství uložit odděleně od ostatních deponií a zajistit před odcizením či znehodnocením. Tyto skryté kulturní vrstvy využít na stavbě pro potřeby zpětného ohumusování svahů zemních těles komunikací.
5. Zajistit hospodárné využití přebytečné ornice tak, že přebytečná ornice bude využita na vylepšení půdního profilu na vybraných pozemcích obhospodařovaných společnostmi Statek Dubinka s.r.o., ZD Kožichovice a ZD Okříšky.
6. Provádět evidenci o činnostech souvisejících se skrývkou, přemístěním, uložením, ochranou a rozprostřením skrývaných kulturních vrstev půdy, v níž budou uvedeny všechny skutečnosti rozhodné pro posouzení správnosti, úplnosti a účelnosti využívání těchto zemin.

Zároveň nelze přehlédnout, že MŽP se podrobně zabývalo i dočasným odnětí půdy, když i souhlas s dočasným odnětím půdy podmínilo následujícími podmínkami:

1. Před zahájením vlastních prací v terénu zřetelně vytyčit hranice dočasného odnětí.
2. Provést skrývku kulturních vrstev půdy v mocnosti stanovené na základě doložených výsledků pedologického průzkumu (JP EPROJ s.r.o., listopad 2020), přičemž při skrývce je nutné dohlížet na skladbu sejmutých vrstev, aby nedocházelo k nadměrnému nebo nedostatečnému ohumusování.
3. Skrytou ornici a podornici uložit na dvou deponiích (ulice Vltavínská a areál firmy COLAS) a ošetřovat tak, aby nedocházelo k jejich odcizování a znehodnocování. Po skončení stavby tuto skrývku využít výhradně pro rekultivaci dočasně odnímaných pozemků. vést řádnou evidenci o skrývce, jejím přemístění a rozprostření.
4. V případě porušení zemědělských účelových komunikací nebo znepřístupnění zemědělsky využívaných pozemků, vybudovat náhradní komunikace, resp. náhradní přístupy na tyto pozemky.

S ohledem na shora uvedené máme za to, že uvedené stanovisko je pro ochranu ZPF zcela dostatečné a navrhovaná změna je nadbytečná, když toto stanovisko a v něm stanovené podmínky jsou pro ochranu ZPF dostatečné. Nadto nelze přehlédnout, že v samotném odůvodnění stanoviska MŽP vyplývá, že „*podaná žádost je z hlediska požadavků zákona úplná a že jsou dány důvody pro udělení souhlasu s odnětím zemědělské půdy ze ZPF pro stavbu „I/23 Třebíč, obchvat“, zejména s ohledem na potřebu odvedení tranzitní dopravy z města Třebíče a zlepšení bezpečnosti a plynulosti dopravy. Pro udělení souhlasu svědčí především skutečnost, že plánovaná stavba je v souladu s platnými ZÚR Kraje Vysočina, platným ÚP Třebíč, je zařazena mezi veřejně prospěšné stavby a z hlediska ochrany ZPF neexistuje jiné, výhodnější řešení*“.

Někteří účastníci pak v rámci svých odvolání proti Napadenému rozhodnutí namítají, že projektová dokumentace nezohledňuje uložení přechodných a trvalých zemin, avšak s tímto tvrzením nelze souhlasit, jelikož problematiku uložení zemin řeší právě toto závazné stanovisko, které k uložení trvale odňatých zemin v části zabývajících se podmínkami pro trvalé odnětí půdy v bodě 5. stanovuje, cit.: „V souladu s ust. 6, 8 odst. 1 písm. a) zákona zajistí stavebník hospodárné využití přebytkové ornice v množství cca 20.229 m² tak, že přebytková ornice bude využita na vylepšení půdního profilu na vybraných pozemcích obhospodařovaných společnostmi Statek Dubinka s.r.o., ZD Kozichovice a ZD Okříšky. Plochy vytipované zmíněnými subjekty k rozproštění přebytkové ornice jsou uvedeny v příloze žádosti.“ K uložení dočasně odňatých zemin pak v části zabývajících se podmínkami pro dočasné odnětí půdy v bodě 3. stanovuje, cit.: „Skrýtá ornice a podorníci v množství cca 6.048 m² budou uloženy na dvou deponiích (ulice Vltavinská a areál firmy COLAS) a ošetřovány tak, aby nedocházelo k jejich odcizování a znehodnocování. Po skončení stavby budou využity výhradně pro rekultivaci dočasně odnímaných pozemků. O skryvce, jejím přemístění a rozproštění bude vedena řádná evidence“.

Z výše citovaných částí závazného stanoviska tak vyplývá, že MŽP se uložním trvale a dočasně odnímané půdy zabývalo a stanovilo podmínky pro její uložení a ani ohledně této skutečnosti mu nelze ničeho vytýkat.

S ohledem na vše shora uvedené má žadatel, za to, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a jím stanovené podmínky jsou pro ochranu ZPF zcela dostatečné.

Ad 3d) K závaznému stanovisku KHS Kraje Vysočina ze dne 18. května 2022, č. j. KHSV/09199/2022/JI/HOK/Sme o povolení zásahu do veřejného zdraví.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko Krajské hygienické stanice Kraje Vysočina o povolení zásahu do veřejného zdraví má takové vady, pro které by mělo být zrušeno, když požadavky uvedené pod č. 1, 4, 5, 6 a 7 se netýkají umístění Záměru, ale jeho povolování či provozování. Z tohoto důvodu účastníci požadují, aby tyto požadavky byly ze závazného stanoviska odstraněny. Navíc namítají, že je žádoucí, aby Krajská hygienická stanice měla při vydání závazného stanoviska k dispozici aktuální a odborné podklady, včetně dokumentací a hlukových studií, z nichž bude zřejmé, na jakých místech hrozí překročení zákonných limitů a zda jsou plánována taková opatření, která zajistí plnění těchto zákonných limitů.

Výše uvedené námítky spočívající v nadbytečnosti požadavků uvedených pod č. 1, 4, 5, 6 a 7 považujeme za zcela nedůvodné, když skutečnost, že jsou v závazném stanovisku uvedeny požadavky nad rozsah potřeb pro vydání územního rozhodnutí, svědčí o tom, že se Krajská hygienická stanice otázkou povolení zásahu do veřejného zdraví podrobně zabývala a vydání povolení řádně posuzovala.

Rovněž nelze souhlasit s tvrzením, že by Krajská hygienická stanice neměla k vydání svého souhlasného závazného stanoviska dostatečné podklady, když ze samotného stanoviska vyplývá, že Krajská hygienická stanice vycházela z podrobné projektové dokumentace, jejíž součástí je mimo jiné Hluková studie, Akustická studie – Hluk ze stavební činnosti, Akustická studie – Hluk na objízdných trasách, když tyto podklady byly ze strany Krajské hygienické stanice pro vydání tohoto stanoviska shledány za dostatečné. Ostatně skutečnost, že projektová dokumentace byla pro vydání tohoto závazného stanoviska dostatečná, vyplývá i z Napadeného rozhodnutí, které stanovuje, cit.: „součástí dokumentace jsou však vyjádření,

stanoviska a závazná stanoviska dotčených orgánů, která chrání veřejné zájmy na jednotlivých úsecích např. na úseku veřejného zdraví, ovzduší, ochrany přírody. Tyto dotčené orgány pak garantují, že jsou dodrženy zákonem stanovené limity a hodnoty např. pro hluk, prašnost apod. dotčený orgán pak může stanovit

podmínky, které musí být dodrženy, aby stavba tyto zákonem stanovené požadavky splnila. Součástí projektové dokumentace pak jsou jednotlivé studie, a to hluková, akustická, rozptylová, které hodnotí předpokládaný dopad předmětné stavby na její okolí v jednotlivých výše uvedených oblastech.“

Navíc Krajská hygienická stanice za účelem ochrany veřejného zdraví stanovila v souladu s ustanovením § 77 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů (dále jen „**zákon o ochraně veřejného zdraví**“) podrobné podmínky pro udělení souhlasu k realizaci Záměru uložila následující podmínky:

1. V rámci zkušebního provozu provést kontrolní měření hluku z dopravy generované a ovlivněné navrženým záměrem, přičemž metodika měření a umístění měřicích míst musí být předem odsouhlasena KHS a protokol musí být KHS předložen před provedením závěrečné kontrolní prohlídky stavby).
2. Realizovat navržená protihluková opatření dle předložené projektové dokumentace a hlukových studií.
3. Upřesnit objízdné trasy a předpokládané doby jejich trvání.
4. V případě provozování hlučných strojů a zařízení a provádění stavební činnosti jiným způsobem, než se předpokládá v předložené hlukové studii, tzn., že bude nutné provádět hlučnou činnost v době od 21:00 do 07:00 hodin, nebo bude nezbytné použít jiné typy strojů s vyššími emisními hodnotami hluku nebo současného nasazení většího počtu strojů, které povede k překročení limitní hodnoty hluku ze stavební činnosti, bude ze strany provozovatele zdroje hluku požádáno o časově omezené povolení provozování zdroje hluku dle ustanovení § 31 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví.
5. Před vydáním kolaudačního souhlasu (provedením závěrečné kontrolní prohlídky) pro stavební objekty SO 351 Přeložka vod, přivaděče Heraltice v km 0,1-0,5, SO 352 Přeložka vod. armaturního uzlu Řjpov, SO 353 Přeložka vodovodu nad tunelem, SO 354 Přeložky vodovodů v okolí křižovatky v km 0,9 - 1,05, SO 355 Přeložka vodovodu zahr. osady Horka - Domky v km 2,9, SO 356 Přeložka vodovodů ul. Hrotovická v km 4,2, SO 357 Přeložka vodovodu v km 5,5, SO 358 Přeložka vodovodu ul. Brněnská v KÚ a SO 359 Úprava podchodu vodovodu pod ul. Brněnská u OK. bude KHS kr. Vysočina předložen kontrolní rozbor pitné vody z každé provedené přeložky nebo úpravy vodovodu. Rozbory budou provedeny v rozsahu kráceného rozboru dle vyhlášky č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody. Kontrolní vzorky budou odebrány osobou, která je držitelem osvědčení o akreditaci, držitelem osvědčení o správné činnosti laboratoře, nebo u držitelem autorizace. Dále budou předloženy doklady o shodě použitých materiálů a doklad o provedení proplachu a desinfekci potrubí. Použité materiály přicházející do styku s pitnou vodou budou odpovídat požadavkům vyhlášky č. 409/2005 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky přicházející do přímého styku s vodou a na úpravu vody.

Dále se toto stanovisko zabývá i situací, kdy se v odstraňovaných objektech budou nacházet materiály s obsahem azbestu a jejich demolici bude provádět odborná firma, když za takové situace KHS upozorňuje zhotovitele Záměru na podmínky, které jsou platné pro zhotovitele těchto prací související s odstraňováním objektů s obsahem azbestu. Mezi tyto podmínky patří:

1. Dodržovat opatření k ochraně zdraví zaměstnanců dle ustanovení § 21 nařízení vlády č. 361/2007 Sb., kterým se stanoví podmínky ochrany zdraví při práci.
2. Povinnost zaměstnavatele provádějícího bourací práce s expozicí azbestu opatření k předcházení a omezení rizik souvisejících s touto expozicí předem projednat

s orgánem ochrany veřejného zdraví, včetně splnění povinnosti předložit hlášení prací s azbestem, a to nejméně 30 dnů před zahájením odstranění stavby. Náležitosti hlášení jsou obsaženy v ustanovení § 5 vyhlášky č. 432/2003 Sb., kterou se stanoví podmínky pro zařazování prací do kategorií, limitní hodnoty ukazatelů biologických expozičních testů, podmínky odběru biologického materiálu pro provádění biologických expozičních testů a náležitosti hlášení prací s azbestem a biologickými činiteli.

Navíc z odůvodnění závazného stanoviska vyplývá, že KHS se vlivem zásahu do veřejného zdraví podrobně zabývala a na základě tohoto podrobného posouzení dospěla k závěru, že „*uvažovaný záměr za splnění stanovených podmínek není v rozporu s požadavky zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví ve znění pozdějších předpisů*“.

S ohledem na vše shora uvedené jsme přesvědčeni, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a na základě dostatečných podkladů a nejsou tak dány důvody pro jeho změnu, ani pro jeho zrušení.

Ad 3e) K závaznému stanovisku KÚ ze dne 30. června 2021, č. j. KUJI 56779/2021 o povolení zásahu do okraje lesa šířky 50 metrů dle ustanovení § 14 odst. 2 zákona č. 289/1995 Sb.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko o povolení zásahu do okraje lesa šířky 50 metrů má takové vady, pro které by mělo být zrušeno nebo změněno, když v této souvislosti navrhuje přijetí dalších opatření, které zajistí, že při realizaci projektu nedojde k poškození na pozemcích v pásmu do 50 metrů od kraje lesa.

Výše uvedenou námitku nepovažujeme za důvodnou, když máme za to, že vydané stanovisko žádnými vadami netrpí a dbá o to, aby pozemky určené k plnění funkce lesa nebyly poškozeny, když výslovně uvádí, že souhlas neopravňuje ke kácení či poškozování stromů, provádění stavebních či výkopových prací, ani k ukládání materiálů na předmětných pozemcích určených k plnění funkcí lesa. Zároveň považujeme za bezpředmětné, aby v závazném stanovisku bylo výslovně uvedeno, že se stanovisko vztahuje k pásmu do 50 metrů od okraje lesa, když tato skutečnost vyplývá přímo ze zákona č. 289/1995 Sb., o lesích a o změně některých zákonů (dále jen „**lesní zákon**“), který v ustanovení § 14 odst. 2 stanovuje, cit.: „*Dotýká-li se řízení podle zvláštních předpisů zájmů chráněných tímto zákonem, rozhodne stavební úřad nebo jiný orgán státní správy jen se souhlasem příslušného orgánu státní správy lesů, který může svůj souhlas vázat na splnění podmínek. Tohoto souhlasu je třeba i k dotčení pozemků do vzdálenosti 50 m od okraje lesa.*“ Z citovaného ustanovení tak vyplývá, že závazné stanovisko k povolení zásahu do okraje lese se ze zákona vydává v rozsahu 50 metrů od kraje lesa a není tak nezbytně nutné, aby tato skutečnost byla přímo uvedena ve stanovisku.

S ohledem na vše shora uvedené jsme přesvědčeni, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je pro ochranu pozemků k plnění funkcí lesa dostatečné.

Ad 3f) K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 1. prosince 2021, č. j. OŽP 95451/2 o povolení zásahu do povrchových vod.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko MěÚ Třebíč o povolení zásahu do povrchových vod není pro ochranu vod věcně ani procesně důsledné, a z tohoto důvodu navrhuje jeho zrušení nebo změny, které mají přispět k lepší ochraně vodních toků.

S tvrzením účastníků však nelze souhlasit, když k žádosti o vydání povolení do zásahu povrchových vod byly předloženy veškeré povinné dokumenty, jejichž předložení vyžaduje ustanovení § 16 vyhlášky č. 183/2018 Sb., o náležitostech rozhodnutí a dalších opatřeních vodoprávního úřadu a o dokladech předkládaných vodoprávnímu úřadu a zároveň vodoprávní úřad dospěl k závěru, že plánovaný Záměr nebude mít vliv na stav vodního toku a jeho realizací nejsou ohroženy zájmy chráněné zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů (dále jen „**vodní zákon**“) a zvláštními předpisy. Navíc vodoprávní úřad v souladu s ustanovením § 17 odst. 4 vodního zákona stanovil podmínky pro udělení souhlasu, které mají při realizaci Záměru zajistit řádnou ochranu vod, když k naplnění tohoto účelu stanovil následující podmínky:

1. Stavba bude provedena podle předložené projektové dokumentace.
2. Realizací stavby nesmí dojít ke zhoršení stávajících odtokových poměrů v dotčeném území.
3. Používané mechanizační prostředky musí být v dobrém technickém stavu a musí být dodržována preventivní opatření k zabránění případným únikům a úkapům ropných látek.
4. Při realizaci Záměru nesmí dojít ke znečištění podzemních a povrchových vod.
5. Vodoprávnímu úřadu bude předložen případný další stupeň projektové dokumentace, týkající se projednávaného stavebního Záměru.
6. Dodržet při realizaci Záměru podmínky stanovené následujícími účastníky řízení:
 - a. Správcem vodního toku Lesy České republiky, s. p. OŘ Vysočina, Lidická kolonie 4925/39, 586 01 Jihlava, který se stavebním záměrem souhlasí za předpokladu dodržení jím stanovených podmínek;
 - b. Správce povodí a správce vodního toku Povodí Moravy, s.p. Dřevařská 11, 602 00 Brno který se stavebním záměrem souhlasí za předpokladu dodržení jím stanovených podmínek, přičemž tyto podmínky správců vodního toku jsou zohledněny ve výrokové části Napadeného rozhodnutí.

Navíc ze závazného stanoviska vyplývá, že povolení Záměru je možné, jelikož lze předpokládat, že povolením Záměru nedojde ke zhoršení stavu vodního útvaru a zároveň nebude mít za následek nedosažení dobrého stavu a potencionálu vod. S ohledem na tyto skutečnosti dospěl vodohospodářský úřad k závěru, že realizací Záměru nejsou ohroženy zájmy chráněné vodním zákonem a zvláštními předpisy.

S ohledem na vše shora uvedené máme za to, že toto závazné stanovisko je pro ochranu vod dostatečné a dostatečně důsledné, když i přesto, že dle závěru vodohospodářského nebude mít realizace Záměru na zájmy chráněné vodním zákonem žádný vliv, stanovil řadu podmínek, které tyto zájmy chrání.

Ad 3g) K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 30. srpna 2021, č. j. OŽP/69028/21 o povolení kácení mimolesních dřevin.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko MěÚ Třebíč o povolení kácení mimolesních dřevin je nezákonné, nepřezkoumatelné a nedostatečné, když s ohledem na tuto skutečnost navrhuje, aby bylo změněno nebo zrušeno.

Ani s tímto tvrzením nelze souhlasit, když jsme přesvědčeni, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je pro vydání Napadeného rozhodnutí dostatečné, jelikož je v něm výslovně uvedeno, že toto stanovisko není souhlasem ke kácení, když vlastní souhlas ke kácení mimolesních dřevin bude vydán až v rámci řízení o stavebním povolení. Nadto nelze přehlédnout, že dle

výrok III. písm. b) stanoviska je kácení mimolesních dřevin povoleno až po nabytí právní moci rozhodnutí o schválení stavebního povolení.

Účastníci zcela přehlíží, že ustanovení § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny nestanovuje žádné konkrétní podmínky, za kterých by bylo možné souhlas s kácením dřevin udělit. V uvedeném případě se tak aplikuje ustanovení § 83 odst. 7 zákona o ochraně přírody a krajiny, které ponechává na uvážení orgánu ochrany přírody a krajiny, zda v rámci souhlasného stanoviska stanoví podmínky pro zajištění ochrany a zmírnění dopadů zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny či nikoliv.

Dále nelze přehlédnout, že MěÚ Třebíč při stanovení podmínek postupoval v souladu s vyhláškou č. 189/2013 Sb., o ochraně dřevin a povolování jejich kácení (dále jen „**vyhláška č. 189/2013**“), když rozhodl, že kácení dřevin bude probíhat zejména v období vegetačního klidu. Tedy v souladu s ustanovením § 5 vyhlášky č. 189/2013 Sb. Navíc zajišťuje i ochranu hnízdicích ptáků a netopýrů, když v době hnízdění ukládá povinnost provádět kontrolu dřevin před jejich kácením. Uvedené opatření považujeme pro naplnění zajištění ochrany zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny za dostatečné.

V souladu s právními předpisy postupoval MěÚ Třebíč i při stanovení náhradní výsadby, když ve svém stanovisku výslovně uvádí, že při stanovení náhradní výsadby vycházel z Metodiky oceňování dřevin rostoucích mimo les, a to na základě dendrologického průzkumu a inventarizaci zeleně, přičemž v této souvislosti ji nutné poukázat na skutečnost, že Zákon o ochraně přírody a krajiny žádné předpoklady pro stanovení rozsahu náhradní výsadby nestanoví, když pouze v ustanovení § 9 odst. 1 uvádí, cit.: „*Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.*“ Komentářová literatura³ k tomuto ustanovení pak stanovuje, cit.: „*Zákon stanoví požadavek přiměřené náhradní výsadby, podrobnějším vodítkem je však spíše její účel, totiž kompenzace ekologické újmy vzniklé kácením. Právní předpisy nestanoví způsob, jak má být výše kácením způsobené ekologické újmy stanovená, zřejmě nejrozsáhlejší, a i aktuální metodikou MŽP doporučovaný postup je podle Metodiky oceňování dřevin rostoucích mimo les.*“ S ohledem na tuto skutečnost, jsme přesvědčeni, že MěÚ Třebíč nelze ničeho vytknout, jestliže při stanovení náhradní výsadby vyšel právě z výše uvedené metodiky.

Za nedůvodnou považujeme i námitku, že MěÚ Třebíč nezkoumal, zda se náhradní výsadba skutečně vejde na vymezené pozemky, když stanovisko výslovně uvádí, cit.: „*V případě, že celkový počet dřevin pro náhradní výsadbu, stanovený ve výroku závazného stanoviska, nebude možné uplatnit na výše uvedených pozemcích, budou v závazném stanovisku pro stavební povolení vyčleněny další pozemky vhodné pro realizaci výsadeb zbývajících počtu dřevin*“. MěÚ Třebíč tak zcela zjevně má v úmyslu zajistit výsadbu všech náhradních dřevin v rozsahu stanoveném v závazném stanovisku, když myslí i na situaci, že se náhradní výsadba na jím zvolené pozemky nevejde a výslovně uvádí, jak se v takové situaci má postupovat. Ani v této souvislosti tak nelze závaznému stanovisku ničeho vytknout.

Stejně tak považujeme za nedůvodné i tvrzení, že v rámci závazného stanoviska měla být, v případě úhony nově vysazených dřevin, uložena povinnost obratem vysázet nové dřeviny. Takové opatření považujeme pro účely rozvoje náhradní výsadby za nadbytečné, když pro účely zajištění řádného rozvoje náhradní výsadby byla MěÚ Třebíč uložena následná péče o vysazené dřeviny dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, a to v maximálním možném rozsahu po dobu 5 let. Navíc nelze

³ Vojtěch Vomáčka, Jaroslav Knotek, Michaela Konečná, Jakub Hanák, Filip Dienstbier, Ivana Průchová Zákon o ochraně přírody a krajiny, 1. vydání. Praha: 2018, 676 s. Dostupné na: <https://www.beck-online.cz/>

přehlédnout, že rozhodnutí o následné péči o dřeviny je vydáváno v rámci volného uvážení úřadu a není tak povinností MěÚ Třebíč, aby tuto péči či povinnost opětovné výsadby při úhynu dřeviny ukládal ze zákona.

Rovněž nepovažujeme za důvodné, aby bylo stanovisko změněno tak, že náhradní výsadba musí být dokončena do zprovoznění Stavby, když ze stanoviska vyplývá, že musí být realizována po fyzickém dokončení Stavby, a to nejpozději do vydání kolaudačního souhlasu. Takto stanovený termín výsadby považujeme za dostatečný, když z něj vyplývá, že náhradní výsadba musí začít po dokončení Stavby a pouze stanovuje poslední možný termín jejího provedení.

S ohledem na vše shora uvedené jsme přesvědčeni, že výše uvedené stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy, závěry v něm uvedené jsou zcela přezkoumatelné a pro povolení kácení mimolesních dřevin zcela dostatečné.

Nadto nelze souhlasit, že s tvrzením některých účastníků, že uvedené stanovisko není součástí správního spisu, když dle tvrzení Vody z Tetčic není uvedeno v přílohách Napadeného rozhodnutí. Uvedené tvrzení považujeme za nedůvodné, když Napadené rozhodnutí na toto závazné stanovisko výslovně poukazuje jako na podklad pro vydání Napadeného rozhodnutí, a to ve své výrokové části viz strana 70 Napadeného rozhodnutí a zároveň je součástí správního spisu, a to v dokladové části projektové dokumentaci, kde je označeno jako doklad 21 části 3.

Ad 3h) K závaznému stanovisku MěÚ Třebíč ze dne 11. dubna 2022, č. j. OŽP/29664/22 o povolení kácení mimolesních dřevin.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko MěÚ Třebíč o povolení kácení mimolesních dřevin je nezákonné, nepřezkoumatelné a nedostatečné, když s ohledem na tuto skutečnost navrhuje, aby bylo změněno nebo zrušeno.

S výše uvedeným závěrem nesouhlasíme, když jsme přesvědčeni, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je pro vydání územního rozhodnutí dostatečné, jelikož je v něm výslovně uvedeno, že toto stanovisko není souhlasem ke kácení, když vlastní souhlas ke kácení mimolesních dřevin bude vydán až v rámci řízení o stavebním povolení. Nadto nelze přehlédnout, že dle výrok III. písm. b) stanoviska je kácení mimolesních dřevin povoleno až po nabytí právní moci o schválení stavebního povolení.

Účastníci zcela přehlíží, že ustanovení § 8 Zákona o ochraně přírody a krajiny nestanovuje žádné konkrétní podmínky, za kterých by bylo možné souhlas s kácením dřevin udělit. V uvedeném případě se tak aplikuje ustanovení § 83 odst. 7 zákona o ochraně přírody a krajiny, které ponechává na uvážení orgánu ochrany přírody a krajiny, zda v rámci souhlasného stanoviska stanoví podmínky pro zajištění ochrany a zmírnění dopadů zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny či nikoliv.

V této souvislosti nelze přehlédnout, že MěÚ Třebíč při stanovení podmínek postupoval v souladu s vyhláškou č. 189/2013 Sb., když rozhodl, že kácení dřevin bude probíhat zejména v období vegetačního klidu. Tedy v souladu s ustanovením § 5 vyhlášky č. 189/2013 Sb. Navíc zajišťuje i ochranu hnízdicích ptáků a netopýrů, když v době hnízdění ukládá povinnost provádět kontrolu dřevin před kácením. Uvedené opatření tak považujeme pro naplnění zajištění ochrany zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny za zcela dostatečné.

V souladu s právními předpisy postupoval MěÚ Třebíč i při stanovení náhradní výsadby, když ve svém stanovisku výslovně uvádí, že při stanovení náhradní výsadby vycházel z Metodiky oceňování dřevin rostoucích mimo les, a to na základě dendrologického průzkumu a inventarizaci zeleně, přičemž v této souvislosti ji nutné poukázat na skutečnost, že zákon

o ochraně přírody a krajiny žádné předpoklady pro stanovení rozsahu náhradní výsadby nestanoví, když pouze v ustanovení § 9 odst. 1 uvádí, cit.: „*Orgán ochrany přírody může ve svém rozhodnutí o povolení kácení dřevin uložit žadateli přiměřenou náhradní výsadbu ke kompenzaci ekologické újmy vzniklé pokácením dřevin. Současně může uložit následnou péči o dřeviny po nezbytně nutnou dobu, nejvýše však na dobu pěti let.*“ Komentářová literatura⁴ k tomuto ustanovení přitom stanovuje, cit.: „*Zákon stanoví požadavek přiměřené náhradní výsadby, podrobnějším vodítkem je však spíše její účel, totiž kompenzace ekologické újmy vzniklé kácením. Právní předpisy nestanoví způsob, jak má být výše kácením způsobené ekologické újmy stanovená, zřejmě nejrozšířenější, a i aktuální metodikou MŽP doporučovaný postup je podle Metodiky oceňování dřevin rostoucích mimo les.*“ S ohledem na shora uvedené, jsme přesvědčeni, že MěÚ Třebíč nelze ničeho vytknout, jestliže při stanovení náhradní výsadby vyšel právě z výše uvedené metodiky.

Za nedůvodnou považujeme i námitku, že MěÚ Třebíč nezkoumal, zda se náhradní výsadba skutečně vejde na vymezené pozemky, když stanovisko výslovně uvádí, cit.: „*V případě, že celkový počet dřevin pro náhradní výsadbu, stanovený ve výroku závazného stanoviska, nebude možné uplatnit na výše uvedených pozemcích, budou v závazném stanovisku pro stavební povolení vyčleněny další pozemky vhodné pro realizaci výsadeb zbývajících počtu dřevin.*“ MěÚ Třebíč tak zcela zjevně má v úmyslu zajistit výsadbu všech náhradních dřevin v rozsahu stanoveném v závazném stanovisku, když myslí i na situaci, že se náhradní výsadba na jím zvolené pozemky nevejde a výslovně uvádí, jak se v takové situaci má postupovat. Ani v této souvislosti tak nelze závaznému stanovisku ničeho vytknout.

Stejně tak považujeme za nedůvodné tvrzení, že v rámci závazného stanoviska měla být v případě uhynutí nově vysázených dřevin uložena povinnost obratem vysázet nové dřeviny. Takové opatření považujeme pro účely rozvoje náhradní výsadky za nadbytečné, když pro účely zajištění řádného rozvoje náhradní výsadby byla MěÚ Třebíč uložena následná péče o vysázené dřeviny dle ustanovení § 9 odst. 1 Zákona o ochraně přírody a krajiny, a to v maximálním možném rozsahu po dobu 5 let. Navíc nelze přehlédnout, že rozhodnutí o následné péči o dřeviny, jakož i uložení povinnosti vysázet nové dřeviny v případě úhynu již vysázených dřevin je na volném uvážení úřadu a není tak povinností MěÚ Třebíč, aby tuto péči či povinnost opětovné výsadby při úhynu dřeviny ukládal ze zákona.

Rovněž nepovažujeme za důvodné, aby bylo stanovisko změněno tak, že náhradní výsadba musí být dokončena do zprovoznění Stavby, když ze stanoviska vyplývá, že musí být realizována po fyzickém dokončení Stavby, a to nejpozději do vydání kolaudačního souhlasu. Takto stanovený termín výsadby považujeme za dostatečný, když z něj vyplývá, že náhradní výsadba musí začít po dokončení Stavby a pouze stanovuje poslední možný termín jejího provedení.

S ohledem na vše shora uvedené jsme přesvědčeni, že výše uvedené stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy, závěry v něm uvedené jsou zcela přezkoumatelné a pro povolení kácení mimolesních dřevin je zcela dostatečné.

⁴ Vojtěch Vomáčka, Jaroslav Knotek, Michaela Konečná, Jakub Hanák, Filip Dienstbier, Ivana Průchová Zákon o ochraně přírody a krajiny, 1. vydání. Praha: 2018, 676 s. Dostupné na: <https://www.beck-online.cz/>

Ad 3i) K závaznému stanovisku ObÚ Střítež ze dne 24. května 2021 o povolení kácení mimolesních dřevin.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko ObÚ Střítež o povolení kácení mimolesních dřevin je nezákonné, nepřezkoumatelné a nedostatečné, když s ohledem na tuto skutečnost navrhuji, aby bylo změněno nebo zrušeno.

S výše uvedeným závěrem však zcela nesouhlasíme, když jsme přesvědčeni, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je pro vydání územního rozhodnutí dostatečné, jelikož je v něm výslovně uvedeno, že toto stanovisko není souhlasem ke kácení, když vlastní souhlas ke kácení mimolesních dřevin bude vydán až v rámci řízení o stavebním povolení. Nadto nelze přehlédnout, že dle výroku 2) tohoto stanoviska je kácení mimolesních dřevin povoleno až v případě realizace Stavby.

Rovněž nelze souhlasit s tvrzením, že z uvedeného stanoviska nijak nevyplývá, zda je stanoviskem navrhovaný rozsah náhradní výsadby dostatečný, když účastníci zcela přehlíží, že ustanovení § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny nestanovuje žádné konkrétní podmínky, za kterých by bylo možné souhlas s kácením dřevin udělit. V uvedeném případě se tak aplikuje ustanovení § 83 odst. 7 zákona o ochraně přírody a krajiny, které ponechává na uvážení orgánu ochrany přírody a krajiny, zda v rámci souhlasného stanoviska stanoví podmínky pro zajištění ochrany a zmírnění dopadů zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny či nikoliv.

V této souvislosti nelze přehlédnout, že ObÚ Střítež Třebíč při stanovení podmínek postupoval podle dendrologického průzkumu. Uvedená opatření tak považujeme pro naplnění zajištění ochrany zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny za dostatečné, přičemž neuložil-li ObÚ Střítež podmínky pro ochranu netopýrů a hnízdicích ptáků, tak tyto opatření dle podrobného zkoumání nebyly potřeba.

Stejně tak považujeme za nedůvodné i tvrzení, že v rámci závazného stanoviska měla být uložena povinnost obratem vysázet nové dřeviny, a to v případě úhynu nově vysazených dřevin. Takové opatření považujeme pro účely rozvoje náhradní výsadky za nadbytečné, když pro účely zajištění řádného rozvoje náhradní výsadby byla ObÚ Střítež uložena následná péče o vysazené dřeviny dle ustanovení § 9 odst. 1 zákona o ochraně přírody a krajiny, a to v maximálním možném rozsahu po dobu 5 let. Navíc nelze přehlédnout, že rozhodnutí o následné péči o dřeviny je vydáváno v rámci volného uvážení úřadu a není tak povinností ObÚ Střítež, aby tuto péči či povinnost opětovné výsadby při úhynu dřevin ukládal ze zákona.

Rovněž nepovažujeme za důvodné, aby bylo toto stanovisko změněno tak, že náhradní výsadba musí být dokončena do zprovoznění Stavby, když ze stanoviska vyplývá, že musí být realizována po fyzickém dokončení Stavby, a to nejpozději do vydání kolaudačního souhlasu. Takto stanovený termín výsadby považujeme za dostatečný, když z něj vyplývá, že náhradní výsadba musí začít po dokončení Stavby a pouze stanovuje poslední možný termín jejího provedení.

S ohledem na vše shora uvedené jsme přesvědčeni, že výše uvedené stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy, závěry v něm uvedené jsou zcela přezkoumatelné a pro povolení kácení mimolesních dřevin zcela dostatečné.

Ad 3j) K závaznému stanovisku ObÚ Kožichovice ze dne 22. června 2021, č. j. 1/2021/kác ve znění KÚ ze dne 31. 10. 2022, č. j. KUJI/92684/2022 o povolení kácení mimolesních dřevin.

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko ObÚ Kožichovice o povolení kácení mimolesních dřevin je nezákonné, nepřezkoumatelné a nedostatečné, když s ohledem na tuto skutečnost navrhuji, aby bylo změněno nebo zrušeno.

S tímto tvrzením nesouhlasíme, když jsme přesvědčeni, že toto závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je pro vydání územního rozhodnutí dostatečné, jelikož je v něm výslovně uvedeno, že toto stanovisko není souhlasem ke kácení, když vlastní souhlas ke kácení mimolesních dřevin bude vydán až v rámci řízení o stavebním povolení. Nadto nelze přehlédnout, že dle výrok 1) stanoviska je kácení mimolesních dřevin povoleno až v případě realizace Stavby.

Rovněž nelze souhlasit s tvrzením, že z uvedeného stanoviska nijak nevyplývá, zda je stanoviskem navrhovaný rozsah náhradní výsadby dostatečný, když účastníci zcela přehlíží, že ustanovení § 8 zákona o ochraně přírody a krajiny nestanovuje žádné konkrétní podmínky, za kterých by bylo možné souhlas s kácením dřevin udělit. V uvedeném případě se tak aplikuje ustanovení § 83 odst. 7 zákona o ochraně přírody a krajiny, které ponechává na uvážení orgánu ochrany přírody a krajiny, zda v rámci souhlasného stanoviska stanoví podmínky pro zajištění ochrany a zmírnění dopadů zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny či nikoliv.

V této souvislosti nelze přehlédnout, že ObÚ Kožichovice při stanovení podmínek postupoval podle dendrologického průzkumu. Uvedená opatření tak považujeme pro naplnění zajištění ochrany zájmů chráněných zákonem o ochraně přírody a krajiny za dostatečné, neuložil-li ObÚ Kožichovice podmínky pro ochranu netopýrů a hnízdicích ptáků, tak tato opatření dle zkoumání ObÚ nebyla potřeba.

Rovněž nepovažujeme za důvodné, aby bylo stanovisko změněno tak, že náhradní výsadba musí být dokončena do zprovoznění Stavby, když ze stanoviska vyplývá, že musí být realizována do dokončení Stavby. Takto stanovený termín náhradní výsadby považujeme téměř za totožný s navrhovanou změnou a stanovení termínu výsadby tak považujeme za dostatečné, když z něj vyplývá, že náhradní výsadba musí být dokončena do dokončení Stavby.

S ohledem na vše shora uvedené jsme přesvědčeni, že výše uvedené stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy, závěry v něm uvedené jsou zcela přezkoumatelné a pro povolení kácení mimolesních dřevin zcela dostatečné.

Ad 3k) K závaznému stanovisku MD ze dne 14. dubna 2021, č. j. MD-10344/2021-910/3.

Děti Země ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko MD neobsahuje žádné požadavky a není tak zaručeno, že bylo vydáno zákonným a správným postupem, aniž by jakkoliv konkretizovali, v čem má toto nezákonné vydání spočívat.

Žadatel z výše uvedenou námitkou zcela zásadně nesouhlasí, když tato námitka je zcela obecná a z podaného odvolání nijak nevyplývá v čem by měla nezákonnost nebo nesprávnost tohoto závazného stanoviska spočívat. V této souvislosti si žadatel dovoluje poukázat na ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona, dle kterého musí účastníci své námitky řádně odůvodnit, *(k čemuž se žadatel podrobně vyjadřoval v úvodu tohoto svého vyjádření)*, ale i v rozporu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být v odvolání uvedeno v čem je spatřován rozpor s právními předpisy. Navíc nelze přehlédnout, že MD se Záměrem podrobně zabývalo, když při vydávání tohoto stanoviska zkoumalo celou projektovou dokumentaci k záměru a na základě tohoto posouzení dospělo k závěru, že pro vydání závazného stanoviska není potřeba vydávat žádné speciální podmínky, když uvedlo, cit. „*navržená stavba je v souladu s koncepcí řešení dálnic a silnic I. třídy v dané oblasti. S předloženým řešením lze proto souhlasit, a to bez připomínek*“. Žadatel si pak v této souvislosti dovoluje zdůraznit, že ustanovení § 40 odst. 2 odst. f) *(v době vydání stanoviska MD ustanovení § 40 odst. 2 písm. g))* zákona č. 13/1997 Sb., zákona o pozemních komunikacích (dále jen „**zákon o pozemních komunikacích**“) opravňuje MD k vydávání závazných stanovisek, avšak nijak nestanoví, že je MD povinno v rámci

souhlasného stanoviska vydávat podmínky pro realizaci Záměru. Z tohoto důvodu jsme přesvědčeni, že nelze MD ničeho vytýkat, jestliže pro uložení podmínek neshledalo žádné důvody.

S ohledem na tuto skutečnost máme za to, že odvolání směřující proti tomuto závaznému stanovisku je nedůvodné, a navíc nesplňuje zákonné náležitosti, když v něm není vysvětleno v čem účastník shledává rozpor s právními předpisy a jeho nesprávnost. Z tohoto důvodu jsme přesvědčeni, že k odvolání proti Napadenému rozhodnutí v rozsahu tohoto stanoviska nelze přihlížet.

Ad 3l) K závaznému stanovisku KÚ, Odboru dopravy a SH ze dne 21. dubna 2021, č. j. KUJI 31004/2021 Ma/V/044.

Děti Země ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko KÚ neobsahuje žádné požadavky a není tak zaručeno, že bylo vydáno zákonným a správným postupem, aniž by jakkoliv konkretizovali, v čem má toto nezákonné vydání spočívat.

Žadatel s touto námitkou zcela zásadně nesouhlasí, když toto námitka je zcela obecná a z podaného odvolání nijak nevyplývá v čem by měla nezákonnost nebo nesprávnost tohoto závazného stanoviska spočívat. V této souvislosti si žadatel dovoluje poukázat na ustanovení § 89 odst. 4 stavebního zákona, dle kterého musí účastníci své námitky řádně odůvodnit, *(k čemuž se žadatel podrobně vyjadřoval v úvodu tohoto svého vyjádření)*, ale i v rozporu s ustanovením § 82 odst. 2 správního řádu, dle kterého musí být v odvolání uvedeno v čem je spatřován rozpor s právními předpisy. Navíc nelze přehlédnout, že se Odbor životního prostředí a Stavební úřad (dále také společně jen „**Krajský úřad**“) podrobně zabýval, když při vydávání tohoto stanoviska zkoumal celou projektovou dokumentaci k Záměru a na základě tohoto posouzení dospěl k závěru, že pro vydání závazného stanoviska není potřeba vydávat žádné podmínky, když uvedl, cit. „*realizací stavby dochází k dotčení stávající silnice I/23 a dále i silnice II. a III. třídy v koridoru této stavby. Navržené řešení odstraňuje nevyhovující stav průtahu silnice I/23 zastavěným územím města Třebíč, což je bezesporu v souladu s chráněnými zájmy krajského úřadu jako silničního správního úřadu pro silnice I. třídy a současně dotčeného orgánu k územnímu řízení ve věcech silnic II. a III. třídy. Krajský úřad proto po posouzení předložené projektové dokumentace souhlasí s předmětnou akcí bez připomínek. Proto krajský úřad vydává toto závazné stanovisko ve formě souhlasu.*“ Žadatel si v této souvislosti dovoluje zdůraznit, že ustanovení § 40 odst. 3 odst. d) zákona o pozemních komunikacích opravňuje Krajský úřad k vydávání závazných stanovisek, avšak nijak nestanoví, že je Krajský úřad povinen v rámci souhlasného stanoviska vydávat podmínky pro realizaci Záměru. Z tohoto důvodu jsme přesvědčeni, že nelze krajskému úřadu ničeho vytýkat, jestliže pro uložení podmínek neshledal žádné důvody.

S ohledem na tuto skutečnost máme za to, že odvolání směřující proti tomuto závaznému stanovisku je nedůvodné, a navíc nesplňuje zákonné náležitosti, když v něm není vysvětleno v čem účastník shledává rozpor s právními předpisy a jeho nesprávnost. Z tohoto důvodu jsme přesvědčeni, že k odvolání proti Napadenému rozhodnutí v rozsahu tohoto stanoviska nelze přihlížet.

Ad 3m) K závaznému stanovisku EIA ze dne 15. ledna 2024, č. j. KUJI 3914/2024 dle zákona č. 100/2001 Sb.;

Někteří účastníci ve svém odvolání namítají, že závazné stanovisko o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „**Stanovisko EIA**“) trpí takovými závažnými vadami, že by mělo být zrušeno nebo změněno, když zároveň nesouhlasí ani s vypořádáním uvedeným v posudku dle ustanovení § 9 a 10 zákona č. 100/2001 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí (dále jen „**zákon EIA**“) vypracovaným Ing. Pavlem

Obrdlíkem. Zároveň namítají, že došlo k porušení procesu EIA, neboť nedošlo k posouzení různých koridorových variant (tzn. endogenní trasa jako umísťovaný průtah městem a exogenní trasa obcházející celé město Třebíč) a ani technicky jiných řešení v podobě subvariant předložené endogenní trasy Děti Země a veřejností.

Navíc Děti Země namítají, že posudek Ing. Pavla Obrdlíka nelze považovat za nezávislé posouzení úplnosti a správnosti vyhodnocení vlivů Záměru na životní prostředí, když dle jejich tvrzení Ing. Obrdlík považuje proces EIA za nadbytečnou, byrokratickou a finančně zatěžující překážku Ředitelství silnic a dálnic získat souhlasné závazné Stanovisko EIA. S tímto tvrzením však nelze v žádném případě souhlasit, když uvedené tvrzení není ničím podloženo a jedná se tak o pouhou ničím nepodloženou spekulaci Děti Země, která má za cíl znevěrohodnit Stanovisko EIA. Děti Země při vznesení této námitky zcela účelově opomíjí, že Ing. Pavel Obrdlík je držitelem autorizace dle ustanovení § 19 zákona o EIA (osvědčení o odborné způsobilosti č. j. 87742/ENV/15, rozhodnutí o prodloužení autorizace č. j. MZP/2020/710/3955), který je v souladu s ustanovením § 19 odst. 2 zákona EIA povinen vypracovávat jím vyhotovené posudky odborně, objektivně a v plném rozsahu, s dodržáním stanovených náležitostí. Namítají-li Děti Země, že Ing. Obrdlík tyto své povinnosti porušuje měli by to prokázat. Navíc nelze přehlédnout, že KÚ Kraje Vysočina se zpracováním posudku Ing. Obrdlíka zabýval v rámci komplexního posouzení Stanoviska EIA a na základě tohoto posouzení dospěl k závěru, že při vydání Stanoviska EIA k porušení žádných zákonných náležitostí nedošlo, když v Napadeném rozhodnutí uvedl následující, cit.: „KÚ Kraje Vysočina, OŽPZ smluvně zajistil zpracování posudku ve smyslu § 9 a § 10 zákona o EIA nezávislou autorizovanou osobou, Ing. Pavlem Obrdlíkem, držitelem autorizace dle § 19 zákona o EIA (osvědčení o odborné způsobilosti č. j. 87742/ENV/15, rozhodnutí o prodloužení autorizace č. j. MZP/2020/710/3955). Dokumentace EIA byla zpracovateli posudku předána v rámci dopisu č. j. KUJI 61116/2023 OZPZ 2290/2022 MI ze dne 14. 6. 2023. Výsledky projednání byly zpracovateli posudku předány dopisem č. j. KUJI 83086/2023 OZPZ 2290/2022 MI ze dne 30. 8. 2023, doručeným dne 11. 9. 2023. Dne 14. 12. 2023 byl krajskému úřadu předán posudek, který byl doplněn dne 19. 12. 2023. Zpracovatel posudku doporučuje příslušnému úřadu vydat kladné závazné stanovisko ve smyslu zákona o EIA. Záměr byl tedy posouzen ve všech relevantních souvislostech. Vydání souhlasného stanoviska je podloženo zhodnocením stavu jednotlivých složek životního prostředí v zájmovém území. Na základě dokumentace EIA, posudku a vypořádání výsledků projednání, resp. připomínek k dokumentaci EIA shledal příslušný úřad jako relevantní závěr posouzení, že negativní vlivy posuzovaného záměru nepřesahují míru stanovenou zákony a dalšími předpisy a že předmětný záměr lze při respektování podmínek tohoto závazného stanoviska realizovat a lze vydat souhlasné závazné stanovisko.“

S ohledem na shora uvedené jsme přesvědčeni, že posudek Ing. Obrdlíka byl vydán oprávněnou, nezávislou osobou a v souladu s právními předpisy.

Samotnému Stanovisku EIA pak někteří účastníci vytýkají zejména to, že v rámci procesu EIA nedošlo k posouzení různých koridorových variant a ani technicky jiných řešení v podobě subvariant předložené endogenní trasy Děti Země a veřejností, když v tomto opomenutí shledávají zcela zásadní porušení procesu EIA.

S uvedenou námitkou nelze souhlasit, když požadavek účastníků na posouzení vlivů jednotlivých variant a rozdílných technických řešení od navrhované trasy Záměru na životní prostředí není podložen žádným zákonným ustanovením, když z ustanovení § 5 odst. 1 zákona EIA vyplývá, že „posuzování zahrnuje zjištění, popis, posouzení a vyhodnocení předpokládaných přímých a nepřímých významných vlivů

provedení i neprovedení záměru na životní prostředí“. Dle uvedeného ustanovení je tak v rámci vypracování stanoviska EIA nutné posouzení vlivů realizace navrženého Záměru a nerealizování Záměru, tedy varianty 0. Posuzování dalších variant pak není nutné, jestliže v projektové dokumentaci je řešena pouze jedna varianta realizace Záměru. Uvedené vyplývá z ustanovení § 7 odst. 8 zákona EIA, které stanovuje,

cit.: „Byl-li záměr předložen ve variantách, je součástí závěru zjišťovacího řízení i výsledek vyhodnocení jednotlivých variant z hlediska vlivů na životní prostředí s uvedením jejich pořadí“.

Předložená projektová dokumentace, na jejímž základě bylo požádáno o vydání Napadeného rozhodnutí přitom obsahuje pouze jednu variantu Záměru a v projednávaném případě tak nebylo nutné, aby se Stanovisko EIA zabývalo různými variantami Záměru, když dle zákona EIA se v rámci jeho vydání měla posuzovat pouze varianta 0 (stávající stav) a navrhovaný Záměr, což v daném případě posouzeno bylo, když je ve Stanovisku EIA opakovaně uváděno, že varianta 0, ale i varianta 0+ nesplňují účel odvedení tranzitní dopravy z centra města. K uvedenému pak Stanovisko EIA vyjadřuje, když k variantě 0 výslovně uvádí, cit.: „Varianta 0 (či 0+) nesplňují účel odvedení tranzitní dopravy z centra města (tedy účel obchvatu). (...) Navrhovaná varianta 0+ by neplnila funkci obchvatu – neodvedla by tranzitní dopravu mimo intenzivně obydlenou oblast

a nezlepšila by plynulost a bezpečnost dopravy téměř v celé řešené oblasti. (...) Vlivy nulové varianty jsou v dokumentaci komentovány slovně a v obecnější rovině a bylo by jistě vhodnější, aby předložené modelové výpočty vyčíslili i konkrétní pokles hladiny hluku, koncentraci znečišťujících látek či četnost nehod. Z hlediska účelu procesu posouzení vlivů záměru na životní prostředí a veřejné zdraví jde ovšem o použitelný podklad.“

Navíc nelze přehlédnout, že Stanovisko EIA stanovilo jako jednu z podmínek pro realizaci Záměru povinnost v rámci aktualizace rozptylové a akustické studie pro DSP, resp. DÚR vyčíslit i dopady nulové varianty na životní prostředí a veřejné zdraví, viz podmínka 10. Stanoviska EIA.

Skutečnost, že při zpracování Stanoviska EIA nebyly splněny podmínky pro posouzení dalších variant přitom vyplývá i z Napadeného rozhodnutí, které k této námitce účastníků řízení výslovně uvádí následující, cit.: „Povinnost zpracovat záměr ve variantách by měl oznamovatel např. v případě, kdy by byl konstatován významný negativní vliv na soustavu Natura 2000. V případě společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je invariantní řešení nutností (§ 10 odst. 2 zákona o EIA). V rámci procesu EIA se řeší vlivy konkrétního záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.“

Nadto nelze přehlédnout, že územní varianty byly vyhodnoceny v rámci územně plánovací dokumentace, konkrétně Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina a územních plánů dotčených obcí, přičemž na úrovni projektu se již nelze vracet na koncepční úroveň územně plánovací dokumentace. Uvedené přitom vyplývá z ustanovení § 89 odst. 2 Stavebního zákona, které stanovuje, cit.: „K závazným stanoviskům a námitkám k věcem, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, se nepřihlíží“. K této námitce se přitom podrobně vyjadřujeme pod bodem Ad 5), ve kterém se vypořádáme s námitkou účastníků, že v rámci územního řízení nebyly zohledněny jiné varianty realizace Záměru. Nicméně nelze přehlédnout, že i ze samotného Stanoviska EIA přímo vyplývá, že jednotlivé varianty byly podrobně posuzovány v rámci přijímání územně plánovací dokumentace, když k tomuto je ve Stanovisku EIA výslovně uvedeno následující, cit.: „Územní varianty byly vyhodnoceny v rámci územně plánovací dokumentace (dále také „ÚPD“), konkrétně Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina (dále také „ÚR KV“) a územního plánu Města Třebíč (dále také „ÚP MT“). Do společného řízení musí být samozřejmě předloženo technické řešení, které je s ÚPD v souladu. Na úrovni projektu se již nelze vracet na koncepční úroveň ÚPD.“

Dále někteří účastníci ve svých odvoláních namítají, že ze strany Ředitelství silnic a dálnic došlo k úmyslnému a účelovému obejití účelu zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, a to spojením procesu EIA s územním řízením, avšak nijak nevysvětlují, v čem by toto obejití zákona mělo spočívat. Navíc účastníci při vznesení této námítky zcela účelově opomíjí, že spojení procesu EIA a územního řízení je stavebním zákonem upravený postup zakotvený v ustanoveních § 94a odst. 1 a následujících stavebního zákona. Ustanovení § 94a odst. 1 stavebního zákona přitom ke spojení územního řízení s řízením o posuzování vlivů na životní prostředí stanovuje, cit.: „žádost o vydání územního rozhodnutí s posouzením vlivů na životní prostředí pro stavební záměr, který podléhá posuzování vlivů na životní prostředí podle zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, projedná stavební úřad v územním řízení s posouzením vlivů na životní prostředí v součinnosti s příslušným úřadem, který vydá závazné stanovisko o posouzení vlivů provedení záměru na životní prostředí (dále jen „příslušný úřad“) v rámci územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí; závazné stanovisko je podkladem pro vydání územního rozhodnutí“. V projednávaném případě přitom ke spojení těchto dvou řízení došlo zejména z toho důvodu, že již před zahájením prací na zpracování projednávané dokumentace pro územní rozhodnutí existovala již dvě dříve vydaná rozhodnutí zabývající se problematikou posuzování vlivů na životní prostředí, a to rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, Odboru životního prostředí ze dne 24. srpna 2009, č. j. KUJI 72953/2009 OZP 1126/2009 Kle a rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, Odboru životního prostředí ze dne 24. srpna 2016, č. j. KUJI 34368/2016 OZP 327/2016 MI, která byla vydána na dílčí části obchvatu a stanovala, že v nich posuzovaný záměr nemá významný vliv na životní prostředí a veřejné zdraví a nebude tak posuzován podle zákona EIA. Vzhledem ke skutečnosti, že tato stanoviska neřešila celou trasu, pro kterou bylo vydáno Napadené rozhodnutí považoval žadatel za vhodné, aby došlo k opětovnému a komplexnímu posouzení vlivů na životní prostředí. Nicméně, vzhledem ke skutečnosti, že tato otázka již byla dříve částečně posouzena považoval žadatel s ohledem na urychlení a efektivitu celého procesu za vhodné proces EIA spojit s územním řízením, když toto je zákonný postup aprobovaný ustanovením § 94a stavebního zákona.

Zároveň nelze souhlasit s tvrzením Děti Země, že se KÚ Kraje Vysočina nedostatečně vypořádal s jejich námitkami a požadavky na přepracování Stanoviska EIA, když KÚ Vysočina se ke všem těmto požadavkům v Napadeném rozhodnutí vyjádřil a náležitě odůvodnil, proč tyto požadavky neshledal za důvodné, když k:

- požadavku č. 1 uvedl, cit.: „Záměr je v dokumentaci EIA řádně a logicky zdůvodněn. Varianta 0 (či 0+) nesplňuje účel odvedení tranzitní dopravy z centra města (tedy účel obchvatu). Varianta 2 (exogenní) nesplňuje účel převedení části vnitroměstské dopravy. Územní varianty řešení jsou dány ZÚR KV a ÚP MT. Není třeba je dále v dokumentaci EIA do vysoké podrobnosti řešit, přestože se o to dokumentace EIA poctivě snaží. Studie opatření pro přepravu NTK pro realizaci NJZ je jedním z podkladů, na základě, kterých bylo vypracováno projekční řešení záměru. Není reálné, aby všechny projekční podklady byly součástí dokumentace EIA. A není to ani potřebné. Dokumentace EIA slouží k posouzení vlivů záměru na životní prostředí. Zásadní informace z Dopravně inženýrského průzkumu jsou uvedeny na str. 126 – 128 dokumentace EIA, což je pro její účely zcela dostatečné. Tyto podklady je možné si vyžádat na základě zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ale není nutné jimi zvyšovat již tak značný rozsah dokumentace EIA a jejích příloh.“;
- požadavku č. 2 uvedl, cit.: „Územní varianty řešení jsou dány ZÚR KV a ÚP MT. Není třeba je dále v dokumentaci EIA do vysoké podrobnosti řešit, přestože se o to dokumentace EIA poctivě snaží.

Záměr je v dokumentaci EIA řádně a logicky zdůvodněn. Varianta 0 (či 0+) nesplňuje účel odvedení tranzitní dopravy z centra města (tedy účel obchvatu). Varianta 2 (exogenní) nesplňuje účel převedení části vnitroměstské dopravy.“;

- požadavku č. 3 uvedl, cit.: „Požadavek není založen na prokázání překračování hlukových limitů ve fázi provozu, a proto je nedůvodný. Variantní řešení není v rámci územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí přípustné. Uvedenou situaci řeší v závazném stanovisku podmínka 9 (viz část I.8 tohoto závazného stanoviska).“;*
- požadavku č. 4 uvedl, cit.: „Vlivy záměru na krajinný ráz byly vyhodnoceny v rámci dokumentace EIA (Hodnocení dle § 67 zákona o ochraně přírody a krajiny, RNDr. Tomáš Kuras, Ph.D., listopad 2020, aktualizace leden 2022). Vlivy záměru na krajinný ráz jsou s ohledem na zákonná kritéria krajinného rázu hodnoceny jako únosný zásah do krajinného rázu dle § 12 zákona o ochraně přírody a krajiny. S těmito závěry lze souhlasit. V H 67 je hodnocení migrační potenciál území. Požadavek je nedůvodný, protože je založen na nepodloženém předpokladu významného škodlivého zásahu do krajinného rázu.“;*
- požadavku č. 5 uvedl, cit.: „V případě navrhovaného posunu by bylo nevhodně změněno směrové vedení silnice I/23, což by znamenalo snížení bezpečnosti provozu na záměru a pravděpodobně i další dopady, například zásadní zásah do mnohem rozsáhlejších biotopů v rámci Lorencových sadů. Požadavek na zpracování dalších variant záměru by byl oprávněný například v případě, že by šlo o významně negativní vlivy záměru na soustavu lokalit Natura 2000. Variantní řešení není v rámci územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí přípustné. K výskytu bobra je na místě podotknout, že k zásahu do jeho biotopu již byla KrÚ Kraje Vysočina, OŽPZ vydána a v odvolání Ministerstvem životního prostředí, č. j. MZP/2022/560/548 ze dne 10. 8. 2022, potvrzena výjimka dle § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny (jedním z odvolatelů byl spolek DZ). V rámci této výjimky byla naznána převaha veřejného zájmu na realizaci obchvatu nad zájmem ochrany přírody. K zásahu do VKP bylo vydáno závazné stanovisko MěÚ. Přeložka vodoteče v délce 111,2 m není zásadním vlivem na toto VKP v kontextu celé stavby. Opatření potřebná pro zajištění ochrany území před povodněmi vyplývají z příl. č. 11 dokumentace EIA a jsou přejata do závazného stanoviska. Opatření v posunu celé křižovatky odborně způsobilou osobou na základě příslušných modelových výpočtů požadováno není, a proto lze tento odborně nepodložený požadavek považovat za irelevantní.“;*
- požadavku č. 6 uvedl, cit.: „Při zpracování rozptylové studie (dále také „RS“) byla uvažována i resuspenze, což dokládá např. poslední věta kap. 4.2 na str. 4 RS, poslední věta 5. odstavce na str. 3 Hodnocení vlivů na veřejné zdraví, druhá věta druhého celého odstavce na str. 224 dokumentace EIA, druhá věta prvního celého odstavce na str. 225 dokumentace EIA a poslední věta na str. 271 dokumentace EIA. Jde tedy o nedůvodný požadavek.“;*
- požadavku č. 7 uvedl, cit.: Potřebnost realizace záměru je v rámci dokumentace EIA doložena dostatečně. Je však na škodu, že konkrétní čísla ohledně nulovou variantou zasažených osob dokumentace EIA neobsahuje. Proto je v závazném stanovisku určena podmínka 10 (viz část I.8 tohoto závazného stanoviska).“;*
- k požadavku č. 8 uvedl, cit.: „Požadavek na posouzení vlivů Děťmi Země navrhovaných variant záměru na životní prostředí není založen na žádném zákonném zmocnění a je nedůvodný. Povinnost zpracovat záměr ve variantách by měl oznamovatel např. v případě, kdy by byl konstatován významný negativní vliv na soustavu Natura 2000. V případě územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je invariantní řešení nutností.“;*

Důvody pro realizaci obchvatu jsou v dokumentaci EIA popsány dostatečně a dostatečně je popsán proces výběru posuzované varianty. Navrhovaná Varianta 0+ by neplnila funkci obchvatu – neodvedla by tranzitní dopravu mimo intenzivně obydlenou oblast a nezlepšila by plynulost a bezpečnost dopravy téměř v celé řešené oblasti.“;

- požadavku č. 9: „Scoping (stanovení rozsahu dokumentace vlivů záměru na životní prostředí) probíhá v rámci zjišťovacího řízení. Kromě požadavků příslušného úřadu ve zjišťovacím řízení musí být naplněny zákonné požadavky kladené na dokumentaci vlivů záměru na životní prostředí. V případě posuzované dokumentace EIA tyto požadavky naplněny byly. - Dopravně inženýrská studie – dokumentace EIA obsahuje potřebná data přejatá z Dopravně inženýrské studie. Není nezbytné dále v podstatě zbytečně zvětšovat rozsah dokumentace EIA. - Vlivy na krajinný ráz jsou podrobně vyhodnoceny v rámci přílohy č. 9 dokumentace EIA – H 67. - Vlivy na klima – toto posouzení nebylo ve zjišťovacím řízení požadováno a nebyla ani legislativní povinnost vlivy na klima podrobněji posuzovat pomocí specializované studie v samostatné příloze. Přesto je do závazného stanoviska za účelem ověření vlivu a případné ochrany klimatu začleněna podmínka 13 (viz část I.8 tohoto závazného stanoviska). - Vlivy rozsahu a intenzity rekreačního a sportovního využívání dotčených lesoparků v Terovském údolí, v Libušině údolí a v Lorenzových sadech na veřejné zdraví a psychickou pohodu osob nebylo požadováno prověřit v ZZŘ, ani to nepožaduje platná legislativa. Vlivy záměru na veřejné zdraví jsou v dokumentaci EIA vyhodnoceny dle platné legislativy.“;
- požadavku č. 10 uvedl, cit.: „Zdůvodnění výběru přeložené varianty je v dokumentaci EIA dostatečné. V rámci společného územního řízení s posouzením vlivů na životní prostředí musí oznamovatel logicky předložit záměr, který respektuje platnou ÚPD. V případě společného řízení s posouzením vlivů na životní prostředí je invariantní řešení nutností. V rámci tohoto procesu se řeší vlivy konkrétního záměru na životní prostředí a veřejné zdraví.“

S ohledem na shora uvedené jsme přesvědčeni, že se KÚ Kraje Vysočina námitkami účastníků proti Stanovisku EIA zabýval dostatečně, řádně se s nimi vypořádal a dospěl ke správnému závěru, že Stanovisko EIA bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je řádným podkladem pro vydání Napadeného rozhodnutí.

Za zcela nepřípadnou pak žadatel považuje námitku Děti Země, že Krajský úřad Vysočina pochybil, když si nevyžádal podklady a dokumenty, které Stanoviska EIA požaduje pro fázi přípravy, když jsou přesvědčeni, že se jedná o podmínky vydané pro účely územního řízení. Děti Země při vznesení této námítky zcela účelově přehlíží, že v rámci Stanoviska EIA je výslovně uvedeno, že ve Stanovisku uvedené dokumenty mají být dle tohoto závazného stanoviska součástí projektové dokumentace pro stavební povolení, a nikoliv do dokumentace pro vydání územního rozhodnutí.

Ad 4) Absence pravomocného rozhodnutí dle § 56 zákona č. 114/1992 Sb.

V odvolání Děti Země proti Napadenému rozhodnutí je namítáno, že rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina ze dne 6. prosince 2021, č. j. KUJL 107085/2021 o povolení výjimky dle ustanovení § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o povolení škodlivého zásahu do biotopů a jedinců zvláště chráněných druhů a rodů živočichů a rozhodnutí Ministerstva životního prostředí ze dne 10. srpna 2022, č. j. MZP/2022/560/548 bylo rozsudkem Krajského soudu v Brně ze dne 27. srpna 2024, č. j. 31 A 98/2022-111 zrušeno. V této souvislosti účastníci namítají, že předmětný Záměr, který byl povolen Napadeným územním rozhodnutím nelze umístit do doby, dokud nebude existovat

pravomocné rozhodnutí o povolení škodlivého zásahu do biotopů a jedinců všech zvláště chráněných druhů a rodů živočichů.

Žadatel si je vědom skutečnosti, že povolení výjimky dle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny musí předcházet vydání územního rozhodnutí, avšak skutečnost, že pravomocná výjimka byla po vydání Napadeného rozhodnutí zrušena nebrání tomu, aby bylo v nadepsaném odvolacím řízení nadále pokračováno, když pro rozhodnutí odvolacího orgánu je podstatné to, zda tato pravomocná výjimka bude existovat v době vydání rozhodnutí odvolacího orgánu. V této souvislosti si žadatel dovoluje zdůraznit, že vrácené řízení o povolení výjimky dle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny v současné době probíhá před Krajským úřadem Kraje Vysočina, Odborem životního prostředí a zemědělství pod č. j. KUJL 107285/2021, přičemž s ohledem na aktuální stav tohoto řízení lze očekávat, že prvostupňové rozhodnutí o povolení výjimky bude vydáno v řádu pár týdnů. Žadatel pak rovněž zdůrazňuje, že v tomto vráceném řízení dochází ke komplexnímu doplnění všech podkladů, které Krajský soud v Brně považuje za nezbytné k prokázání zákonných podmínek dle ustanovení § 56 odst. 1 a 2 zákona o ochraně přírody a krajiny a lze tak důvodně očekávat, že výjimka bude vydána, a to v řádu několika málo týdnů. Žadatel tak doufá, že pravomocné rozhodnutí o povolení škodlivého zásahu do biotopů a jedinců všech zvláště chráněných druhů a rodů živočichů bude vydáno do ukončení tohoto odvolacího řízení, když fakticky dochází pouze k doplnění již jednou proběhlého řízení.

Navíc si žadatel dovoluje poukázat na judikaturu Nejvyššího správního soudu, která stanovuje, že ve výjimečných případech je možné, aby došlo k vydání povolení výjimky i ex post, když ke zpětnému udělení výjimky se Nejvyšší správní soud vyjádřil např. v rozsudku ze dne 23. 9. 2014, č. j. 1 As 176/2012-140 (dálnice D8), kde akceptoval tento postup po přihlédnutí ke specifickým okolnostem případu, které spočívaly v délce územního i stavebního řízení, resp. soudních řízení přezkoumávající výstupy těchto řízení a řízení s nimi úzce souvisejících, jakož i ke stavu prováděných stavebních prací. Dospěl k závěru, že zrušení napadeného správního rozhodnutí pro procesní vadu spočívající v absenci výjimky dle ustanovení § 56 ve stavebním řízení by v dané situaci již postrádalo věcného významu a vedlo by pouze k tomu, že by ministr v rámci rozkladového řízení čistě formálně doplnil mezi podklady svého rozhodnutí i udělenou výjimku a vydal by identické správní rozhodnutí.

S ohledem na vše shora uvedené má žadatel za to, že v odvolacím řízení může být nadále pokračováno, když lze důvodně očekávat, že udělená výjimka bude do ukončení tohoto odvolacího řízení pravomocně vydána a budou tak splněny podmínky proto, aby bylo vydáno požadované územní rozhodnutí.

Zároveň žadatel nesouhlasí s tvrzením, že by při vydání Napadeného rozhodnutí došlo k jakémukoliv pochybení spočívajícím v tom, že si nezajistil doklad o intenzitě zásahu do biotopu a jedinců nově zjištěných cenných druhů živočichů v průběhu řízení o vydání územního rozhodnutí, když Napadené rozhodnutí k této námitce uvedlo, že otázka ochrany cenných druhů byla řešena ve stanovisku odboru životního prostředí KrÚ Kraje Vysočina ze dne 6. prosince 2021 č.j.: KUJL 107085/2021 o udělení výjimky dle ustanovení § 56 zákona o ochraně přírody a krajiny, když toto závazné stanovisko požadoval pro ochranu zvláště chráněných druhů za dostatečné, když uvedl, cit.: „*součástí dokumentace je rozhodnutí Krajského úřadu Kraje Vysočina, odboru životního prostředí a zemědělství (dále jen „OŽPZ KúKV“) ze dne 6. 12. 2021 č.j.: KUJL 107085/2021, sp. zn.: OZPZ 1640/2021, kterým dle ustanovení § 56 odst. 1 a 2 písm. c) zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů povoluje výjimku, ze zákazů uvedených v ustanovení § 50 výše uvedeného zákona, tj. zásahu do přirozeného vývoje/rušení, poškozování či přemísťování vývojových stádií nebo užívání sídel pro zvláště chráněné druhy živočichů. Ve výroku tohoto rozhodnutí jsou uvedeny druhy živočichů a součástí je i podrobné odůvodnění povolení této výjimky*“. Skutečnost, že je toto rozhodnutí v současné

době zrušeno pak nemůže mít žádný dopad na výše popsané zdůvodnění Krajského úřadu Kraje Vysočina, proč si nezajistil doklad o intenzitě zásahu do biotopu a jedinců nově zjištěných cenných druhů živočichů v průběhu řízení o vydání územního rozhodnutí, když v době vydání Napadeného rozhodnutí byla vydaná výjimka pravomocná.

Ad 5) Napadené rozhodnutí se nedostatečně zabývalo variantami Záměru.

Řada účastníků ve svých odvoláních namítá, že v rámci řízení o vydání územního rozhodnutí nebyly dostatečně zkoumány alternativní varianty Záměru, když jsou přesvědčeni, že zvolená varianta není nejvhodnější variantou pro realizaci Záměru, jelikož jsou přesvědčeni, že v dotčeném území je možné tento záměr realizovat vhodnějším způsobem, který by méně zasahoval do práv třetích osob a práv chráněných zvláštními zákony.

Tito účastníci však při vznesení výše uvedené námitky opomíjí, že tato námitka je v rámci řízení o vydání Napadeného rozhodnutí nepřipustná, jelikož jednotlivé varianty Záměru byly řešeny v rámci řízení o územně plánovací dokumentaci, a to konkrétně v řízení, ve kterém se rozhodovalo o vydání Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina a územního plánu Třebíč, ale i územního plánu Kozichovice a Střítež, přičemž z ustanovení § 89 odst. 2 Stavebního zákona, které stanovuje, cit.: „*K závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace, se nepřihlíží*“. Komentářová literatura⁵ pak k tomuto ustanovení výslovně uvádí, cit.: „*V tomto ustanovení je upravena jedna ze základních zásad při uplatňování závazných stanovisek a námitek, a to že k závazným stanoviskům a námitkám k věci, o kterých bylo rozhodnuto při vydání územně plánovací dokumentace (zásad územního rozvoje, územního plánu nebo regulačního plánu), se nepřihlíží. Tento princip je i jedním ze základních principů součinnosti s dotčenými orgány vyjádřených v ustanovení § 4 StavZ, spočívající v přístupu k věci rozhodnutým. Jde o vyjádření principu určité koncentrace, který vyjadřuje požadavek, aby námitky i závazná stanoviska, které se věcně vztahují k určitému typu řízení či postupu, byly uplatňovány právě v tomto řízení a postupu a nebylo možné jimi argumentovat v řízení jiném*“.

Skutečnost, že jednotlivé varianty Záměru byly posuzovány v rámci přijímání Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina přitom vyplývá přímo z rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 13. dubna 2021, č. j. 7 AS 306/2020-45, který rozhodoval o kasační stížnosti ve věci zrušení opatření obecné povahy – Aktualizace č. 6 Zásad územního rozvoje Kraje vysočina, vydaného zastupitelstvem Kraje Vysočina dne 14. května 2019 usnesením č. j. 0229/032019 ZK, a to v části vymezující obchvat I/23 Třebíč, včetně napojení na silnici I/23, když jedním z důvodů podané kasační stížnosti bylo tvrzené nedostatečné odůvodnění vybrané varianty. Nejvyšší správní soud však kasační stížnost zamítl, když uvedl, cit.:

„Nejvyšší správní soud se shoduje s krajským soudem v tom, že odpůrce reagoval na jednotlivé připomínky a námitky spíše typovým způsobem, přičemž vycházel zejména ze závaznosti Politiky územního rozvoje ČR a příslušné aktualizace Zásad. Nicméně z textu odůvodnění napadeného opatření je zřetelná úvaha a cíl zvoleného řešení. Snahou je, v souladu se Zásadami, dobudovat silniční infrastrukturu nadměstského významu, odlehčit provozu v centru města Třebíče, zvýšit bezpečnost a plynulost dopravy, a to při snaze o co nejmenší zásahy do přírody a krajiny. Dále je z odůvodnění napadeného opatření zřejmé, že zvolená varianta řešení je výsledkem dlouhodobého zkoumání možností vedení obchvatu, jehož součástí je také nyní posuzovaná přeložka silnice I/23. Zejména v příloze A k příloze č. 3 odůvodnění napadeného opatření je pak shrnut časový vývoj jednotlivých variant

⁵ Macháčková, J. a kol. Stavební zákon. Komentář. 3. vydání. Praha C. H. Beck, 2018, 1216 s.

uvažovaných pro výstavbu obchvatu. Zde se odpůrce věnuje také důvodům, pro které byla zvolena varianta vedená přes průmyslovou zónu.

Na tomto místě je důležité zdůraznit, že odpůrce byl také vázán kontinuitou rozhodování a řízení obce. Územní plánování nemůže být činností zcela nahodilou, nepředvídatelnou a svévolnou. Proto je žádoucí, aby se pořizovatel územního plánu snažil respektovat předchozí územně plánovací dokumentaci téhož stupně a na základě ní přijatých dokumentací nižšího stupně. Nejvyšší správní soud také ve svém rozsudku ze dne 20. 5. 2010, č. j. 8 Ao 2/2010 - 644, vyslovil, že je nutno s přihlédnutím k principům právní jistoty a legitimního očekávání respektovat kontinuitu územního plánování (viz také rozsudek ze dne 14. 2. 2013, č. j. 7 Aos 2/2012 - 53). Z odůvodnění napadeného opatření je zřejmé, že plán na vedení obchvatu města Třebíče je diskutován dlouhodobě a z provedených studií vyšla jako nejvhodnější varianta, která je předmětem nynějšího posuzování.

V dané věci by bylo lze řadu námitek vypořádat pouhým zopakováním argumentace krajského soudu. Jak již bylo výše uvedeno, krajský soud se řádně zabýval uplatněnými námitkami brojícími proti OOP. Důkladně posoudil námitky poukazující na rozpornost OOP s politikou územního rozvoje a zásadami územního rozvoje, na dotčení práv stěžovatelů, na absenci řádného odůvodnění zvolené varianty, jakož i další námitky mířící do předmětné aktualizace. Nejvyšší správní soud se přitom s jeho argumentací zcela ztotožnil; považuje ji za správnou a plně odpovídající právní úpravě, judikatuře a obsahu správního spisu. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud na hodnocení krajského soudu v plném rozsahu odkazuje a jako takové ho i přebírá. Nad jeho rámec a k jednotlivým kasačním námitkám dodává následující.“

Skutečnost, že jednotlivé varianty obchvatu Třebíče byly posuzovány i v rámci řízení o územním plánu Třebíč, když uvedené opět potvrzuje rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 14. července 2022, č. j. 1 As 270/2021-10, ve kterém Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnost, ve věci zrušení části opatření obecné povahy – Územního plánu Třebíč za nedůvodnou, když uvedl, cit.:

„Nejvyšší správní soud se shoduje s krajským soudem v tom, že odpůrce reagoval na jednotlivé připomínky a námitky spíše typovým způsobem, přičemž vycházel zejména ze závaznosti Politiky územního rozvoje ČR a příslušné aktualizace Zásad. Nicméně z textu odůvodnění napadeného opatření je zřetelná úvaha a cíl zvoleného řešení. Snahou je, v souladu se Zásadami, dobudovat silniční infrastrukturu nadměstského významu, odlehčit provozu v centru města Třebíče, zvýšit bezpečnost a plynulost dopravy, a to při snaze o co nejmenší zásahy do přírody a krajiny. Dále je z odůvodnění napadeného opatření zřejmé, že zvolená varianta řešení je výsledkem dlouhodobého zkoumání možností vedení obchvatu, jehož součástí je také nyní posuzovaná přeložka silnice I/23. Zejména v příloze A k příloze č. 3 odůvodnění napadeného opatření je pak shrnut časový vývoj jednotlivých variant uvažovaných pro výstavbu obchvatu.“

Ostatně skutečnost, že posuzování jednotlivých variant bylo zkoumáno v rámci řízení o územním plánu Třebíč přitom vyplývá i ze samotného odůvodnění Územního plánu Třebíč, ve kterém je výslovně uvedeno, cit.: „Navrhované vymezení koridorů silničních obchvatů je výsledkem různě dlouhého a náročného hledání tras předmětných přeložek silnic, zohledňující a posuzující ve všech souvislostech dotčené veřejné i soukromé zájmy v území. Vymezení koridoru obchvatu Třebíče je výsledkem téměř 20 let podrobného prověřování desítek různých variant a subvariant konkrétní trasy obchvatu. Obchvat I/23 byl v uplynulých letech podroben veřejným projednáním, a tedy projednáním s uživateli území, kterými jsou komunity místních obyvatel, a to právě v rámci projednávání

územního plánu a jeho změn, kde byly vybrané varianty navrhovaného obchvatu nově vymezovány. V rámci tohoto procesu přitom byly zohledňovány všechny dotčené veřejné zájmy v území, zvláště pak veřejné zájmy na ochranu životního prostředí, přírody a krajiny a veřejného zdraví. S nutností vynakládat veřejné prostředky hospodárně, bylo na koridor obchvatu vždy nahlíženo i optikou realizačních a provozních nákladů, souvisejících zejména s jeho dopravní účinností, a tedy s efektivitou vynaložených veřejných prostředků. (...) Z geneze uvedené v příloze A tohoto dokumentu vyplývá, jak dlouho se město Třebíč otázkou jižního obchvatu města podrobně zabývá, kolik variant postupně zvažovalo, proč některé následně opouštělo.“

Z výše uvedeného tak vyplývá, že jednotlivé varianty Záměru byly řešeny v rámci přijetí územně plánovací dokumentace a veškeré námitky, které k vybrané variantě Záměru jednotliví účastníci tohoto řízení měli, měly být uplatněny v řízení vedeném pro účely vydání územně plánovací dokumentace. Tedy v řízení, ve kterém bylo zvoleno území, ve kterém bude Záměr realizován.

V této souvislosti je nutné poukázat na skutečnost, že územní rozhodnutí je nástrojem, který navazuje na územní plány, jelikož právě jeho prostřednictvím se realizují cíle územního plánování a jedná se tak o část územního plánování, která navazuje na územně plánovací dokumentaci. Výše uvedené potvrzuje i Komentářová literatura⁶ ke stavebnímu zákonu, která k povaze územního rozhodnutí výslovně uvádí, cit.: „úkolem příslušného správního orgánu je, aby v rámci územního rozhodování v širším slova smyslu zohlednil a zajistil soulad s požadavky vyplývajícími ze zákona a z ostatních nástrojů územního plánování. Územní rozhodování je proto tím nástrojem územního plánování, jehož prostřednictvím se v praxi realizují cíle územního plánování“.

Smyslem řízení o vydání územního rozhodnutí je navázat na územně plánovací dokumentaci a realizovat její cíle, a nikoliv přezkoumávat skutečnosti, které byly rozhodnuty v rámci vydání platné územně plánovací dokumentace, jak požadují účastníci, když žádají opětovné posouzení variant Záměru. Ostatně skutečnosti, že v projednávaném řízení již není prostor pro posouzení jednotlivých variant Záměru si musí být účastníci plně vědomi, když v odůvodnění Napadeného rozhodnutí je opakovaně konstatováno, že jednotlivé varianty Záměru byly posuzovány v rámci územně plánovací dokumentace, cit.: „Územní varianty byly vyhodnoceny v rámci územně plánovací dokumentace (dále také „ÚPD“), konkrétně Zásad územního rozvoje Kraje Vysočina (dále také „ZÚR KV“) a územního plánu Města Třebíč (dále také „ÚP MT“). Do společného řízení musí být samozřejmě předloženo technické řešení, které je s ÚPD v souladu. Na úrovni projektu se již nelze vracet na koncepční úroveň ÚPD.“

S ohledem na shora uvedené máme za to, že i tato námitka části účastníků je zcela nedůvodná.

Ad 6) Vydáním Napadeného rozhodnutí dojde k neúměrnému zásahu do vlastnického práva vlastníků pozemků nebo staveb, na kterých má být stavba nebo její dílčí část realizována, nebo pozemků sousedních.

Účastníci v předchozím řízení namítli, že s umístěním stavby nesouhlasí, neboť tím zásadním způsobem dochází k zásahu do vlastnických práv vlastníků pozemků nebo staveb, na kterých je stavba nebo její dílčí část umístěna. Účastníci mají za to, že se Stavební úřad, potažmo Odbor životního prostředí, v tomto rozsahu nedostatečně vypořádal s jejich námitkami, přičemž někteří účastníci **nově** uvádějí, že Odbor

⁶ VÁVROVÁ, E., DOLEŽALOVÁ, V., KNECHT, M., ZAHUMENSKÁ, V., KONEČNÁ, D., HUMLÍČKOVÁ, P., ČERNÝN, K., STRAKOŠ, J. [Zrušeno] Stavební zákon: Praktický komentář. [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2024-11-3]. ASPI_ID KO183_p12006CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.

životního prostředí nepřistoupil k posouzení vlivu na hmotný majetek účastníků. Konkrétně účastníci uvedli:

- Ing. Josef Prajsner uvedl, že nesouhlasí s umístěním stavby z důvodu, že v důsledku dočasného záboru parc. č. 1086/25, parc. č. 1086/48 a parc. č. 1086/49 dojde k omezení provozu obchodního domu Hasu Spezi a vzniku škody, jejíž náhradu Krajský úřad dosud neřešil.
- Hana Coufalová namítla, že Odbor životního prostředí nezhodnotil negativní ovlivnění nemovitosti v jejím vlastnictví v důsledku umístění stavby.
- Radim Vrzal namítl, že Odbor životního prostředí nezhodnotil negativní ovlivnění nemovitosti v jeho vlastnictví v důsledku umístění stavby.
- Lenka Vrzalová namítla, že Odbor životního prostředí nezhodnotil negativní ovlivnění nemovitosti v jejím vlastnictví v důsledku umístění stavby.
- Vladimír a Božena Štěpničkovi namítli, že Odbor životního prostředí nezhodnotil negativní ovlivnění nemovitosti v jejich vlastnictví v důsledku umístění stavby.
- Rudolf Seger namítl, že Odbor životního prostředí nezhodnotil negativní ovlivnění nemovitosti v jeho vlastnictví v důsledku umístění stavby.
- Milan Dočekal své odvolání neodůvodnil, když stroze zopakoval své předchozí námítky spočívající v tom, že umístěním stavby dojde k zásahu do jeho vlastnických práv tím, že mimo jiné dojde k demolici objektů v jeho vlastnictví a k omezení v nakládání s nemovitostmi.
- Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková, v zastoupení Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, namítli, že Odbor životního prostředí nezhodnotil negativní ovlivnění nemovitosti v jejich vlastnictví v důsledku umístění stavby v rámci souhlasného závazného stanoviska EIA, Napadeného rozhodnutí se nezabývá způsobem užívání objektu umístěného na pozemku parc. č. st. 7227 a nezohledňuje odstranění protipovodňového valu, brány a dřevin jakožto hmotného majetku.

Žadatel znovu poukazuje na povahu vznesených námitek dotýkající se tvrzeného zásahu do vlastnického práva účastníků, neboť ty nebyly řádně zdůvodněny. Ze strany účastníků se jednalo o pouhé projevení nesouhlasu s umístěním stavby bez toho, aniž by účastníci uvedli důvody, pro které dochází k jimi tvrzenému nepřiměřenému zásahu do vlastnických práv. Přitom se lze důvodně domnívat, že absence odůvodnění vznesených námitek je zapříčiněna skutečností, že k zásadnímu zásahu do vlastnického práva účastníků nedochází, když ti nejsou schopni jimi tvrzený zásah specifikovat. Účastníci nepředložili ani žádné doklady na podporu jejich závěrů, když lze usoudit, že se jedná o pouhé subjektivní dojmy těchto účastníků nemající relevantního podkladu. Žadatel konstatuje, že účastníky vznesené námítky dotýkající se posouzení zásahu do jejich vlastnických práv jsou typově stejné, což je patrné i z jejich odvolání, kdy se textace dříve vznesených námitek jakož i nyní uváděného odůvodnění odvolání víceméně neliší, a to jak po formální, tak obsahové stránce. S ohledem na skutečnost nedostatečného odůvodnění dosud vznesených námitek, nelze ničeho vytknout postupu Stavebního úřadu, který vznesené námítky vypořádal v obecné rovině povětšinou navíc souhrnně. V rozsahu vypořádání se Stavebního úřadu s těmito námítkami žadatel odkazuje zejména na s. 160 a následující Napadeného rozhodnutí.

Žadatel připomíná, že realizace Záměru je činěna za účelem snížení dopravy z hustě obydlené části centra města Třebíče, a to v souladu s příslušnou územně plánovací dokumentací, čímž má mimo jiné dojít ke zvýšení bezpečnosti v daném území a odklonění nákladní a těžké dopravy z centra města. Stavební úřad, v souladu s ustanovením § 90 odst. 1 stavebního zákona, v územním řízení posuzuje

soulad záměru s požadavky stavebního zákona, jeho prováděcími právními předpisy a zejména s požadavky na využívání daného území. Pokud umístěním Záměru dochází k omezení vlastnického práva, úkolem Stavebního úřadu v územním řízení je pouze posoudit, zda jsou splněny podmínky pro omezení dle ustanovení § 170 stavebního zákona, nikoliv míru takového omezení. Přitom ustanovení § 170 odst. 1 písm. a) stavebního zákona stanoví, cit.: „Práva k pozemkům a stavbám, potřebná pro uskutečnění staveb nebo jiných veřejně prospěšných opatření podle tohoto zákona, lze odejmout nebo omezit, jsou-li vymezeny ve vydané územně plánovací dokumentaci a jde-li o (a) veřejně prospěšnou stavbu dopravní a technické infrastruktury, včetně plochy nezbytné k zajištění její výstavby a řádného užívání pro stanovený účel.“ Výše nastíněná právní úprava zakotvuje možnost příslušného úřadu v rámci územního řízení omezit vlastnická práva vlastníků pozemků či staveb, které jsou záměrem dotčeny v případě, že výše uvedené podmínky jsou naplněny.

Stavební úřad Napadeným rozhodnutím rozhodl o umístění veřejně prospěšné stavby dopravní v souladu s příslušnou územně plánovací dokumentací. Žadatel doplňuje, že za veřejně prospěšnou stavbu se považuje stavba pro veřejnou infrastrukturu určená k rozvoji nebo ochraně území obce, kraje nebo státu, vymezená ve vydané územně plánovací dokumentaci, a to dle ustanovení § 2 odst. 1 písm. n) stavebního zákona, což Obchvat beze sporu splňuje. Plocha, ve které je Napadeným rozhodnutím Obchvat umístěn je vymezená v rámci územního plánu Třebíč. Podmínky pro vydání Napadeného rozhodnutí byly naplněny.

V rozsahu tvrzeného zásadního zásahu do vlastnického práva některých účastníků Stavební úřad zdůraznil, že v územním řízení je vázán vymezením plochy pro umístění stavby v rámci územně plánovací dokumentace. Je patrné, že omezení vlastnického práva k pozemku je determinováno územním plánem, když územní rozhodnutí pouze sleduje touto dokumentací stanovené určení plochy.

S ohledem na charakter Záměru žadatel konstatuje, že není nijak ojedinělou skutečností, že taková stavba zasahuje do více nemovitostí, přičemž žadatel nerozporuje, že umístěním stavby může dojít k zásahu do vlastnických práv vlastníků pozemků nebo staveb, které jsou předmětnou dopravní stavbou dotčeny. Nelze však přisvědčit námitkám účastníků, že pro omezení jejich vlastnického práva umístěním stavby má být Napadené rozhodnutí zrušeno. Napadené rozhodnutí pouze sleduje platný a účinný územní plán, ve kterém je plocha pro stavbu vymezena. V tomto směru dokonce Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 17. ledna 2024, sp. zn. 5 AOs 2/2013, výslovně uvedl, že územní rozhodnutí se musí podřídit vymezení dle územního plánu, cit.:

„Stavební úřad v územním řízení posuzuje, zda záměr žadatele je v souladu s vydanou územně plánovací dokumentací. Při vydávání územního plánu tedy není obec vázána vydanými územními rozhodnutími ani probíhajícími územními řízeními; naopak územní rozhodnutí musí být vydáváno v souladu s platnou územně- plánovací dokumentací; příprava územního plánu, resp. jeho změny nelze podřizovat probíhajícímu územnímu řízení. Nejvyšší správní soud shledal v tomto směru odůvodnění krajského soudu včetně případných odkazů na judikaturu správným.“

Pro úplnost žadatel uvádí, že cílem územního řízení o umístění stavby není posuzování splnění dalších podmínek, které jsou podstatné pro dokonání vyvlastnění (omezení vlastnického práva), nebo posouzení

náhrady za takové omezení. To je předmětem dalšího řízení (potažmo jednání s účastníky), které do fáze územního řízení nezasahuje. Nejvyšší správní soud opakovaně judikoval, že **Stavební úřad v rámci územního řízení posuzuje pouze naplnění základních podmínek pro vyvlastnění dle ustanovení § 170 stavebního zákona, když je věcí zejména vyvlastňovacího řízení, aby posoudil naplnění konkrétních podmínek pro dokonání vyvlastnění**. Nejvyšší správní soud ve svém rozhodnutí ze dne 2. března 2017, sp. zn. 10 As 294/2016, uvedl, cit.:

„Nejvyšší správní soud již dříve vysvětlil, že v územním řízení je nutné pouze posoudit, zda je teoreticky možné vyvlastnit pozemek, k němuž žadatel o vydání územního rozhodnutí nemá žádný majetkoprávní titul. Jednotlivé podmínky pro vyvlastnění se posuzují v samostatném řízení o vyvlastnění. Nejvyšší správní soud konkrétně uvedl, že „žadatel o vydání územního rozhodnutí o umístění stavby musí disponovat majetkoprávním titulem, popřípadě dokladem či smlouvou prokazujícími, že na příslušných pozemcích může stavět. To není potřeba, pokud lze pozemek nebo stavbu vyvlastnit. O vyvlastnění však není rozhodováno v územním řízení, ale je o něm zahajováno samostatné vyvlastňovací řízení (srov. § 18 zákona o vyvlastnění). Pro účely územního řízení a aplikace § 86 odst. 3 část věty za středníkem stavebního zákona je tak pouze třeba posoudit předběžnou otázku, zda teoreticky lze pozemek, k němuž žadatel nemá majetkoprávní titul ani souhlas vlastníka, vyvlastnit. O takové předběžné otázce si přitom stavební úřad v územním řízení může v souladu s § 57 odst. 1 písm. c) správního řádu sám učinit úsudek, čímž ovšem není nikterak předjímán výsledek případného vyvlastňovacího řízení. V otázce předběžného posouzení, zda lze pozemek nebo stavbu vyvlastnit, je pro stavební úřad v územním řízení rozhodné zejména znění § 170 stavebního zákona a zde uvedené účely, pro které lze k vyvlastnění přistoupit. Zda je skutečně dán veřejný zájem na dosažení takového účelu a zda jsou naplněny ostatní v zákoně o vyvlastnění uvedené podmínky, ovšem není třeba v územním řízení zvláště zkoumat, neboť to není jeho předmětem. [...] S ohledem na shora uvedené lze uzavřít, že krajský soud nepochybil, když se odmítl zabývat tím, zda byl v územním řízení prokázán veřejný zájem, a když zcela správně konstatoval, že otázka veřejného zájmu na realizaci stavby nebyla (a neměla být) předmětem posuzování žádosti osoby zúčastněné na řízení o vydání územního rozhodnutí. Taková otázka naopak bude stěžejní v řízení o vyvlastnění“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 7. 2016, čj. 2 As 21/2016-83, bod [33] a [35]).“

Žadatel konstatuje, že v územním řízení nelze vyhovět všem námitkám a požadavkům na změnu umístění Záměru (v mezích územního plánu). Záměr by byl v důsledku vyhovění takových požadavků pouze přesunut na jiné pozemky, jejichž vlastníci by byli rovněž na svých právech omezeni. Tento závěr ostatně zastává i Nejvyšší správní soud, který ve svém rozhodnutí ze dne 24. listopadu 2021, č. j. 10 As 365/2021-94, uvedl následující, cit.:

„Stejně tak z rozsudku 6 As 171/2020 neplyne, že by měl vyvlastňovací úřad stavět vlastnické právo konkrétních vyvlastňovaných (soukromých osob) nad vlastnické právo jiných soukromých osob, jejichž pozemky by byly nutné pro vedení alternativní trasy obchvatu. NSS souhlasí s ŘSD v tom, že veřejně prospěšnou stavbu nelze postupně odsouvat z trasy určené územním rozhodnutím na pozemky dalších a dalších soukromých vlastníků,

kteří by byli na svých právech dotčeni stejně jako žalobci v této věci a stejně jako oni by se bránili tím, že trasa přece může vést o něco dál.

A dále lze poukázat na rozhodnutí Nejvyšší správní soudu ze dne 10. května 2024, sp. zn. 4 As 277/2023, kde byl výše uvedený závěr potvrzen, cit.:

„Nejvyšší správní soud konstatuje, že krajský soud v odůvodnění napadeného rozsudku konkrétně vysvětlil, v jakých skutečnostech shledal veřejný zájem na realizaci předmětné stavby, resp. naplnění zákonem stanovených podmínek přípustnosti vyvlastnění pozemků stěžovatelů. Z jeho závěrů pak nevyplývá stěžovateli odkazovaný paušální závěr, že si krajský soud vybral právě stěžovatele, kteří musí za účelem realizace předmětné stavby strpět zásah do svých vlastnických práv. Ostatně již v rozsudku ze dne 24. 11. 2021, č. j. 10 As 365/2021-94, Nejvyšší správní soud konstatoval, že „veřejně prospěšnou stavbu nelze postupně odsouvat z trasy určené územním rozhodnutím na pozemky dalších a dalších soukromých vlastníků, kteří by byli na svých právech dotčeni stejně jako žalobci v této věci a stejně jako oni by se bránili tím, že trasa přece může vést o něco dál.“

Výše uvedené závěry jsou přitom uplatnitelné i v nyní posuzovaném případě, neboť účastníci požadují, aby umístění stavby bylo změněno, čímž by došlo k zásahu do vlastnických práv jiných osob. Takový postup je nepřijatelný, a to navíc za konstelace, kdy umístění stavby dle Napadeného rozhodnutí sleduje vymezení určitých ploch dle územního plánu.

Žadateli je ze své praxe známo, že tento druh námitek je v obdobných územních řízeních, ve kterých jsou řešeny mimo jiné dopravní stavby většího významu, které zpravidla zasahují do řady nemovitostí, vznášený lidově řečeno na denní bázi. S ohledem na množství nemovitých věcí, které jsou takovou stavbou zasaženy, vždy bude vlastník pozemku či stavby, který s konkrétním umístěním stavby nebude souhlasit, když bude považovat za vhodné, aby taková stavba zasáhla do vlastnického práva jiného vlastníka. V tomto směru Stavební úřad poměrně trefně poznamenal, že je vcelku pochopitelné, že vlastníci dotčených nemovitostí budou realizaci stavby považovat za zásah do svých vlastnických práv, avšak bez podobných zásahů prakticky nelze realizovat žádnou významnější stavbu dopravní infrastruktury.

Ad 6a) K posouzení znehodnocení majetku v rámci EIA.

Účastníci své odvolání opřeli o skutečnost, že Odbor životního prostředí v rámci zjišťovacího řízení opomenul posoudit vliv na hmotný majetek. Žadatel nemůže nechat bez povšimnutí, že ze strany některých účastníků se jedná o uplatnění nové námítky, což je v předmětném řízení nepřípustné. Žadatel konstatuje, že Hana Coufalová, Radim Vrzal, Lenka Vrzalová, Vladimír a Božena Štěpničkovi a Rudolf Seger dosud své námítky o tvrzení, že chybí posouzení vlivu na hmotný majetek neopírali, přičemž v souladu s ustanovením § 82 odst. 4 správního řádu nemá být k těmto námitkám přihlíženo. Žadatel konstatuje, že územní řízení ovládá zásada koncentrace řízení, přičemž ta má za účelem zabránění účastníkům k předkládání nových skutečností, když to může paralyzovat předmětné řízení. Těmito účastníky uplatněná námitka spočívající v absenci posouzení negativních vlivů na jejich hmotný majetek

v rámci posouzení vlivů na životní prostředí **je považována za novotu, neboť v předchozím řízení nebyla uplatněna.**

Navíc žadatel uvádí, že v řízení o posouzení vlivů na životní prostředí byla otázka posouzení vlivu na hmotný majetek řešena, konkrétně lze odkázat na Dokumentaci dle přílohy č. 4, zákona o posuzování vlivů na životní prostředí, v platném znění zpracovanou JP EPROJ s. r. o., IČO: 294 43 831, se sídlem U Statku 301/1, 736 01 Havířov z období 11/2022, Ing. Jarmila Paciorková, držitelkou autorizace udělenou Ministerstvem životního prostředí ČR pod č. j. 5251/3988/OEP/92, k jejímuž prodloužení došlo rozhodnutím Ministerstva životního prostředí ČR ze dne 11. srpna 2021, č. j. MŽP 2021/710/3795 (dále jen „**Dokumentace EIA**“), zejména na článek 2.6. Dokumentace EIA označený jako „*Hmotný majetek a kulturní dědictví včetně architektonických a archeologických aspektů*“, v němž je rozsáhle pojednáno o vlivu Záměru na hmotný majetek, a to jak v rozsahu nemovitostí ve vlastnictví fyzických osob, tak i majetku většího významu (objekty kulturního dědictví) a dále na s. 212 a násl, s. 285 a násl. Dokumentace EIA, kde je vliv na hmotný majetek dále posuzován. V tomto ohledu lze připomenout, že v důsledku umístění Záměru byl vliv na hmotný majetek vyhodnocen jako nevýznamný. Žadatel ve světle uvedeného konstatuje, že námitka účastníků, kteří uvádějí, že posouzení vlivu na hmotný majetek v rámci zjišťovacího řízení absentuje **nemá oporu v realitě.**

Dále pak někteří účastníci považují vyhodnocení vlivu na hmotný majetek za nedostatečný z důvodu, že nebylo v něm nebylo zohledněno ekonomické hledisko. Žadatel zdůrazňuje, že posouzení ekonomického hlediska není účelem posouzení vlivů na životní prostředí. K tomuto závěru lze odkázat na odbornou literaturu, ze které se podává, cit.: „Samozřejmě platí, že tyto vlivy (na hmotný majetek⁷) se posuzují z hlediska environmentálního, nikoli z hledisek jiných (např. ekonomických). Soudní dvůr EU v této souvislosti judikoval, že posuzování vlivů na životní prostředí ve smyslu čl. 3 EIA směrnice nezahrnuje posuzování vlivů dotčeného záměru na hodnotu hmotného majetku; majetkové újmy jsou nicméně v rozsahu, v němž jsou přímými hospodářskými důsledky vlivů veřejného nebo soukromého záměru na životní prostředí, pokryty cílem ochrany sledovaným touto směrnicí (C-420/11).“⁸ Z předmětného rozhodnutí Soudního dvora ze dne 14. března 2013 ve věci C-420/11, lze k posouzení hmotného majetku dále uvést, cit.:

„V důsledku toho je třeba zohlednit pouze vlivy na hmotný majetek, které mohou mít ze své povahy rovněž dopad na životní prostředí. Na základě článku 3 uvedené směrnice je tak posouzením vlivů na životní prostředí provedeným v souladu s tímto článkem takové posouzení, které určí, popíše a posoudí přímé a nepřímé vlivy hluku na člověka v případě užívání nemovitosti, které je ovlivněno takovým záměrem, jako je záměr dotčený v původním řízení.“

Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková absenci posouzení vlivu Záměru na hmotný majetek vznesli, v již předcházejícím řízení, přičemž tato připomínka byla řádně vypořádána s poukazem na skutečnost, že jimi požadované posouzení přesahuje rámec posouzení vlivu na životní prostředí (srov. s. 18 závazného stanoviska EIA). Posouzení vlivu Záměru na hmotný majetek v rámci posouzení vlivů na životní prostředí nelze ničeho vytknout, když bylo provedeno z hlediska environmentálního v souladu se zákonem o posouzení vlivů na životní prostředí. Rozsah provedeného posouzení vlivů na hmotný majetek sleduje

⁷ Pozn. doplněno ze strany žadatele.

⁸ DVOŘÁK. L. *Zákon o posuzování vlivů na životní prostředí: Komentář*. Dostupné: ASPI. Wolters Kluwer.

naplnění cílů tohoto řízení, a to zjištění dopadu na životní prostředí a stanovení podmínek pro jejich eliminaci.

Nadto žadatel uvádí, že odstranění stavby stojící na pozemku p. č. st. 7227 je na s. 211 Dokumentace EIA při posuzování vlivu na hmotný majetek v důsledku umístění Záměru zahrnut. Přitom i popis demolice objektů, ke kterým v důsledku umístění Obchvatu dojde je v Dokumentaci EIA popsán, což platí i pro umístění trvalých a dočasných záborů pozemků. Vlivy těchto činností jsou pak zmírněny opatřeními navrženými v rámci záměru.

Lze shrnout, že zkoumání vlivů na hmotný majetek v rámci posouzení vlivů na životní prostředí bylo provedeno v dostatečném rozsahu, neboť se zabývalo dopady na hmotný majetek v důsledku umístění stavby enviromentální optikou.

Ad 7) Nedostatečné posouzení hlukových emisí v oblasti umístěného Záměru.

Dále účastníci v rámci svých odvolání proti Napadenému rozhodnutí uvedli, že realizací stavby dojde ke zvýšení hluku v okolí stavby, když posouzení vlivu hlukových emisí a s tím spojená stanovená opatření k jejich eliminaci nepovažují v rámci souhlasného závazného stanoviska EIA a Napadeného rozhodnutí za dostatečná. Účastníci zejména namítli:

- Ing. Jaroslav Mauer uvedl, že v územním řízení nebylo nezohledněno zvýšení hlukových emisí na křižovatce u Janova mlýna, tak jako u křižovatky u výjezdu z tunelu a chybí posouzení hlukové zátěže pro sousedící základní školu a jeho bytový dům. Dále v územním řízení nebylo zohledněno zvýšení emisí na ulici Koželužská.
- Hana Coufalová namítla, že není patrné, v jakém místě bude probíhat měření hlukové zátěže v ulici Fibichova a není bráno v potaz možné trasování linek městské hromadné dopravy v této oblasti.
- Radim Vrzal namítl, že není patrné, v jakém místě bude probíhat měření hlukové zátěže v ulici Fibichova a není bráno v potaz možné trasování linek městské hromadné dopravy v této oblasti.
- Lenka Vrzalová namítla, že není patrné, v jakém místě bude probíhat měření hlukové zátěže v ulici Fibichova a není bráno v potaz možné trasování linek městské hromadné dopravy v této oblasti.
- Vladimír a Božena Štěpničkovi namítli, že není zřejmé, zda výhledové hodnoty hluku nepřekračují zákonem stanovené limity a zda jsou zvolená opatření dostatečná, jakož je nutné podobněji zpracovat hlukovou studii s aktualizovanými hodnotami dopravy.
- Rudolf Seger namítl, že není zřejmé, zda výhledové hodnoty hluku nepřekračují zákonem stanovené limity a zda jsou zvolená opatření dostatečná, jakož je nutné podobněji zpracovat hlukovou studii s aktualizovanými hodnotami dopravy.
- RNDr. Marie Doležalová v zastoupení JUDr. Tomášem Doležalem, advokátem, namítla, že se Krajský úřad nezabýval dopadem na pohodu obyvatel v důsledku zvýšení hlukových emisí dle vyhlášky č. 501/2006 Sb.
- Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková, v zastoupení Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, namítli, že ponechání aktualizace hlukové studie a dalších podkladů až do stavebního řízení není správné, přičemž Krajský úřad neodůvodnil, z jakého důvodu nebyly doplněny dopadu hluku na pozemky zapsané na listu vlastnictví č. 407 v k. ú. Kožichovice.

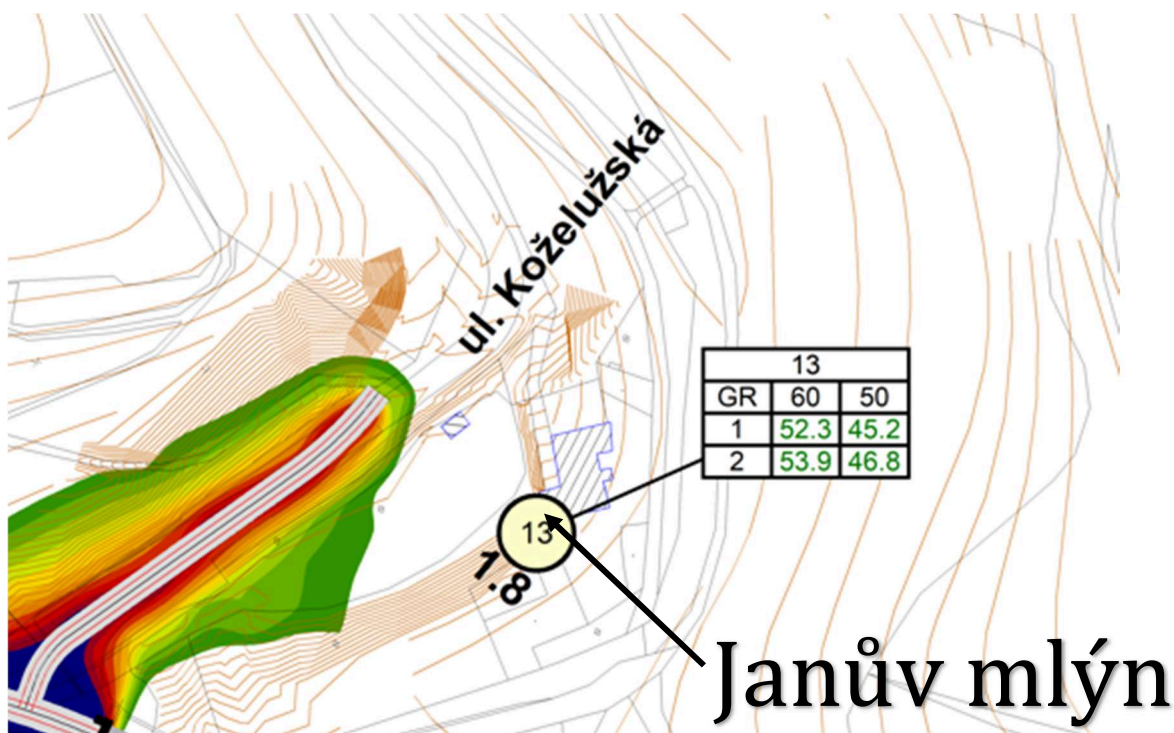
- Děti země namítají, že stanovené opatření od výjezdu z jižního portálu tunelu Borovina po celé délce Koželužské ulice představováno jednostranným PSH výšky 3 – 4 metrů není dostačující, když mají za to, že by takové opatření mělo být stanoveno na obou stranách, a to způsobem který navrhuji;
- Obchvat Třebíče požaduje doplnění hlukové a akustické studie s prognózou zátěže v letech 2030, 2040 a 2050. Dále namítá, že v rámci podmínky 9 závazného stanoviska EIA chybí stanovení bodů pro provádění měření pro aktualizovanou akustickou studii, přičemž požaduje, aby aktualizace byla provedena před vydáním Napadeného rozhodnutí. Rovněž namítá, že ponechání sjednocení aktualizované rozptylové a akustické studie do navazující řízení není správné (podmínka 11). Navržená protihluková opatření nemusí být dostatečně zvolena s ohledem na aktualizované studie. Podmínka 19 závazného stanoviska EIA směřující k povinnosti provést kontrolní měření dle odsouhlasené metodiky Krajské hygienické stanice není stanovena přesně, neboť opět nejsou stanoveny body měření.
- Voda z Tetčic namítá, že ponechání aktualizace akustické studie dle nařízení vlády č. 433/2022 Sb. do navazujícího řízení není správné. Zároveň s tím uvádějí, že by akustická studie měla být aktualizována dle příslušného nařízení již v rámci územního řízení, ač si je sám vědom, že to zákon nevyžaduje.

V obecné rovině žadatel sděluje, že realizací stavby dojde ke zvýšení hluku v jejích přilehlých částech, naopak v některých částech dojde v důsledku realizace Záměru naopak ke snížení hlukových emisí, což účastníci zcela opomíjejí. Umístěním Obchvatu, resp. jeho realizací, dojde zejména ke snížení hlukových a dalších emisí na stávající silnici I/23 na průtahu Třebíčí, neboť dojde k odklonění nejen těžké dopravní infrastruktury na Obchvat, ale k celkovému poklesu dopravy v tomto místě. Žadatel podotýká, že limity hlukových emisí jsou upravovány právními předpisy, zejména zákonem o ochraně veřejného zdraví a nařízením vlády č. 272/2011 Sb. ve znění nařízení vlády č. 433/2022 Sb.⁹, které stanovují limity hluku, které musí být splněny, resp. nesmí být překročeny, a to v denních a nočních hodinách. Žadatel přitom nechal vypracovat řadu podkladů, na základě kterých byla míra hlukové zátěže v důsledku umístění Záměru posuzována. V tomto směru lze poukázat zejména na Hlukovou studii, I/23 Třebíč, obchvat – DÚR, zpracovanou Ing. Stanislavem Vokounem v období 11/2020, aktualizovanou 1/2022, s přílohami, kde jsou hlukové emise na okolí Záměru detailně vyhodnoceny a graficky znázorněny, Akustickou studii – hluk ze stavební činnosti, I/23 Třebíč, obchvat – DÚR, zpracovanou Ing. Stanislavem Vokounem v období 11/2020, aktualizovanou 1/2022, s přílohami, kde jsou rovněž detailně popsány a graficky znázorněny vlivy hluku při zhotovování Obchvatu a nebo na Akustickou studii – hluk na objízdných trasách, I/23 Třebíč, obchvat – DÚR, zpracovanou Ing. Stanislavem Vokounem v období 11/2020, aktualizovanou 1/2022, s přílohami, kde jsou rovněž detailně popsány a graficky znázorněny hluková zatížení na území objízdných trasách během výstavby Obchvatu. Výše uvedená dokumentace vyčerpávajícím způsobem zhodnotila vlivy hluku z umístění Obchvatu pro účely zpracování DÚR v rámci územního řízení, a to bez zohlednění protihlukových opatření, s protihlukovými opatřeními, a dokonce k dřívější žádosti účastníků i ve výhledovém roce 2030. Posouzení hlukových emisí a s tím spojené stanovení opatření k jejich eliminaci při umístění Záměru ve fázi územního řízení nelze ničeho vytknout.

⁹ Předložená hluková a akustická studie byly vypracovány dle nařízení vlády č. 272/2011 ve znění nařízení vlády č. 241/2018 Sb. v rozhodné době v platném a účinném znění.

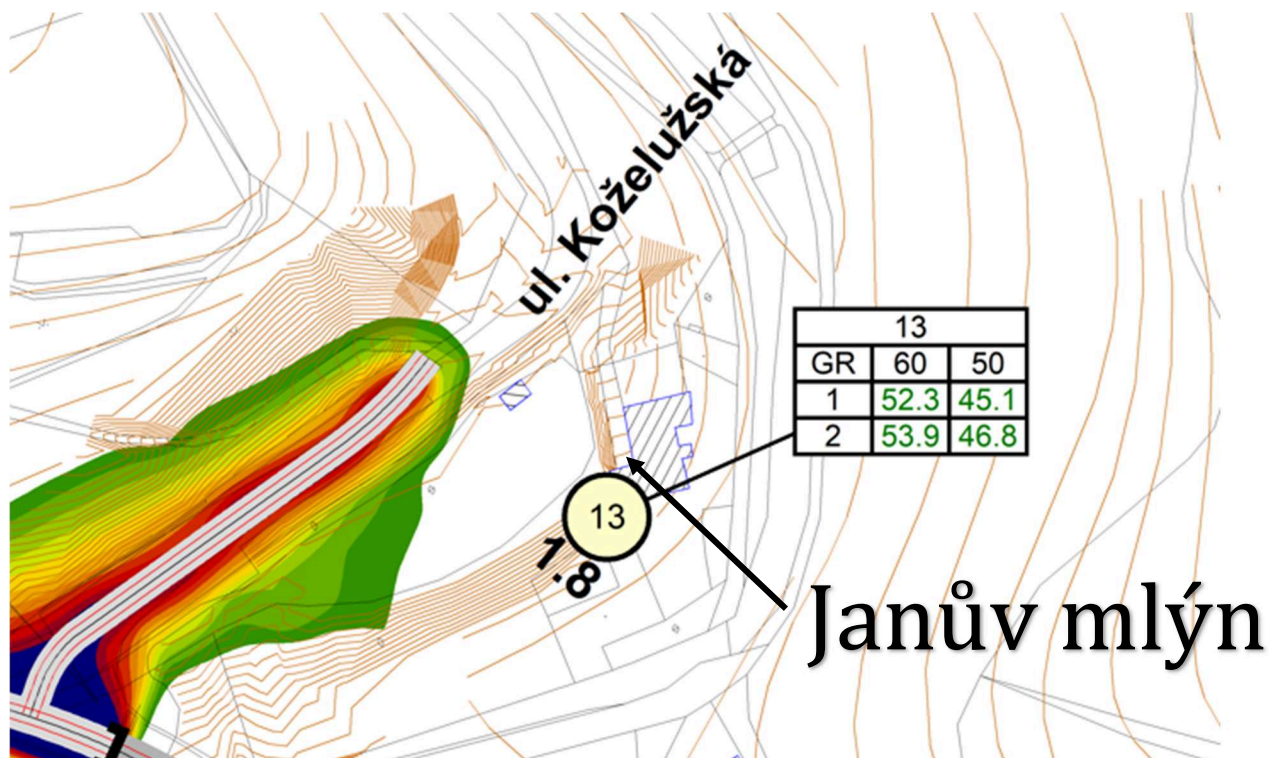
Ad 7a) K tvrzené absenci posouzení hlukových emisí a chybějícímu stanovení referenčních bodů při dalším posuzování hlukových emisí.

Někteří účastníci namítají, že posouzení hlukových emisí v některé oblasti zcela chybí. Konkrétně Ing. Jaroslav Mauer uvedl, že při umisťování Obchvatu nebylo posouzeno zvýšení hlukových emisí na křižovatce u Janova mlýna. Žadatel uvádí, že posouzení hlukové stopy v důsledku umístění Záměru podléhalo rozsáhlému zkoumání, když byly vyhodnoceny vlivy na široké území, a to mimo jiné i v oblasti u Janova mlýna. Žadatel uvádí, že v rámci posuzování hlukových vlivů byl dokonce na Janově mlýně umístěn referenční bod č. 13, přičemž měření hlukových emisí v tomto místě bylo provedeno jak se zohlednění protihlukových opatření, tak bez zohlednění protihlukových opatření, když emisní hlukové limity byly v obou případech splněny, což dokazují nejen níže přiložené **výřezy z grafické části hlukové studie**, v níž je posouzení oblasti Janova Mlýna zobrazeno:

Výřez z grafického zobrazení hlukových emisí v roce 2030 bez protihlukových opatření.¹⁰

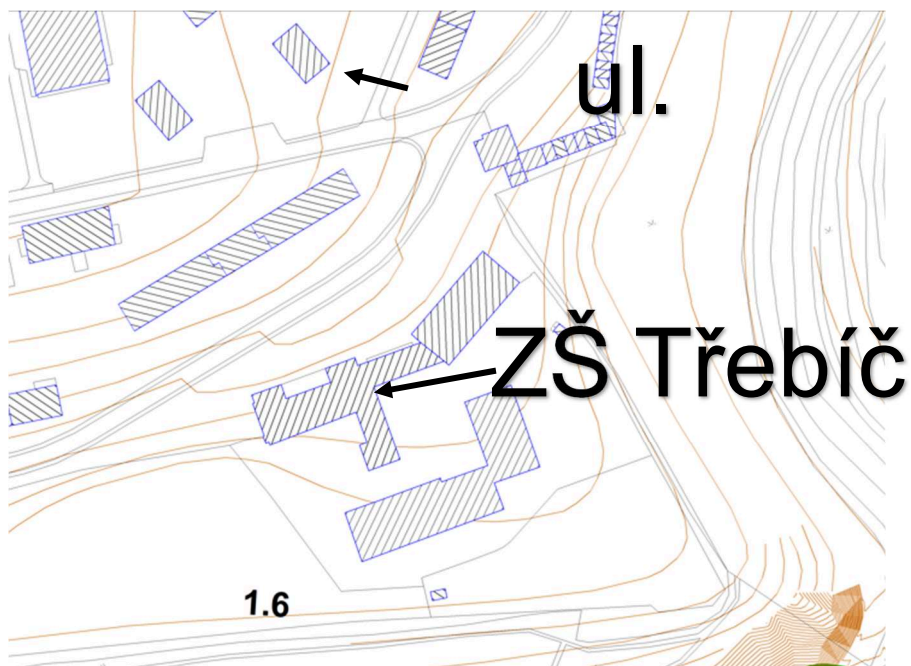
¹⁰ Pozn. označení Janův mlýn doplnil žadatel.

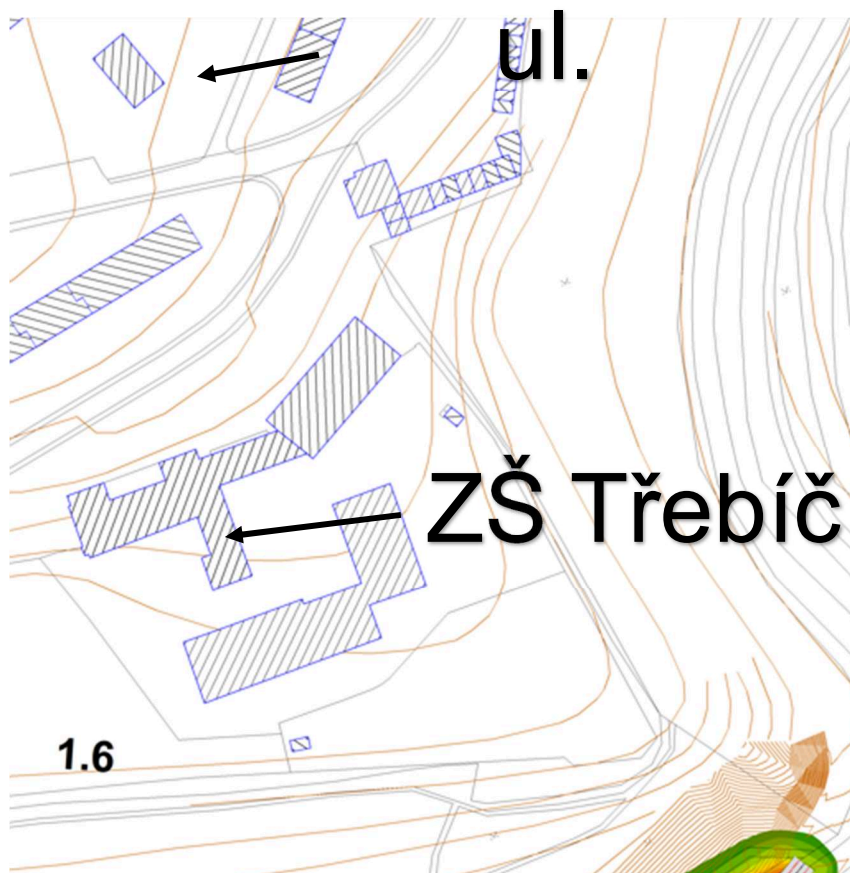
Výřez z grafického zobrazení hlukových emisí v roce 2030 s protihlukovými opatřeními.¹¹

Dále Ing. Jaroslav Mauer ve svém odvolání namítl, že předmětem posouzení hlukových emisí nebyla Základní škola a mateřská škola Třebíč a bytový dům ve vlastnictví Ing. Jaroslava Mauera situovaný v ulici Lidická. Žadatel uvádí, že z předložené hlukové studie vyplývá, že umístění Záměru nemá vliv na výše specifikované objekty, jak dokládají mimo jiné níže přiložené výřezy z grafické části hlukové studie:

¹¹ Pozn. označení Janův mlýn doplnil žadatel.

Výřez z grafického zobrazení hlukových emisí v roce 2030 bez protihlukových opatření.¹²

¹² Pozn. označení ZŠ Třebíč a ul. Lidická doplnil žadatel.

Výřez z grafického zobrazení hlukových emisí v roce 2030 s protihlukovými opatřeními.¹³

K námitce Ing. Jaroslava Mauera vztahující se k posouzení zvýšení hlukových emisí v ulici Koželužská žadatel sděluje, že ulice Koželužská je předmětem posouzení zvýšení hlukových emisí v této oblasti v předložené hlukové studii. Dokonce byly při posuzování hlukové zátěže na ulici Koželužské stanoveny referenční body označené č. 1–13 a č. 24., a to na nejbližších objektech sloužících pro bydlení, tak aby byly hlukové limity řádně vyhodnoceny. Lze podotknout, že na základě vyhodnocení zvýšení hlukové stopy v této oblasti, byly do Záměru zahrnuty protihlukové opatření, jež sledují splnění emisních limitů. Žadatel se tak nemůže s námitkou, že na ulici Koželužské nebylo zvýšení limitů hluku dostatečně provedeno, ztotožnit. Pokud pak některý účastník dále uvádí, že měření hlukových emisí nebylo v dílčí oblasti provedeno, nedokládá, z jakého důvodu by měla taková oblast měření vůbec podléhat. Žadatel opakovaně zdůrazňuje, že posouzení vlivů hluku v důsledku umístění Záměru bylo provedeno v rozsáhlé oblasti, která může být zvýšením hlukových emisí dotčena.

Co se týká námítky Josefa Kafky a Bc. Jaroslava Kafkové, že posouzení vlivu hluku nebylo provedeno i na pozemcích zapsaných na LV č. 407 v katastrálním území Kožichovice, žadatel uvádí, že je povinností při umísťování Záměru posoudit vliv hlukových emisí na chráněné venkovní prostory staveb a chráněné vnitřní prostory staveb dle ustanovení § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví. Přitom chráněným venkovním prostorem staveb se dle ustanovení § 30 odst. 3 zákona o ochraně veřejného zdraví rozumí, cit.: „nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, lázeňské léčebně rehabilitační péči a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků a venkovních pracovišť. (...)“ V tomto ohledu žadatel konstatuje, že pozemky zapsané na LV č. 407 v katastrálním území Kožichovice jsou lesními nebo zemědělskými pozemky, přičemž nejsou předmětem posuzování. **Žadatel shrnuje, že námitka manželů Kafkových není opodstatněná.**

Co se týká námitek účastníků, že Napadené rozhodnutí nijak nezohledňuje zvýšení hlukových emisí v důsledku následného zavedení městské hromadné dopravy, žadatel sdílí závěr Stavebního úřadu, který má za to, že takové posouzení je mimo rozsah tohoto územního řízení a mimo posouzení vlivů na životní prostředí v tomto územním řízení. Žadatel doplňuje, že předmětné územní řízení se zabývá posouzením Obchvatu. Vliv na životní prostředí z umístění tras hromadné dopravy a podmínky jejich realizace mají být věcí jiného řízení. **Posuzování vlivů na životní prostředí vztahující se k Záměru nemůže zvažovat další záměry, u nichž není jisté, kdy a zda vůbec nastanou.**

K tvrzené absenci stran stanovení bodů na ulici Fibichova, ze kterých bude měření hlukových emisí prováděno, žadatel odkazuje na podmínku č. 11 souhlasného závazného stanoviska EIA, která zní, cit.: „Zajistit soulad aktualizované akustické a rozptylové studie s aktuálním technickým řešením záměru, a tedy i mezi sebou navzájem (viz požadavek 27 Spolku obchvat Třebíče, z.s., k dokumentaci EIA), vyhodnotit vlivy přeložky místní komunikace Fibichova – Revoluční z hlediska vlivu vyvolané dopravy a vypořádat se s požadavky na úpravu záměru uvedené v bodě 1 vyjádření JUDr. Tomáše Doležala zastupujícího RNDr. Marii Doležalovou k dokumentaci EIA.“ Žadatel uvádí, že není povinností Odboru životního prostředí stanovit přesné body měření, a to navíc za situace, kdy stavebně-technické provedení Obchvatu bude teprve věcí navazujícího řízení. Žadatel zdůrazňuje, že z dotčených předpisů a ani zákona

¹³ Pozn. označení ZŠ Třebíč a ul. Lidická doplnil žadatel.

o posouzení vlivů na životní prostředí nevyplývají přesné obsahové náležitosti stanovení podmínky. Přitom provádění měření těchto hodnot je určováno dle příslušné metodiky a dalších předpisů. S ohledem na skutečnost, že územní řízení se nezaobírá přesnými stavebně technickými parametry stavby, stanovení přesných bodů měření by mohlo být na škodu, když by výsledky mohly být s ohledem na dále zvolené provedení stavby, zkreslující.

Žadatel dále poukazuje na fakt, že přesné body měření nejsou stanoveny ani v rámci podmínky č. 8, 9, 11 a 19 souhlasného závazného stanoviska EIA, a to zjevně rovněž z výše uvedených důvodů. Stanovení přesných bodů měření ve fázi územního řízení ztrácí na významu, přičemž žadatel s postupem Odboru životního prostředí při stanovení výše uvedených podmínek souhlasí.

Ad 7b) K projevené obavě o nedostatečné stanovení protihlukových opatření.

Žadatel připomíná, že v rámci dotčených stanovisek a v Napadeném rozhodnutí jsou stanoveny podmínky a opatření, které sledují naplnění hlukových limitů. Žadatel poukazuje především na bod. I.8 a I.9 souhlasného závazného stanoviska EIA, kde jsou stanoveny podmínky, které musí být za účelem mimo jiné naplnění limitů hlukových emisí splněny. Někteří účastníci tyto opatření považují za nedostatečné.

Žadatel zdůrazňuje, že účastníci ve svých odvoláních neuvádějí konkrétní skutečnosti, pro které by k dodržení hlukových limitů nemělo dojít. Lze nabýt dojmu, že ze strany účastníků se jedná o ničím nepodložené subjektivní závěry. Skutečnost, že v důsledku umístění stavby opravdu dojde ke zvýšení hluku je zřejmá, avšak v rámci Napadeného rozhodnutí a dalších podkladů jsou stanoveny podmínky vedoucí k eliminaci hlukové stopy tak, aby ta sledovala zákonem stanovené limity. Žadatel uvádí, že opatření pro snížení hlukových emisí budou dále předmětem řešení v navazujícím řízení, kde budou další opatření promítnuta s ohledem na přesné technické a stavební parametry Obchvatu, jež budou mít vliv na vytváření hlukové stopy. S ohledem na uloženou povinnost souhlasným závazným stanoviskem EIA budou hodnoty hlukových emisí aktualizovány a bude tak zajištěno, aby následná dokumentace Obchvatu sledovala kýžený cíl eliminace nejen hlukových emisí. Nutno zdůraznit, že podmínky zavazující žadatele k aktualizaci příslušných podkladů vztahujících se ke hluku v navazujících řízeních je pouze ku prospěchu věci, neboť bude zajištěno, aby stavebně-technické provedení stavby sledovalo nepřekročení příslušných limitů.

Napadené rozhodnutí stanovuje řadu opatření za účelem eliminace hlukových emisí, přičemž účastníci nepoukázali na žádné konkrétní opatření, které by bylo dle jejich závěru nedostatečné. Žadatel považuje za žádoucí podotknout, že sdělené obavy nejsou podloženy žádnými relevantními podklady a jedná se o pouhé subjektivní laické úsudky. Ani požadavek Děti země na doplnění konkrétního opatření za účelem snížení hlukové emise není ničím podložen a jedná se o požadavek neopodstatněný.

K výše zmíněnému žadatel doplňuje, že obava může být zažehnána tím, že Odbor životního prostředí stanovil žadateli povinnosti příslušné studie aktualizovat až v následujícím řízení, čímž je zabráněno tomu, aby byly limity hluku hodnoceny bez zpracování příslušné projektové dokumentace, ve které bude stanoven přesný stavebně-technický stav Obchvatu. Žadatele kritika účastníků stran ponechání tohoto úkonu až do navazujícího řízení překvapila, když právě navazující řízení má největší vliv na zařazení opatření ke snížení hlukových emisí.

Ad 7c) K požadavku na aktualizaci hlukové a akustických studií.

Žadatel pouze stručně sděluje, že požadavek na aktualizaci hlukové a akustických studií není zdůvodněný, když tyto podklady byly řádně v době předložení dokumentace EIA zpracovány v souladu s v rozhodné době platným a účinným nařízením vlády č. 272/2011 ve znění nařízení vlády č. 241/2018 Sb., když ustanovení § 8 odst. 1 zákona o posouzení vlivů na životní prostředí ve třetí větě za středníkem stanoví, cit.: „*dokumentace se zpracovává se zohledněním současného stavu poznatků a metod posuzování a případných výsledků jiných environmentálních hodnocení podle příslušných právních předpisů.*“ Jestliže výše specifikované podklady byly zpracovány v souladu s příslušnými předpisy, což žádný účastník nerozpорије, není požadavek na stanovení povinnosti tyto podklady aktualizovat v rámci územního řízení s ohledem na skutečnost, že v mezidobí došlo k přijetí jejich novely, na místě.

Ad 7d) K posouzení vlivu hluku na obyvatele.

Účastníci dále namítají, že chybí posouzení vlivu hluku na obyvatele staveb nacházející se v blízkosti záměru, resp. posouzení pohody obyvatel dle vyhlášky č. 501/2006 Sb. Žadatel zdůrazňuje, že předmětná vyhláška ke dni 31. prosince 2023 pozbyla platnosti a účinnosti, přičemž námitka absence posouzení vlivů dle tohoto předpisu je bezpředmětná. Navíc tato vyhláška upravovala činnost územního plánování, nikoliv umístování staveb v rámci územního řízení. S ohledem na věcnou působnost této vyhlášky žadatel uvádí, že se tato vyhláška nedotýká současné fáze územního řízení.

K tvrzenému nedostatečnému posouzení vlivu hluku na obyvatele, žadatel odkazuje na dikci ustanovení § 30 odst. 1 zákona o ochraně veřejného zdraví, ve kterém je stanovena povinnost vlastníka pozemní komunikace technickými, organizačními a jinými opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím předpisem, přičemž z tohoto ustanovení se výslovně podává, cit.: „*Splnění povinnosti k ochraně před hlukem z provozu na pozemních komunikacích nebo drahách v chráněném venkovním prostoru stavby se považuje i za splnění této povinnosti v chráněném vnitřním prostoru stavby.*“ V souladu s uvedeným se stanovení podmínek pro dodržení limitu hlukových emisí ve venkovních prostorech považuje za dodržení limitů hlukových emisí ve chráněných vnitřních prostorech stavby. V tomto ohledu lze dále uvést z odborné literatury, cit.: „*Povinnost subjektů zajistit, aby hygienický limit hluku nebyl překročen, se prokazuje pro jednotlivé chráněné prostory. Pouze ve vztahu k provozu na pozemních komunikacích a drahách zákon s účinností od 1. prosince 2015 stanoví, že splnění povinnosti ochrany před hlukem z provozu v chráněném venkovním prostoru staveb se považuje za splnění povinnosti i v chráněném vnitřním prostoru staveb. Úprava vychází z toho, že pokud stavba odpovídá technickým požadavkům stanoveným právními předpisy, pak se toto pravidlo potvrzuje.*“¹⁴ Z výše zmíněného jasně vyplývá, že posouzení vlivu hluku na vnější část stavby, tak jak byla provedena v rámci příslušných podkladů, se vztahuje na dopady emisí hluku vevnitř budov, tedy na obyvatele.

Ad 8) Zvýšení provozu v ulicích nacházejících se v blízkosti stavby a s tím spojené snížení bezpečnosti v této oblasti a ztížení propojení okolí.

¹⁴ KRÝSA. I., KRÝSOVÁ. Z. *Zákon o ochraně veřejného zdraví: Komentář*. Dostupné: ASPI. Wolters Kluwer.

Účastníci uvedli, že v územním řízení nebyly dostatečně vypořádány dříve vznesené námitky spočívajícími v tom, že v podkladech, na základě kterých bylo Napadené rozhodnutí vydáno, chybí posouzení dopadu zvýšení provozu v některých ulicích nacházejících se v blízkosti stavby a s tím spojené i snížení bezpečnosti v této oblasti. Účastníci zejména uvádějí, že takové posouzení by mělo být předmětem posouzení vlivů na životní prostředí. V rozsahu této námítky účastníci své odvolání zdůvodnili následovně:

- Ing. Josef Prajsner uvedl, že v rámci předložené dokumentace není řešen způsob dopravy zákazníků a zásobování obchodního domu Haus Spezi (SO 129 Úprava účelové komunikace nákupního centra) a není dořešena vazba na stávající chodník k obchodnímu domu (SO 135.2 Přeložka pěší trasy k nákupnímu centru).
- Ing. Jaroslav Mauer namítl, že se Stavební úřad nezbyl negativním vlivem na přístup občanů do rekreační oblasti Libušina údolí. Z předložených podkladů nejsou zřejmé platné hodnoty intenzity dopravy.
- Hana Coufalová namítla, že v rámci územního řízení nebyla řešena zvýšení intenzity dopravy v ulici Vrchlického.
- Radim Vrzal namítl, že v rámci územního řízení nebyla řešena snížení bezpečností lokality ulice Fibichova a Vrchlického.
- Lenka Vrzalová namítla, že v rámci územního řízení nebyla řešena snížení bezpečnosti lokality ulice Fibichova a Vrchlického.
- Vladimír a Božena Štěpničkovi namítli, že v rámci územního řízení nebylo řešeno snížení bezpečností v lokalitě ulice Spoječů a zhoršení pěšího propojení mezi ulicemi Spoječů a BOPO.
- Rudolf Seger namítl, že v rámci územního řízení nebylo řešeno snížení bezpečností v lokalitě ulice Spoječů a zhoršení pěšího propojení mezi ulicemi Spoječů a BOPO.
- Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková, v zastoupení Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, namítli, že v rámci územního řízení nebylo přistoupeno k vypracování bezpečnostního auditu.
- RNDr. Marie Doležalová v zastoupení JUDr. Tomášem Doležalem, advokátem, namítla, že by se měl Krajský úřad vypořádat se dříve vznesenou námitkou vztahující se k úpravě stavebního provedení ulice Fibichova směrem k ulici Okružní již v řízení o vydání rozhodnutí o umístění a nenechávat takové zpracování do navazujícího řízení (viz podmínka č. 11 závazného souhlasného stanoviska EIA), to vše s ohledem na vliv na propojení ulic v okolí.
- Obchvat Třebíče namítl, že by měla součástí dokumentace EIA odborně-bezpečnostní dopravní studie nehodovosti.

Žadatel nemůže nechat bez povšimnutí absenci zdůvodnění již dříve vznesených námitek v této oblasti, které je naprosto nedostačující, když nesplňuje obsahové náležitosti ve smyslu ustanovení § 89 odst. 3 stavebního zákona, tedy nejsou řádně odůvodněny, jakož chybí tvrzení dotčení práv účastníků. Na podporu tohoto závěru lze odkázat na samotné „odůvodnění“ odvolacích námitek, které rovněž nejsou řádně odůvodněny. Za zmínku stojí poukázat na fakt, že účastníci při vznášení námítky týkající se snížení bezpečnosti nenamítají konkrétní faktory nebo skutečnosti, ve kterých by byla bezpečnost v okolí snížena, nebo čím budou účastníci provozu na pozemní komunikaci přímo v důsledku umístění Záměru v oblasti bezpečnosti dotčeni. Žadatel konstatuje, že účastníci zcela opomíjí skutečnost, že umístěním Záměru dojde naopak ke zvýšení bezpečnosti v jimi uváděných lokalitách, a zejména pak v obydlených částech města Třebíče, tím že v těchto oblastech bude eliminována zejména nákladní doprava.

Žadatel se neztotožňuje se závěry některých účastníků, kteří požadují předkládat další podklady, které se budou zabývat konkrétními dopady na bezpečnost v okolí. Žadatel konstatuje, že umístění Záměru bylo projednáváno s dotčenými orgány a mimo jiné dalšími orgány státní správy zabývající se otázkou bezpečnosti silničního provozu (Policie ČR, Hasičský sbor apod.), přičemž jejich závazná stanoviska jsou součástí podkladů, na základě kterých bylo Napadené rozhodnutí vydáno. Za zmínku stojí uvést, že navržený Obchvat byl provedeno v souladu s příslušnými technickými normami. Navíc byl pro Záměr zpracován i audit bezpečnosti pozemních komunikací I/23 Třebíč, obchvat – DÚR zpracovaný Ing. Bc. Petrem Kašparem auditorem bezpečnosti pozemních komunikací uděleným rozhodnutím Ministerstva dopravy ČR rozhodnutím o povolení provádět bezpečnostní audit pozemních komunikací dle ustanovení § 18g zákona o pozemních komunikacích ze dne 30. listopadu 2018, č. j. 27/2018-120-ORG2/7, a dalšími oprávněnými členy týmu, v období 4/2023 (dále jen „**Audit bezpečnosti**“). Všechny výše uvedené podklady se otázkou bezpečnosti v důsledku umístění Obchvatu zabývaly.

V návaznosti na výše uvedené žadatel konstatuje, že ani námitka o absenci bezpečnostního auditu nelze vyhovět, neboť ten byl zpracován jakožto součást podkladů DÚR.

Nadto žadatel doplňuje, že Napadené rozhodnutí obsahuje řadu podmínek, jež lze považovat za prvky prevence předcházení zvýšení bezpečnosti v okolí. Napadené rozhodnutí totiž na dílčích úsecích Obchvatu stanovuje omezení rychlosti, což je jistě prvkem bezpečnostním. V návaznosti na výše zmíněné žadatel podotýká, že požadavek některých účastníků na doplnění studie nebo dalších podkladů není opodstatněný, neboť Napadené rozhodnutí podmínky zasahující do bezpečnosti lokality reguluje. Žadatel pak považuje za úsměvné, že na jedné straně je kritizován za vynakládání finančních prostředků na realizaci Obchvatu, což činí nejen za účelem zvýšení bezpečnosti v dané lokalitě, ale i prohlubování technické infrastruktury a zachování hospodářské aktivity ČR, a na druhé straně by mu měly být ukládány povinnosti vypracovávat další nákladné studie, jež nejsou zákonem požadovány a jsou vzhledem k dosud doloženým podkladům nadbytečné.

Ad 8a) Dojde ke ztížení propojení oblasti v důsledku umístění Záměru.

V rozsahu tvrzeného ztížení propojení dané oblasti v důsledku umístění Záměru žadatel konstatuje, že s tímto závěrem nelze souhlasit. Město Třebíč se dlouhodobě zabývá otázkou zvýšení bezpečnosti a pohodlného propojení napříč městem a přilehlými rodinnými domy zastavěnými částmi za účelem udržení mobility této oblasti, jak vyplývá z **veřejně dostupného** Plánu udržitelné městské mobility města Třebíče zpracovaného Městem Třebíč ke dni 31. srpna 2022. Záměr přitom sleduje v tomto plánu vytyčené cíle, kterými jsou mimo jiné udržení dopravní mobility této oblasti. Žadatel konstatuje, že umístěním Záměru dojde k rozsáhlému propojení dané oblasti, demonstrativně lze uvést, že budou mimo jiné propojeny obydlené ulice Fibichova, Vrchlického, Revoluční a Hájenky nad tunelem v Borovině (SO 124.1 Propojení ulic Revoluční a Fibichova), což povede ke zlepšení dostupnosti a obslužnosti dané oblasti.

Účastníci uvedli, že kvůli umístění Záměru dojde ke ztížení propojení zejména ulic Spojeňců, Fibichovy směrem k ulici Okružní a areálu BOPO. Žadatel se s tímto závěrem neztotožňuje, neboť propojení ulice Spojeňců a areálu BOPO je zajištěno vybudováním lávky pro pěší a cyklisty (SO 220 Lávka Borovina). Rovněž k propojení tohoto místa prospěje vybudování tunelu Borovina. Přitom žadatel akcentuje, že v současné chvíli propojení této oblasti ve směru na východ od nově vybudované lávky zcela absentuje.

Účastníci provozu v této oblasti pouze nekoordinovaně přebíhají silnici, přičemž umístěním Záměru bude tento neutěšený stav přispívající zvýšení nebezpečí odstraněn, neboť lávka pro pěší a cyklisty zajistí bezpečné propojení tohoto místa.

RNDr. Marie Doležalové namítla, že umístěním Záměru dochází k zamezení propojení ulic Koželužská a Říповské, přičemž v důsledku toho dojde ke zvýšení dopravy na ulici Fibichovy. Z těchto důvodů tento účastník navrhl, aby předmětem územního řízení byla i změna provedení ulice Fibichova směrem k ulici Okružní. Přitom Odbor životního prostředí se s touto námitkou vypořádal, když v rámci podmínky č. 11 souhlasného závazného stanoviska EIA stanovil, cit.: „Zajistit soulad aktualizované akustické a rozptylové studie s aktuálním technickým řešením záměru, a tedy i mezi sebou navzájem (viz požadavek 27 Spolku obchvat Třebíče, z.s., k dokumentaci EIA), vyhodnotit vlivy přeložky místní komunikace Fibichova – Revoluční z hlediska vlivu vyvolané dopravy a vypořádat se s požadavky na úpravu záměru uvedené v bodě 1 vyjádření JUDr. Tomáše Doležala zastupujícího RNDr. Marii Doležalovou k dokumentaci EIA.“ Díky stanovení této podmínky bude v rámci navazujícího řízení ošetřeno, že stavebně-technické parametry Obchvatu v této oblasti budou zohledňovat případné zvýšení dopravy a s tím spojené dopady hlukových emisí. S tímto závěrem účastník nesouhlasí mimo jiné z důvodu, že propojení ulic by mělo být řešeno v rámci územního řízení. Žadatel konstatuje, že propojení ulic v této oblasti v rámci územního řešení bylo stanoveno. V tomto ohledu bude předmětem navazujícího řízení pouze stanovení technického provedení Záměru v této oblasti tak, aby byly dodrženy emisní limity apod. Nutno zdůraznit, že v důsledku zamezení propojení ulic Koželužská a Říповské nedochází ke snížení propojení této oblasti, povede jinak než doposud. **Žadatel nemá za to, že by v důsledku umístění Obchvatu došlo ke ztížení propojení dané oblasti, ba naopak.**

Ostatně vznesené námitky účastníků ohledně ztížení propojení nebyly ničím podloženy a lze se důvodně domnívat, že se jedná o subjektivní dojmy nezakládající se na reálném podkladu. Patrně tyto obavy pramení z toho, že v dané lokalitě dojde ke změnám, a to včetně dopravní a pěší obslužnosti, avšak změna automaticky neznamená zhoršení.

Ve světle tvrzeného zhoršení propojení se sluší připomenout, že námitky účastníků se většinou netýkaly přímo práv účastníků, resp. práva účastníků tím nebyla přímo dotčena. Tento závěr nezbytně vede k aplikaci ustanovení § 89 odst. 3,4 stavebního zákona, jež stanoví, že k takto uplatněným námitkám se nepřihlíží. Žadatel uzavírá, že námitky účastníků překračují věcný rozsah jimi tvrzených dotčených práv, přičemž jsou neopodstatněné, neboť ke ztížení propojení nedojde. Naopak, umístěním Záměru dojde k prohloubení obslužnosti daného okolí, což bude mít pozitivní vliv na propojení daného místa. Stavební úřad a Odbor životního prostředí se s výše zmíněnými námitkami s ohledem na tyto skutečnosti řádně vypořádal.

Konečně žadatel uvádí k údajné absenci řešení způsobu dopravy zákazníků a zásobování obchodního domu Haus Spezi, že obsluha tohoto místa je zajištěna v průběhu celé výstavby, přičemž lze poukázat zejména na s. 162 Napadeného rozhodnutí, kde se Stavební úřad těmito námitkami podrobně zabývá. **Žadatel s tam uvedenými závěry Stavebního úřadu souhlasí a opakovaně zdůrazňuje, že způsob dopravy nejen zákazníků k obchodnímu domu je v průběhu celé výstavby Obchvatu zajištěn.**

Ad 9) Rozptylová studie nebyla zpracována v dostatečném rozsahu.

Účastníci v rámci svých odvolání rozporují i vypořádání se s námitkami a připomínkami k předložené rozptylové studii, když účastníci v odvoláních zejména uvedli:

- Vladimír a Božena Štěpničkovi namítli, že rozptylová studie má být zpracována podrobněji s ohledem na aktualizované hodnoty intenzity dopravy.

- Rudolf Seger namítl, že rozptylová studie má být zpracována podrobněji s ohledem na aktualizované hodnoty intenzity dopravy.
- RNDr. Marie Doležalová v zastoupení JUDr. Tomášem Doležalem, advokátem, namítla, že přenechání aktualizace rozptylové studie do stavebního řízení není správné.
- Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková, v zastoupení Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, uvedli, že zadání podmínky vypracování aktualizace rozptylové studie se zohledněním výhledových hodnot v roce 2050 namísto hodnot při maximální kapacitě komunikace a údaje o intenzitě dopravy není správné, a navíc hodnoty intenzity dopravy, na základě kterých byla rozptylová studie zpracována nejsou aktuální.
- Děti země namítají, že závazné stanovisko EIA, resp. rozptylová studie, neobsahuje posouzení resuspenze.
- Obchvat Třebíče uvedl, že se Odbor životního prostředí dostatečně nevypořádal s požadavkem na aktualizování rozptylové studie pro výhledový rok 2040 a zároveň nedostatečně zdůvodnil akceptaci zvolené metodiky. Odbor životního prostředí nezohlednil ani požadované doplnění bodů pro aktualizaci rozptylové studie.
- Voda z Tetčic namítla, že přenechání aktualizace rozptylové studie do stavebního řízení je nezákonné.

Žadatel konstatuje, že předložená rozptylová studie byla zpracována v souladu s přílohou č. 15 k vyhlášce MŽP 415/2012 Sb., o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší, jež stanovuje formální a obsahové náležitosti při zpracování rozptylové studie, s využitím Metodiky SYMOS´97 zpracovanou Českým hydrometeorologickým ústavem zveřejněné Ministerstvem životního prostředí ČR. Pokud účastníci řízení uvádějí, že se Odbor životního prostředí nedostatečně vypořádal s tím, proč byla v rámci příslušné rozptylové studie zvolena konkrétní metodika, její využití vyplývá z praxe v této oblasti, což není potřeba detailně rozebírat. Odbor životního prostředí tuto připomínku v souhlasném závazném stanovisku EIA vypořádal následovně, cit.: *„Úkolem procesu EIA je samozřejmě vyhodnotit nejhorší možné reálné vlivy záměru na životní prostředí. Důležité je ovšem slovo reálné. Hluková a rozptylová studie jsou zpracovány metodicky správně a konzervativně. Neuvažují například významné snižování emisí s pravděpodobným postupným opouštěním spalovacích motorů.“* Z citované pasáže je patrné, že tento orgán podrobil předloženou rozptylovou studii posouzení správnosti nejen po formální stránce, když neshledal pochybení ve využitých metodách zkoumání.

Účastníci dále namítli, že Odbor životního prostředí nesprávně zhodnotil zvolený postup při zpracování rozptylové studie, neboť požadoval doplnění vyhodnocení vlivů ve výhledovém roce 2040, což tento orgán neakceptoval. Žadatel doplňuje, že v rámci dříve předestřených připomínek a námitek účastníků byla do souhlasného závazného stanoviska EIA zakotvena povinnost v rámci zpracování aktualizované rozptylové studie pro následující řízení vyhodnotit výhledový rok 2050. Na rozdíl od vtělení povinnost vyhodnotit rok 2040, lze takto uvozenou povinnost považovat za variantu přísnější a sledující kýžený cíl řádného posouzení vlivu na životní prostředí. Obchvat Třebíče uvádí, že pro vynechání podmínky pro vyhodnocení výhledového roku 2040 chybí v souhlasném závazném stanovisku EIA zdůvodnění. V kontextu posuzované věci je patrné, že posouzení výhledových hodnot pro rok 2050 je dostačující. V roce 2050 lze očekávat nárůst emisí oproti roku 2040, přičemž sledování výhledových hodnot v krátkodobém horizontu v roce 2040 je neopodstatněný. Ani ze strany Obchvatu Třebíč tento požadavek nebyl zdůvodněn. To navíc s ohledem na fakt, že je otázkou, kdy bude přistoupeno k realizaci Záměru. **Z hlediska principu**

prevence ochrany životního prostředí tak absenci stanovení podmínky pro posouzení krátkodobých výhledových hodnot z roku 2040 nelze ničeho vytknout.

Žadatel opakovaně zdůrazňuje, že Odbor životního prostředí je kompetentním subjektem pro posouzení dostatečnosti stanovení podmínek pro posouzení vlivů na životní prostředí a nemůže vyhovět každému účastníkovi s jeho požadavkem na doplnění podmínky, navíc neopodstatněné. Žadatel doplňuje, že oproti Obchvatu Třebíče účastníci Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková mají za to, že namísto doplnění výhledového roku 2050 má být spíše doplněno posouzení dle maximální kapacity Záměru. Tento požadavek přitom nebyl rovněž podložen žádnými podklady, ze kterých by jejich relevance vyplývala. Tyto námitky potvrzují, že ze strany účastníků se mnohdy jedná o obstrukční vznášení připomínek, aniž by účastníci vznesené požadavky opřeli o konkrétní zjištění. Navíc jsou vznášeny připomínky mnohdy v rozporu, když Odbor životního prostředí nemůže vyhovět všem, neboť to ani není účelem institutu připomínek. Pokud však Odbor životního prostředí konkrétní připomínce nevyhoví, důvody, které ho k tomu vedly odůvodní, nelze nevyhovění připomínky považovat za nezákonný postup pouze z titulu, že jinému účastníkovi bylo vyhověno.

Žadatel shrnuje, že Odbor životního prostředí podrobil předloženou rozptylovou studii kritickému posouzení, když zhodnotil, že pro současný stav jsou v ní uvedené informace odpovídající a dostatečné. Odbor životního prostředí přitom dříve vznesené námitky a připomínky účastníků k doplnění rozptylové studie reflektoval. Lze poukázat zejména na podmínku č. 8 souhlasného závazného stanoviska EIA, kde jsou stanoveny podmínky pro vypracování aktualizované rozptylové studie, jejíž úkolem bude řádně zhodnotit vliv Záměru na ovzduší. V souladu s tímto posouzením budou stanoveny stavebně-technické parametry Obchvatu, tak aby byly negativní dopady na ovzduší eliminovány. Přenechání aktualizace rozptylové studie do následujícího řízení je oprávněné. Obdobně jako výše žadatel konstatuje, že ani námitka absence stanovení konkrétních měřítek pro aktualizace rozptylové studie neobstojí. Postupy při stanovení bodů měření vyplývají z příslušných předpisů, zejména Metodického pokynu Ministerstva životního prostředí a odvíjí se od dalšího provedení Záměru. Pokud by Odbor životního prostředí přistoupil ke stanovení přesných bodů měření bez toho, aniž by měl k dispozici technicky-stavební parametry Záměru, důsledkem by mohlo být vypracování rozptylové studie se zkreslenými hodnotami, což zajiště není úmyslem.

Děti země pak opakovaně uvádějí, že v rámci rozptylové studie není obsaženo posouzení resuspenze. Touto námitkou se Odbor životního prostředí již detailně zabýval, což musí být tomuto ekologickému spolku velmi dobře známo. Žadatel si dovoluje odkázat na s. 24 a 25 souhlasného závazného stanoviska EIA, kde je k této problematice uvedeno, cit.: „*Při zpracování rozptylové studie (dále také „RS“) byla uvažována i resuspenze, což dokládá např. poslední věta kap. 4.2 na str. 4 RS, poslední věta 5. odstavce na str. 3 Hodnocení vlivů na veřejné zdraví, druhá věta druhého celého odstavce na str. 224 dokumentace EIA, druhá věta prvního celého odstavce na str. 225 dokumentace EIA a poslední věta na str. 271 dokumentace EIA. Jde tedy o nedůvodný požadavek.*“ Není tak pravdou, že by posouzení resuspenze nebylo v rámci rozptylové studie zahrnuto. V rámci rozptylové studie je posouzení resuspenze uvedeno, přičemž Děti země nezdůvodnily, proč by toto posouzení mělo být dále doplňováno dle jimi poukazované metodiky. Zpracování rozptylové studie dle jimi poukazované metodiky není obligatorní záležitostí, což Děti země samy potvrdily, když uvedly, že se jedná pouze o doporučovanou metodiku. S ohledem na skutečnost, že předložená rozptylová studie zahrnuje i posouzení znovuzvření, přičemž Děti země

neuvedly konkrétní důvody, pro které by tam zvolená metodika byla chybná, považuje žadatel jejich námitku pouze za obstrukční povahy.

Účastníci dále uvedli, že rozptylovou studii je potřeba zpracovat podrobněji. Žadatel konstatuje, že takto vznesená námitka nebyla nijak odůvodněna, když není zcela zřejmé, co se podrobnějším zpracováním zamýšlí. Lze usoudit, že ani účastníci nevědí, v jakém rozsahu by mělo jít o podrobnější zpracování, když na žádné nedostatky rozptylové studie, které by měly být doplněny, nepoukazují. Dále účastníci podotýkají, že za současného zpracování rozptylové studie není zřejmé, zda jsou opatření pro zmírnění emisí zpracovány dostatečně. V tomto ohledu lze odkázat na již výše zmíněné, tedy fakt, že z těchto důvodů je zpracování aktualizace rozptylové studie ponecháno do navazujícího řízení, tak aby v něm mohly být případně doplněny prvky eliminující zvyšování hodnot emisí s ohledem na konkrétní zpracování Obchvatu z hlediska technicko-stavebního. Žadateli pak nezbyvá než námitku spočívající v nedostatku podrobného zpracování označit za novotu, neboť účastníci do odvolání nenamítali, že by rozptylová studie vykazovala znaky nedostatečné podrobnosti, ať tím účastníci měli na mysli cokoliv. V souladu s ustanovením § 82 odst. 4 zákona správního řádu pak nemá být k těmto námitkám přihlíženo.

Žadatel shrnuje, že dříve vznesené požadavky stran doplnění rozptylové studie byly v rámci souhlasného závazného stanoviska EIA a Napadeného rozhodnutí reflektovány, přičemž uplatněné námitky v tomto ohledu byly řádně vypořádány.

Ad 10) Vodohospodářské řešení Obchvatu není dostatečné.

Předmětem dříve posuzovaných námitek bylo i tvrzení, že Stavební úřad se při povolení umístění stavby nedostatečně zaobíral způsobem zachycování srážek z Obchvatu a vlivu na zachycování srážek na okolních pozemcích. V této oblasti účastníci ve svých odvolání především uvedli:

- Ing. Josef Prajsner uvedl, že není řešen termín napojení stávající kanalizace a harmonogram výstavby obvodové komunikace (SO 332, 333, 423 Přeložka dešťové a splaškové kanalizace a kabelů).
- Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková, v zastoupení Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta, namítli, že dokumentace EIA nezohledňuje současný stav vodního toku Jihlavy, přičemž Krajský úřad se touto námitkou v rámci Napadeného rozhodnutí nezabýval, resp. nestanovil žádná opatření pro změnu stavu. Krajský úřad při vypořádání námítky týkající se ochrany před přívalovou vodou z Lorenzových sadů, která bude umístěním stavby přímo odváděna na pozemek parc. č. 2498 v katastrálním území Kožichovice pochybil, když z předložených podkladů je zřejmé, že povrchové vody budou přiváděny na pozemky v jejich vlastnictví, což je nezákonné. Odstranění protipovodňového valu by tak mělo být řešeno v územním řízení, nikoliv až v řízení stavebním. Navrhnutý záměr zužuje prostor pro vylití řeky Jihlavy v povodňových staveb, přičemž v rámci územního řízení bylo nedostatečně toto riziko vyhodnoceno. Dokumentace EIA se nezabývala kumulací vlivů přívalových vod na pozemky v k.ú. Kožichovice a k.ú. Ptáčov, které mohou kvůli odstranění protipovodňových valů zasáhnout tyto pozemky ve vyšší míře, což dokumentace EIA nezohledňuje. V rámci dokumentace EIA, resp. souhlasného závazného stanoviska EIA, není stanovena povinnost k vybudování zařízení zachycující škodlivé látky odváděných srážkových vod z komunikace, když požadavky na ochranu přírody v důsledku absence takového zařízení

nesplňují požadavky na ochranu přírody dle ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Napadeným rozhodnutím schválený záměr nesleduje ani závěry hydrotechnického posouzení, neboť projekt nepřevzal opatření pro minimalizaci vlivu na povodňové průtoky.

Žadatel se s výše uvedenými námitkami neztotožňuje, neboť jejich posouzení bylo předmětem územního řízení a posouzení vlivů na životní prostředí, kde byl Záměr a jeho vliv na vodní toky posouzen i s ohledem na další nakládání s vodami. Navíc žadatel uvádí, že námitka Ing. Josefa Prajsnera již byla řešena, konkrétně lze odkázat na s. 162 a následující Napadeného rozhodnutí, kde se Stavební úřad k provádění SO 332 Přeložky dešťové kanalizace vyjadřuje. Z předložených stavebních dokumentů je pak patrné, v jaké fázi a termínu k tomuto úkonu dojde. Nelze tak vzít za své, že termín provádění SO 332 nebyl řešen.

Dále žadatel podotýká, že nesouhlasí s názorem, že by současný stav vodního toku Jihlavy nebyl předmětem posouzení. Žadatel konstatuje, že se problematikou povodňové ochrany dotčeného území v souvislosti s umístěním Záměru zabýval. V rámci předložených podkladů vedoucích k vydání Napadeného rozhodnutí bylo mimo jiné doloženo Vyhodnocení odtokových poměrů v místě křížení toku Jihlava s navrhovanou silnicí I/23, obchvat Třebíče zpracovatelem AQUATIS a.s., v němž byly zkoumány odtokové poměry v dané oblasti mimo jiné za stavu umístění Záměru. DÚR je zpracována v souladu s principem zachování stávajících odtokových poměrů, tak aby byla povodňová ochrana dotčeného území zachována. Pokud tito účastníci považují dosavadní stav vodního toku Jihlavy z hlediska povodňové ochrany za nedostatečnou, resp. neřešenou, to nelze přičítat nyní posuzovanému Záměru. Naopak, nutno vyzvednout fakt, že díky umístění Záměru bude stav vodního toku Jihlava předmětem řešení, přičemž ochrana proti povodňovému stavu bude zachována. Lze poukázat na podmínku č. 5 souhlasného závazného stanoviska EIA, cit.: „V rámci dokumentace pro stavební povolení prověřit reálný stav a vliv závad identifikovaných v připomínce č. 3 vyjádření AK Dohnal & Bernard, Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta zastupujícího p. Josefa Kafku a Bc. Jaroslava Kafkovou k dokumentaci EIA a v případě potřeby zajistit ve spolupráci se správcem toku před realizací záměru odstranění těchto závad.“ V rámci této podmínky je žadateli uložena povinnost stav toku Jihlavy prověřit a případně zajistit odstranění jeho závad. V případě, že by umístění Záměru nebylo povoleno, účastníky tvrzený žalostný stav tohoto toku by přetrvával. Je tak paradoxní námitka těchto účastníků, kteří kritizují umístění Záměru z důvodu snížení protipovodňové ochrany s ohledem na stav vodního toku Jihlavy, avšak zcela ignorují skutečnost, že žadatel má povinnost v rámci navazujícího řízení tento stav prověřit a případně provést taková opatření, aby k dalšímu zhoršení nedošlo. Bez umístění Záměru by stav vodního toku Jihlavy byl zřejmě jen postupně zhoršován. Ve stínu uvedeného lze umístění Záměru kvitovat nežli ho prostě kritizovat.

Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková dále namítají, že umístění záměru tak, aby srážková voda z okolních oblastí byla přiváděna na jejich pozemek, je nezákonné. Žadatel připomíná, že umístěním Záměru dochází k zásahu do vlastnických práv účastníků, což s ohledem na velikost a významnost předmětné stavby není nic neobvyklého. Žadatel si v souladu s výše uvedeným dovoluje připomenout, že součástí územního řízení je pouze posouzení, zda jsou dle ustanovení § 170 odst. 1 stavebního zákona pro povolení umístění Obchvatu splněny podmínky. Předmětem územního řízení nezkoumá omezení vlastnického práva do detailu a nerozhoduje o tom, zda je takové omezení zákonné dle dalších právních předpisů. Předmětem územního řízení tak není posouzení, zda umístěním Záměru nebude docházet ke vniku imisí dle ustanovení § 1013 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**občanský zákoník**“) upravující zákaz nepřiměřeného vnikání imisí na sousední pozemky, jak se snaží

tito účastníci tvrdit. Navíc žadatel zdůrazňuje, že ani v navazujícím řízení argument nepřiměřeného vnikání imisí dle tohoto ustanovení neobstojí. Ustanovení § 1013 odst. 1 občanského zákoníku výslovně stanovuje, že vnikání nepřiměřených imisí je přípouštěno v případě, že se opírá o zvláštní důvod. Přitom vybudování Obchvatu za účelem odklonění nejen nákladní a těžké dopravy z centru města, zvýšení bezpečnosti a podpory výstavby technické infrastruktury zajisté zvláštní důvod představuje.

V návaznosti na výše zmíněné žadatel připomíná, že účastníky opakovaně poukazované odstranění protipovodňového valu je v této fázi řízení rovněž řešeno v obecné rovině. Stavební úřad pro účely povolení umístění Záměru zkoumá pouze to, zda v důsledku umístění Záměru může dojít k odstranění tohoto valu. Stavební úřad se nezaobírá tím, zda jsou naplněny konkrétní podmínky pro jeho následné odstranění. Účastníci uvádějí, že stanovení podmínky č. 7, tedy prověření nezbytnosti odstranění protipovodňového valu, až do navazujícího řízení není správné. Souhlasné závazné stanovisko EIA v podmínce č. 7 stanoví, cit.: „*Ověřit funkci, nezbytnost odstranění a potřebu obnovení protipovodňového valu na pozemcích p. Josefa Kafky a Bc. Jaroslavy Kafkové v k.ú. Kožichovice zmiňovaného v jejich vyjádření prostřednictvím AK Dohnal & Bernard, Mgr. Vítězslava Dohnala ze 4. 7. 2023.*“ Žadatel se závěry účastníků nesouhlasí a zdůrazňuje, že pro účely současného řízení postačí zjištění, zda val být odstraněn může. Detailní zaobíráni se jeho odstraněním má být předmětem navazujících řízení. Rovněž posouzení nutnosti jeho obnovy vzhledem k ponechání ochrany protipovodňového stavu náleží do řízení navazujícího, neboť v něm budou řešeny přesné technicky-stavební parametry Obchvatu, které budou mít na nutnost obnovy valu vliv. Pokud tak Odbor životního prostředí přenechal posouzení nutnosti obnovy do navazujícího řízení, nelze jeho postupu ničeho vytknout, neboť sleduje ochranu životního prostředí.

Žadatel sděluje, že za účelem vypracování DÚR k umístění Záměru byla zpracována řada pokladů, která vyhodnocovala současný stav odtokových poměrů, přičemž umístění Záměrů je stanoveno tak, aby její vliv na vodní toky byl minimalizován. Žadatel uvádí, že byla provedena podrobná posouzení vlivu umístění mostů a tělesa silnice ve vztahu k povodňovým průtokům v řece Jihlava, dokonce i pro průběh ledochodu. Za účelem snížení odtokových hodnot z nově vytvořených zpevněných ploch Záměru, jsou v rámci Obchvatu navržena různá retenční a regulační zařízení sledující snížení odtokových hodnot na požadovanou hodnotu v souladu se závazným stanoviskem MěÚ Třebíč o povolení zásahu do povrchových vod. Žadatel v rámci DÚR předložil Celkové vodohospodářské řešení pro vydání rozhodnutí o umístění stavby I/23 Třebíč, obchvat zpracovaný Ing. Petrem Horkým, CSc. v období 11/2020, kde jsou opatření za účelem minimalizace vlivu na vodní toky v okolí zachyceny, jakož jsou v něm řešena umístění retenčních zařízení a další způsoby vsakování vod z oblasti Obchvatu.

Josef Kafka a Bc. Jaroslava Kafková uvedli, že se Odbor životního prostředí nezaobíral otázkou, zda jsou stanovená opatření v rámci celkového vodohospodářského řešení dostatečná pro pozemky v jejich vlastnictví. V tomto ohledu žadatel poukazuje na podmínku č. 6 souhlasného závazného stanoviska EIA, která stanovuje, cit.: „V rámci dokumentace pro stavební povolení prověřit vliv záměru na srážkoodtokové poměry z hlediska okolních pozemků zejména s ohledem na obavy identifikované v připomínce č. 6 vyjádření AK Dohnal & Bernard, Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta zastupujícího p. Josefa Kafku a Bc. Jaroslavu Kafkovou k dokumentaci EIA a v případě potřeby zajistit vhodnou úpravu vodohospodářského řešení.“ Odbor životního prostředí stanovil povinnost vlivu srážkoodtokových poměrů na pozemky nejen těchto vlastníků prověřit a případně provést úpravu vodohospodářského řešení tak, aby byly vniky vodních imisí na okolní pozemky eliminovány. Nelze tak přisvědčit závěru těchto účastníků, kteří uvádějí, že se

Odbor životního prostředí nezabýval vlivem vodních imisí, které budou vnikat na sousední pozemky, když stanovil podmínky pro eliminaci vniku. Postup Odboru životního prostředí lze shledat za řádný a provedený v mezích zákonem ukládaných pravomocí s ohledem na fázi předmětného řízení.

Účastníci dále uvádí, že v daném případě chybí stanovení podmínek dle ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., které stanovuje, cit.:

„Stavební pozemek se vždy vymezuje tak, aby na něm bylo vyřešeno

a) umístění odstavných a parkovacích stání pro účel využití pozemku a užívání staveb na něm umístěných v rozsahu požadavků příslušné české technické normy pro navrhování místních komunikací, což zaručuje splnění požadavků této vyhlášky,

b) nakládání s odpady a odpadními vodami podle zvláštních předpisů, které na pozemku vznikají jeho užíváním nebo užíváním staveb na něm umístěných,

c) hospodaření se srážkovými vodami jejich

1. akumulací s následným využitím, vsakováním nebo výparem, pokud to hydrogeologické poměry, velikost pozemku a jeho výhledové využití umožňují a pokud nejsou vsakováním ohroženy okolní stavby nebo pozemky,

2. odváděním do vod povrchových prostřednictvím dešťové kanalizace, pokud jejich akumulace s následným využitím, vsakováním nebo výparem není možná, nebo

3. regulovaným odváděním do jednotné kanalizace, není-li možné odvádění do vod povrchových.“

Lze shrnout, že výše uvedené ustanovení stanovuje podmínky pro vymezení stavebního pozemku. Žadatel konstatuje, že vymezení stavebního pozemku je předmětem řízení týkající se vydání územně plánovací dokumentace předcházejícího územnímu řízení. Předmětem územního řízení tak není vymezení stavebního pozemku, nýbrž umístění Záměru na stavební pozemek k tomu určený dle územně plánovací dokumentace. V souladu s uvedeným vyhodnocením dle ustanovení § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., do stávajícího územního řízení nenáleží.

Ad 11) K tvrzení, že ve spise chybí podklady důležité pro vydání Napadeného rozhodnutí.

Děti země ve svém odvolání namítají, že ve správním spise chybějí některé podklady, které byly nezbytné pro vydání Napadeného rozhodnutí, když v této souvislosti namítají, že v průběhu řízení před Krajským úřadem Kraje Vysočina opakovaně žádali o to, aby Krajský úřad od Ředitelství silnic a dálnic vyžádal dokument nazvaný jako „Studie opatření pro přepravu NTK pro realizaci NZJ (Pontex spol. s r.o., 2018), aby se s tímto dokumentem mohli účastníci nadepsaného řízení řádně seznámit, když se ve svém odvolání snaží navodit dojem, že se jedná o zcela zásadní dokument pro vydání územního rozhodnutí a zároveň uvádí, že Napadené rozhodnutí se s touto jejich námitkou náležitě nevypořádalo.

S tímto tvrzením však nelze v žádném případě souhlasit, když Napadené rozhodnutí se touto námitkou zabývalo a shledalo ji za nedůvodnou, když k tomuto výslovně uvádí, cit.: „K námitce (Děti Země – Klub za udržitelnou dopravu), že by si stavební úřad měl vyžádat od žadatele studii s názvem „Studie opatření pro přepravu NTK pro realizaci NZJ“ stavební úřad uvádí, že v tomto konkrétním případě se jedná o stavbu dle platné územně plánovací dokumentace, která má za účel částečně vymístit dopravu z centra Města Třebíč mimo hustě obydlenou část. Stavba je tedy tzv. obchvatem města a je veřejně prospěšnou stavbou. Stavebnímu úřadu není známo, že by z nějakého právního přepisu vyplývalo, že součástí předkládané dokumentace pro územní řízení u povolování silnic I. třídy je takováto studie. I z vyjádření Dopravního a

energetického stavebního úřadu ze dne 18. 6. 2024 vyplývá, že se primárně nejedná o stavbu vyvolanou v důsledku stavby jaderného zdroje, ale že hlavním účelem stavby dle Zásad územního rozvoje Vysočiny je, jak již je výše uvedeno, přeložení vysoce dopravně zatíženého průjezdního úseku silnice I/23 mimo centrální a hustě obydlenou část města.“

S ohledem na vše shora uvedené je žadatel přesvědčen, že Krajský úřad Kraje Vysočina dostatečně odůvodnil, proč výše uvedené stanovisko nepovažuje za podstatné pro vydání územní rozhodnutí, když s ohledem na tuto skutečnost jeho předložení nepožadoval a tento svůj nárok náležitě odůvodnil.

Za zcela nepřípadnou pak žadatel považuje tvrzení Děti Země, že Krajský úřad Vysočina pochybil, když si nevyžádal podklady a dokumenty, které Stanoviska EIA požaduje pro fázi přípravy, když jsou přesvědčeni, že se jedná o podmínky vydané pro účely územního řízení. Děti Země při vznesení této námitky zcela účelově přehlíží, že v rámci Stanoviska EIA je výslovně uvedeno, že ve Stanovisku uvedené dokumenty mají být dle tohoto závazného stanoviska součástí projektové dokumentace pro stavební povolení, a nikoliv do dokumentace pro vydání územního rozhodnutí.

Navíc nelze přehlédnout, že jednotlivé podmínky pro realizaci Záměru vymezené ve Stanovisku EIA byly převzaty do Napadeného rozhodnutí a ani v tomto případě tak nedošlo při vydání Napadeného rozhodnutí k žádnému pochybení.

III.

ZÁVĚR

V návaznosti na vše výše uvedené žadatel navrhuje, aby nadepsaný úřad odvolání účastníků zamítnul a Napadené rozhodnutí potvrdil.

DOPRAVOPROJEKT Ostrava a.s.
Masarykovo náměstí 5/5,
Moravská Ostrava, 702 00 Ostrava
⑦

Ing. Markéta
Myšková

Ing. Markéta Myšková
vedoucí střediska
inženýrské činnosti

Podepsal Ing. Markéta Myšková
DN: cn=Ing. Markéta Myšková,
o=CZ, ou=DOPRAVOPROJEKT
Ostrava a.s., ou=100045,
email=m.myskova@dpova.cz
Datum: 2024.11.15 12:24:18 +01'00'

Přílohy:

1. Plán udržitelné městské mobility města Třebíče ze dne 31. srpna 2022

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Změnou datového formátu se nepotvrzuje správnost a pravdivost údajů obsažených v dokumentu a jejich soulad s právními předpisy.

Vstupující dokument byl podepsán zaručeným elektronickým podpisem založeným na kvalifikovaném certifikátu vydaném kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru a platnost zaručeného elektronického podpisu byla ověřena dne 15.11.2024 14:29:27.

Zaručený elektronický podpis byl shledán platným, dokument nebyl změněn a ověření platnosti kvalifikovaného certifikátu bylo provedeno vůči seznamu zneplatněných kvalifikovaných certifikátů k datu 15.11.2024 14:15:31. Údaje o zaručeném elektronickém podpisu: číslo kvalifikovaného certifikátu 01657BAE, kvalifikovaný certifikát byl vydán kvalifikovaným poskytovatelem služeb vytvářejících důvěru PostSignum Qualified CA 4, Česká pošta, s.p. pro podepisující osobu Ing. Markéta Myšková, DOPRAVOPROJEKT Ostrava a.s.. Elektronický podpis nebyl označen platným časovým razítkem.

Typ vstupního dokumentu: .PDF

Otisk souboru: 4BE8B7C4E3751EB0512A4B419BD212B4497F3F2F05499687270398228A5A0358

Použitý algoritmus: SHA256_SBB 2.16.840.1.101.3.4.2.1

Subjekt, který změnu formátu dokumentu provedl:

Kraj Vysočina, Žižkova 1882/57, 58601 Jihlava, posta@kr-vysocina.cz

Datum vyhotovení ověřovací doložky:

15.11.2024

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

Škrdllová Zuzana